

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 1-15 NİSAN 1995 SAYI: 48 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

GAZİ KATLIAMI'NA ÜLKE DIŞINDA PROTESTO
SAYFA 6
İŞÇİ KURULTAYI TOPLANDI
SAYFA 10
CAM İŞÇİLERİ "GREV" DEDİ
SAYFA 14
YASALARA RAĞMEN TÜM BEL-SEN'DEN
PROTESTO
SAYFA 14
EN KÂRLI KİT'LERDEN; ERDEMİR,
ÖZLEŞTİRME KISKACINDA
SAYFA 15
KAVGANIN ORTASINDA KADIN OLMAK
SAYFA 21
TKP(ML) TIKKO DAVASINDA ALTI İDAM
SAYFA 22
ARJANTİN HALKI KATİLLERİN PEŞİNDE
SAYFA 24

IRAK KÜRDİSTANI'NIN İŞGALI TC'nin çıkmazıdır!

Büyük gürültülerle PKK'yi bitirmek için Irak Kürdistanı'nı işgal eden TC gerilla mücadelesi karşısında kaybetmeye mahkum.

□ TC hakim sınıfları ABD'nin ve kendi çıkarları doğrultusunda Irak Kürdistanı'nı işgal ederek, PKK'nin "kökünü kurutacağını" hayal etmekte.
□ Ancak işler TC'nin hesap ettiği gibi gitmiyor. Askeri açıdan bu hareketin fiyaskoyla sonuçlanacağını söylemek için askeri deha olmaya gerek yok. TC ne mali açıdan bunu kaldırabilir, ne de düzenli bir ordu böyle hareketlerle gerillaya karşı zafer kazanabilir.

Sayfa 3

Gazi'yle başlayan direniş tüm ülkeyi sardı

□ Faşist diktatörlüğün Gazi halkına karşı giriştiği saldırı, tüm Türkiye'de yüzbinlerce halkı sokağa dökerken, ülke dışında da binlerce gurbetçi çeşitli gösterilerle katliamı protesto etti.

Sayfa 4-5

Musa Servi'yle devam

□ Deri-İş Sendikası Kazlıçeşme Şubesi'nin 24. Olağan Genel Kurulu yapıldı. Kurulda Musa Servi yeniden başkan seçildi.

Sayfa 10

Ahmet Çetinsaya ağa mı?

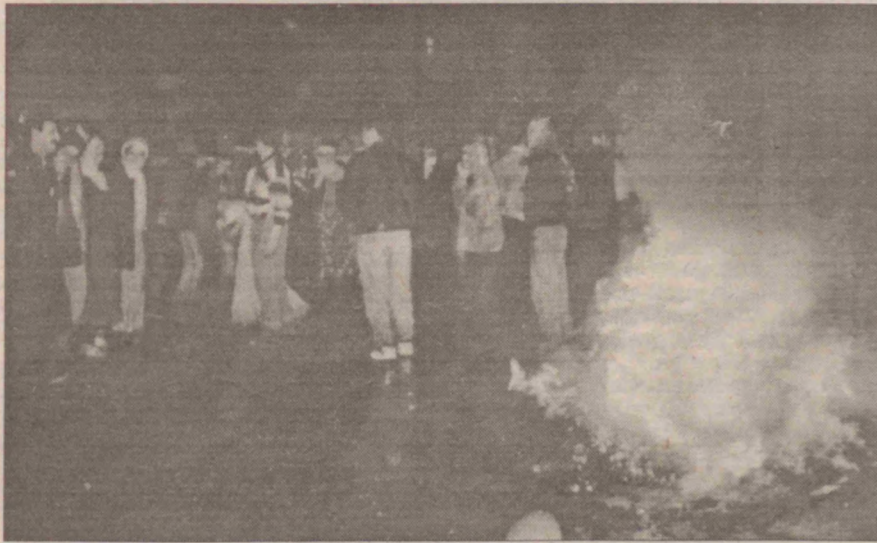
□ Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya, işçilerin üzerine MHP'lileri sürdü. Zorla 150 kişiyi istifa ettirdi. Belediye çiftlik, Çetinsaya ağa mı?

Sayfa 22

Malatya temsilcimize saldırı

□ Polisler, Malatya temsilcimiz Erdem Arıkan'ın evine "48 saat içerisinde kenti terk etmezsen seni öldürürüz" mesajını bıraktılar.

Sayfa 22

ZULMÜN İSYAN ATEŞİYLE KARŞILANDIĞI GÜN:

Newroz

□ Newroz bir halkın -Kürt halkının- zulme ve sömürüye baş kaldırdığı, karanlığın yırtılıp şafağın yaratıldığı günün adıdır;Asurlar'a ve daha sonraki zalimlere karşı vermiş olduğu bir savaşın tarihidir.

□ TC tarafından içi boşaltılarak resmi bayram ilan edilmeye çalışılan "Nevruz" değil ama, Kürt halkından çıkan ve tüm halklara mal olan Newroz ülkenin birçok yerinde başkuya kutlandı.

Sayfa 8

Yine mezar oldu emekçiye ocaklar

□ Yine grizu patladı, yine onlarca emekçi canından oldu. İnsan yaşamını hiçe sayan komprador patronların kârından zarar etmek istememesi nedeniyle yine kömür ocağı patladı; 38 işçi canından oldu 10'u da yaralı.

Sayfa 7

Konya Cezaevi'nde açlık grevi ölüm sınırında

□ Konya E Tipi Cezaevi idaresinin, tutsakların mevcut haklarını gasp etmesi sonucu 15 Şubat 1995'te açlık grevine giden siyasi tutsaklar ölümle karşı karşıya.

Sayfa 14

Okurdan mesajlar

Darbeci mantığın ürününü olarak, Karadeniz'de de "sıkıcılar" türedi!

Kışın beyaz giysisinden sıyrılıp renga renk çiçeklerle desenli yeşil giysisini giymeye hazırlanan yurdumuz ve özellikle Karadeniz bölgemiz baharın gelişiyle daha da güzelleşti. Van Gogh'un tablolarındaki doğa manzaraları, doğrusu bölgemizdeki canlı tabloların yanında "önemsemeye" değmeyecek boyutta kalmaktadır. Baharın gelişiyle ortaklık civil civil yaşam daha da bir canlılık kazandı. Bölgemizin yeşil giysisini giydiği bu ortamda darbeci mantığın bir sonucu olarak uzaktan telefonlarla "kafalara sıkıcılar" bölgemizde türedi. Doğabilecek olumsuzlukların sorumluları olmadığımızı bildirmek ve devrimci-demokrat kamuoyunu aydınlatmak amacıyla bu notu kaleme alıyoruz. Bilindiği gibi: Proletarya Partisi içinde, içten hançerlemenin bir türü olarak darbecilik, parti tarihimizin bir kesitinde ortaya çıktı. Ve zarar verici özelliğini devam ettirmektedir. Bölgemizde de MLM'ler ve darbeciler olarak bir saflaşma yaşandı. Bu saflaşma esnasında, kimi parti değerlerimiz, milis yoldaşlarımız resmen kandırılarak, oyuna getirilerek, gasp edildi. Sağlıksız darbeci, entrikacı kafanın sonucu deyin önemsemedik. Yaşanan bu saflaşma sonrasında, darbeci kesimin kendi zaaf, olumsuzluk ve hataları sonucu, düşmandan peş peşe darbe yemeleri neticesinde bölgedeki faaliyetleri son buldu. Proletaryanın onca değeri düşmana kaptırıldı. Polisteki çözümler sonucu yoldaşlarımız, taraftarımız deşifre edildi. Uzun bir süredir, bölgemizde faaliyetleri görülmeyen darbeci kafa sahibi unsurlar, köy telefonlarının dinlendiğini, deşifre olduğunu bile bile, partiden yana tavır koyan yoldaşlarımıza telefonlar edip, kuru sıkı tehditlerle klasik kafalara sıkma jargonlarını telefonlar aracılığıyla gündeme getirmeye başladılar. Biliyoruz sıkacaklarından değil, ama acaba bu telefonlar bilinçli kullanılarak ve herşey açık konuşularak, yoldaşlarımız düşmana yem mi edilmek isteniyor? Bu dolaylı ifbarcılıktır. Devrimci bir kafa bunu yapamaz. Arkadaşlara çağırımız: Bu olumsuz tavırlarından vazgeçsinler. Karadeniz bölgesindeki parti değerleri partimizin denetimindedir. Yaptığınız ve yapacağınız tehditlerle parti değerlerimizi alacağınızı, gasp edebileceğinizi düşünürseniz, yanılıyorsunuz. Bu çabanız boşadır. Hele uzaktan telefonlara kuru sıkı sıkımayı bir kenara bırakın. Yoldaşlarımız düşmana yem olarak sunmayın. Aksi taktirde yapacaklarınızın cürmün altında ezilirsiniz. Bu gerçekler ışığında devrimci-demokrat kamuoyuna bilgilendiriyor, bölgede doğabilecek olumsuzlukların sorumlularının darbeci kafalar olacağını açıklıyoruz.

Karadeniz'den Tuncay Çetiner

Ölümlerden doğanlara

İnsanlar ölüyorlar
Üçer, beşer
sevdalarını bırakarak geride
Ve
En büyük sevdaları uğruna
İnsanlar ölüyorlar
Beşer onar
Bir çiçek
Nasıl koparsa dalından
Sevgiliye sunulmak için

İşte öyle kopuyorlar dalından
Onar, yüzer
İnsanlar ölüyorlar
Sokak ortasında, yargısız infazlarda
Güpe gündüz kurşunlanarak

Ve hiç bir kaygı
ve hiçbir korku duymadan
Kolları bağlı sevdaya durmuşlar
İnsanlar ölüyorlar
Yüzer, biner
Bir sonrakine devrederek sırayı
İnsanlar ölüyorlar
Bir insan nasıl sevişirse aşk
nameleriyse
Bir insan nasıl ölürse son şiarını
haykırarak
İşte öyle ölüyorlar
Ve cellatlar korkuyor ölenlerden
Ve ölüm korkuyu ölümlerinden
Ve insanlar ölüyor
Çok binlerce
Bir selam yollayarak kalanlara
Bir selam yollayarak dövüşenlere
İnsanlar ölüyor dövüşerek
Şimdi üçer beşer
Şimdi beşer onar
Şimdi onar yüzer
Şimdi yüzer biner
Şimdi çok binlerce
İnsanlar ölmüyorlar
Olemiyorlar
Varoşlarında kentlerin
Dolu dizgin akıyorlar yaşama
Diyalektiktir tarihin
Ölümlerden yeniden yeniden
doğuyorlar

Yaratabilmek için o eşsiz güneşi
Selam olsun dövüşerek ölenlere
Ve ölümlerden yeniden doğanlara

Metin Karaca

Gazi'de çakan kıvılcım, ülkemizin dört yanında harlanan direniş ateşiydi

Burjuvazinin egemenliğini korumak için yaptığı her türlü zorbalığa karşı, gelişen geniş halk yığınlarının dinmeyen öfkesinin önünü alabilmek için elbette yığın hareketlerini faşist diktatörlükle zaptetmeye, katliamlarla bastırmaya çalışacaktır. Zülmün olduğu yerde direnenler de olacaktır. Tarih dün köleci Roma İmparatorluğu'na başkaldıran Spartaküslere, monarşiye karşı Paris sokaklarında işçi barikatlarına, Hamburg barikatlarında adsız neferlere vb'lerine nasıl tanıklık etmişse, bugün de Gaziosmanpaşa'da, Umraniye'de faşist diktatörlüğün katlettiği onlarca yiğit halkımızın cansız bedenlerinden etten bir barikat oluşturduğuna tanıklık etmiştir. Dökülen her damla kanın hesabı sorulacağı gibi, aynı zamanda ezenle ezilenlerin mücadelesinin seyri içerisinde düşenlerimiz bizlere "o büyük gün"ün muştusunu vermişlerdir. Bu bilinçten hareketle genelde dünyada, özde ise ülkemiz özgünlüğünde faşizmin baskı ve zoru devrimcilerin, komünistlerin, sınıf bilinçli proletaryanın önderliğiyle önce direniş ve akabinde nihai zaferle ulcaşacaktır. Yaşasın Gazi, Esentepe, Zübeyde ve Umraniye Halkının Faşizme Karşı Direniş! Kahrolsun Faşist Diktatörlük!

Bursa Özeltip Cezaevi
TKP(ML)TIKKO dava tutsakları

Sevgili Özgür Gelecek

Gazetenizi uzun süreden beri düzenli okuyorum. Her geçen gün daha da güzelleşen Özgür Gelecek halkın gözü, kulağı ve umudu olmayı sürdürecektir. Ancak haftalık olması ile birlikte gündemin hızlı takipçisi olabileceği düşüncesini de taşıyorum. Özgür Gelecek'in son renkli maskesi beni oldukça heyecanlandırdı ve güzeli, iyiyi yakalamamanın mutluluğunu yaşattı. Özgür Gelecek emekçilerini bu azimli ve onurlu çalışmalarından dolayı kutluyorum ve selamlarımı iletiyorum. Uzun süreden beri devrimci sorumluluk duygusu ile gazetenize katkıda bulunmak amacıyla, çeşitli konularda (mesleki bilgilerim doğrultusunda; çocuk suçluluğu, sokak çocukları, ailede çocuğun eğitimi vb.) yazılar yazarak göndermeyi düşünüyordum. Ancak nedense bu cesareti kendimde yakalayamadım. Son günlerde Gazi Mahallesi direnişi nedeniyle yükselen mücadeleyle birlikte halktan insanların, devrimcilerin düşünce ve tepkilerini gözleyip ardından da bazı sosyalist dergilerdeki yazıları okudum. Özellikle gazetenizdeki "muhabirimizden izlenimler" bölümü beni çok etkiledi. Bir de Atılım gazetesini inceleme fırsatım oldu. Atılım gazetesindeki "Bir farklı tarz" başlıklı yazı doğrusu ya! yakalayamadığım yazma cesaretini bana verdi, kendilerine bu nedenle teşekkür ediyorum.

Bu yazı bana bir zamanlar oldukça çok satan "Anneme reklamı olduğumu söylemeyin o beni genelevde piyanist sanıyor." adlı kitabı çağırırdı. Arkadaşlar Gazi Direnişi mi, Gazi ayaklanması mı? olduğuna karar veremedikleri bu sürece katılan tüm devrimci güçlerin izlemiş olduğu tarza aykırı olarak direnişi bütün İstanbul çapına yaygınlaştırmak gibi farklı ve komünist bir tarz keşfettiklerinden ve bu devrimci taktik planı ile direnişi İstanbul genelinde yaygınlaştırdıklarından bahsediyorlar. Bu her şeyi benmerkezci bakış açısıyla değerlendirmekten, mahallelerde direnen bu uğurda canını veren halkı küçümsemekten başka bir şey değildir. Ne yazık ki "bu tarz" devrimci bir tarz olamaz. Gelişen bazı olaylara şahit olmam nedeniyle okuduğum bu yazı beni kızdırdı doğrusu.

Özellikle bulunduğumuz mahallede olayın tv'de duyulması ile birlikte Özgür Gelecek okurlarının semtlerde, mahallelerde direnişi yaygınlaştırmalı, gerici ve faşist saldırılar karşısında halkın her alanda direnişler yaratabileceklerini ve Gazi Mahallesi halkını yalnız bırakmayacağımızı göstermeliyiz, bu amaçla tüm gücümüzle çalışmalıyız, kararını aldıklarını biliyorum. MLM'ler bu kararı, yığınların mücadeleyi sahiplenmesi ve kitlelerin politikleşmesi sürecine katkıda bulunacağı anlayışıyla aldılar. Nitekim "Birlik mücadele zafer" şiarıyla donanan MLM çizgideki arkadaşlar devrimci sorumluluk gereği mahallelerdeki demokratik kitle örgütleri ve bilinen diğer devrimci güçleri eylemlilikler konusunda bilgilendirmiş ve İstanbul'un değişik yerlerinde kitle gösterilerini örgütlemişlerdir. Zafer sarhoşluğu içinde bu durumu reklam aracı olarak kullanmamışlardır. Ama şu da iyi bilinmelidir ki yarattığımız devrimci değerlerimize sahip çıkmayı biliriz. Söyleyelim ki, bu gün dergilerinizi okuyanlar sizleri yeni komünist tarzlar keşfettiğiniz için kutlamayacaktır. Çünkü keşfettiğiniz tarz savaşın basit kurallarından biridir ve her PARTİZAN bu kuralı gayet iyi bilir.

Partimiz MLM çizgide onurlu mücadelesini sürdürecektir. Esas ve doğru olan da budur. Gelecek ellerimizdedir! Dostlukla

İstanbul'dan Ahmet Aydın

Halk bizi yenmeye mahkum etmiştir

Faşizm tarihi tekerrür ettirme niyetinde ve girişiminde başarılı olamadı. Egemen sınıfların, gelişen halk muhalefetinin önünü almak ve mızrağın sivri ucunu farklı yerlere doğrultmaya çalışmak amacıyla, mezhepsel çatışkılar yaratmaya çalıştıkları taktikleri Gazi'de tutmadı. (Fakat bu bir daha denemeyecekleri anlamına gelmiyor.) Gazi direnişi bize gösteriyor ki halk tava gelmiş toprak gibi, füyuesinin ateşlenmesini bekleyen fitil gibi her an patlamaya hazır. Zira bir süredir sömürücü sınıf sözcülerinin birbirlerini ve efendilerini "toplumsal patlama"dan söz ederek uymaları boşuna değildir. Bu anlamda biz MLM'ler üzerimize düşen tarihsel sorumluluğun bilincine vararak sınıf savaşımının engin denizine tüm benliğimizle atılmalı "Halk bizi yenmeye mahkum etmiştir" sözünü beyinlerimize kazımalıyız.

Hüseyin Bingözel

Barikat çiçekleri

(ikibine beş kalanın yılı
üçüncü ay laneti
onikinci gün uğursuzluğu)

pazar tembelliği kahpelik kokusu
güneşte uyku rehaveti
bir tek ay gözcüsü
bir de yıldızları bir ülkenin.
halkın ar damarına saplanan kurşun
zulmün zulasında beslenir
ilk soluğu ölümdür kavganın
adresini belli
aşına yüzdaki maske nalfledir.
gece
ateşlenir, kinlenir
çok ölüm, çok hüznün derlenir
pazartesi huysuzluğu olur
gecekondular
en savaşkan en yiğit evlatları
yetkinleşir çağın

salının öfkesi çağıldar
özlemlerini güneşe asar çarşamba
dosta dost
düşmana düşmanca...
diz çökmeden dimdik düşer çiçekler
yeditepe varoşları isyan seferidir
sus biter, sese döner bütün yüzler
mezar başlarında aşka söz kesilir
karanfillere kederler yaslanır
sıcak namluya umut.

ikibine beş kaladır yıl
bahara çeyrek kala
açar
barikat
çiçekleri.

Oğün K.

BU SES SENİN
SESİNDİR!

SESİNE SAHİP ÇIK!
OKU, OKUT,
ABONE OL!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazıştıkları Müdürü:

Fehiman Bozgurt.

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216)306 16 02

ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Telefaks: (0312) 230 63 27,

İZMİR:Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçuş İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ İZMİR

Telefaks: (0232) 441 93 09

ÇUKUROVA: Melekçirmiz Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Şirineyolu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks:

(0422) 322 08 04

Avrupa Merkez Büro: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169 Duisburg-DEUTSCHLAND Tel:

0049203- 4061032

Baskı: BASMAT A.Ş.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi
Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi
Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi **Mark Hesabı:**
3002500-7 **İsviçre Frangı hesabı:** 3002502-3
yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

Irak Kürdistanı'nın işgali TC'nin çıkmazıdır

Türkiye'nin Irak Kürdistanı'nı işgal etmesinden dolayı biz esas olarak dünyadaki emperyalist politikaları ve politikaların genel olarak Ortadoğu'daki yansımaları üzerinde değil, TC'nin son Irak Kürdistanı'nı işgali üzerinde duracağız. Son diyoruz; çünkü; TC bundan önce de sınır ötesine epeyce korsanca taarruzlar yapmıştı. Kuşkusuz son işgal olayı şü ana kadar yapılanların en büyüğü ve en kapsamlısıdır. Bu kapsamlı operasyonun nedenleri, yol açacağı sonuçları ve bunun uluslararası boyuttaki yankılarını açığa çıkarmak göreviyle yüzyüzeyiz. Öncelikle Kürt sorununun uluslararası boyutu ve emperyalistlerin Kürt sorununa yaklaşımına, yönelimine kısaca vurgu yapmakta yarar görüyoruz.

Emperyalistlerin Kürt sorununa ilişkin politikalarını şöylece özetlemek mümkündür:

1-Bugün hiçbir emperyalist güç bağımsız Kürdistan Devletinin kurulmasından yana değildir. Bunun pratik anlamı şu demektir: Ortadoğu haritası şimdilik değişmeyecek. Haritayı değiştirecek temelde mücadele'e yürüten tüm radikal ulusal güçler düzen içi çözümlere zorlanmalı. Kürdistan parçaları üzerinde söz sahibi olan ülkelerin bu yönlü mücadeleleri desteklenmelidir.

2-Radikal ulusal güçleri etkisiz hale getirmek, kitle desteğini azaltmak için reformlara, yani kültürel özerklik yönünde adımlar atılmalıdır.

Kısacası emperyalistlerin bugünkü politikaları ikili bir karakter taşımaktadır. Bir yanda ulusal hareketleri zayıflatmak, etkisiz hale getirmek için Kürt halkına karşı savaş açan bölgedeki faşist ve gerici devletlere gereken yardımı sunarken, diğer yanda bu ülkelerin egemen sınıflarını kültürel özerkliklere hazırlamakta, zorlamaktadır. Dolayısıyla bugün TC'yi; PKK'ya karşı yürüttüğü mücadelede destekleyen emperyalist güçler, yarın PKK, emperyalistlerin çözümüne hazır olduğu andan itibaren tavır değişikliği için gereklerini gerçeği asla unutulmamalıdır.

Hatırlanacağı gibi Körfez krizi döneminde Irak Kürdistanı'nda Kürt devleti kuruldu -kurulacak söylemleri yalnız egemen sınıfların bir kesimi ve burjuva basını tarafından dile getirilmedi. Kimi sol ve Kürt çevrelerde aynı koroya katılmışlardı. Ama o dönemde de komünistler ve kimi devrimci çevreler bu yaklaşımı onaylamamışlardı. Her fırsatta şu gerçekleri dile getirmişlerdi: 1- Emperyalistler kendilerine karşı huysuzluk yapan uşak Saddam Hüseyin'e ders vermek, hatta alternatifini bulduğu anda değiştirmek için Kürt kartını kullanıyorlar, 2-Uluslararası bir boyutu olan Kürt sorunu emperyalistler ve bölge gerici devletler tarafından bu ana kadar Kürtlere giydirdikleri elbise artık dar geliyor. Mücadelenin boyutu durmadan elbiselerde gedikler açıyor. Dolayısıyla yeni elbiselere, yeni politikalara ihtiyaç vardır. Dahası bu bir zorunluluktur. Nesnel koşullar bunu dayatıyor. Yeni planın, yeni çözümün mimarı da yine emperyalistlerdir.

Gelinen aşamada herşeyin bu plan çerçevesinde geliştiğini daha rahatlıkla görmek mümkündür. Saddam'a alternatif bulunulmayınca (ki gerçekte alternatif arayışlarının olup olmadığı da hala tartışma konusudur) ehilileştirme politikası hayata geçirilmeye başlandı. Uygulanan ambargo hafifletildi. Ambargoyu delen ülkeler görmemezlikten gelindi. Kürt özerk bölgesine ciddi anlamda ekonomik yardımlar yapıldığı gibi, siyasal iktidarın sağlanması yönünde zorlayıcı girişimler de olmadı. tam aksine KDP ve KYB arasındaki çelişkiler her zaman canlı ve diri tutuldu. İç çatışmalar körüklendi. Bu çatışmalarda yüzlerce insan yaşamını yitirdi. Aşiretsel temeldeki düşmanlıklar giderek derinleşti. Süreç içinde başkaları olmayınca biz bu işi yapmayız kendi kendimizi idare edemeyiz düşüncesi kitlelerin kafasında şekillenmeye başladı. Diğer bir anlatımla "kurtarılar" daha da aramaya başlandı. Ki onların istediği tam da buydu. Yani emperyalistlerin Kürt politik örgütlerine vermek istedikleri mesaj şuydu: Bu işi bizsiz yapamazsınız. Yapmaya kalktığınız anda bela yağmuruna tutulacaksınız.

TC. Cephesine gelince;

TC. baştan itibaren Irak Kürdistanı'ndaki gelişmelerden kaygı duydu. Kaygısının temel nedeni ise; Birinci olarak, Irak Kürdistanı'nda emperyalistler tarafından oluşturulan modelin yarın kendilerine dayatılacağı korkusu. İkinci olarak, Kürtlerin denetiminde olan bu bölgeye PKK'nın yerleşeceği ve güçlü bir cephe gerisi yaratacağı endişesiydi. TC'nin bu endişeyi ve korkuyu taşıması gayet normaldir. Nitekim korktuğu da başına geldi. PKK hiç vakit geçirmeden bölgeye yerleşmeye başladı. Olaylar esas olarak TC'nin iradesi dışında geliyordu. Fazlaca tercih yapma şansı da yoktu. Tek alternatifini Irak'taki Kürdistanlı güçlerle iyi ilişkiler geliştirerek PKK'nın hareket alanını daraltmaktı-daraltmaya çalışmaktı.

TC. bu yönlü politikasını hayata geçirmekte pek te gecikmedi. T. Kürdistanı'nda durmadan katliamlar yaparak, köyleri yakıp yıkarak, göç-sürgün politikasına hız verirken, diğer bir anlatımla Kürt realitesini yok ederek tanırken; Irak Kürdistanı'ndaki güçlere yardımlar sunma, Talabani ve M. Barzani ile resmi düzeyde görüşme ve onlara temsilcilik düzeyinde statüler tanıma mütevaziliğini de(!) elden bırakmıyordu. Tüm bu fedakarlıkların(!) karşılığında istekleri ise: Bağımsız Kürt devleti olgusunu aklınızdan geçirmeyin ve PKK'yı da topraklarınızda barındırmayın. Sizin için en doğru yol ve çözüm tüm sorunlarınızı Irak'ın toprak bütünlüğü içerisinde çözmektir.

Süreç içinde bu anlaşma ve istemler TC'nin isteği ve arzusu doğrultusunda gelişmedi. PKK Irak Kürdistanı'ndan sökülüp atılmadı. Ama PKK ile KDP arasında zaman zaman yoğun çatışmalar yaşandı. Çünkü; PKK'nın buraya yerleşimi KDP'nin hareket alanını daraltıyordu. Bu durum KDP'yi oldukça rahatsız ediyordu ve bu durum KDP'yi TC ile daha sıcak ilişkiler geliştirmeye zorluyordu. Sonuç itibarıyla KDP aşiretçi feodal bir yapıyı henüz tam olarak kıraması politik bir güçtür. Çıkarları için yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Nitekim PKK'yı suçlayıcı bir pratik içine girmiştir. Kuşkusuz bu anlayışına yön veren feodal karakterli burjuva milliyetçi yapısıydı.

Operasyonun zamanlaması ve TC'nin içinde bulunduğu durum;

TC tarihin en zor dönemlerinden geçiyor. IMF'nin acı ekonomik reçeteleri enflasyonu yüzde yüzellilere tımandırdı. Özelleştirme programı ile birlikte işsizler ordusu giderek artıyor. Yatırımlar ve büyüme hızı sıfırlanmış durumda. Demokratikleşme paketi hala buz dolabında. Her türlü demokratik hak ve özgürlük mücadelesi, karşıtık devlet terörünü buluyor. Diğer bir anlatımla devlet terörizm bataklığına kilitlenmiş durumda.

Tam böylesi bir süreçte TC kapalı kapılar ardında verdiği kimi ödünler karşılığında Avrupa Gümrük Birliği oyuncağına sahip oldu ve AB üyeliği için ilk adım atıldığı savıyla neredeyse ülkede bir günlük bayram ilan edilecekti.

Öncelikle Gümrük Birliği'ne üye olma konusunda demokratikleşmeye dair AB üyesi ülkelere teminat veren TC neden Gazi katliamını gerçekleştirdi? Bir anda varsayalım bu eylemi AB üyeliğine girmeye karşı olan radikal güçler yaptı. Yani TC'yi Avrupa ülkeleri karşısında zor durumda düşürmeye çalıştılar. Peki Irak Kürdistanı işgaline ne demeli? Bu işgalin mimarları ortada ve işgallerini de açık açık savunuyorlar. Yoksa birileri tıpkı Körfez krizinde olduğu gibi, bir koyup on alacaksınız diye egemen sınıfları yine kandırıp oyuna mı getirdi? Bilindiği gibi körfez krizinde Türkiye egemen sınıfları değil on almak, onları, yüzleri ödediler. Hala da ödüyorlar. Tüm faturaları emekçilere yüklüyorlar. Bu işgalde de alınacak, kazanılacak ciddi bir şeyin olamayacağını söylemek pek de gerçeğe dışı değildir. Hangi cephe den bakarsak bakalım koşullar TC lehine değil, aleyhinedir.

Neden?

Birincisi: Yapılan tüm resmi açıklamalarda işgalin amacının PKK'yı bir taraf etmeye, etkisiz hale getirmek yönündedir. Zamanlamasının uluslararası boyutu ise, birçok Avrupa ülkesinin PKK'ya karşı eskiye oranla daha sert tavır aldığı, hatta ki-

mi ülkelerin PKK'yı "terörist" olarak ilan ettiği bir döneme tekabül ediyor. Bu bir ölçüde eskiye oranla kimi Avrupa ülkelerinin tepkisini biraz törpüleyebilir. Kuşkusuz bu durum, tamamen işgalin geçici ve kalıcılığına bağlı olarak değişecektir. Keza askeri açıdan bu hareketin fiyaskoyla sonuçlanacağını söylemek için askeri deha olmaya gerek yoktur.

Siyasi Kazanımlara gelince:

Uluslararası boyutta bu işgal hareketini anlayışla karşılayan tek güç şimdilik ABD'dir. Hiç şüphesiz TC harekete geçmeden önce ABD'nin onayını aldığı muhakkaktır. Yani işgal hareketinin ABD'nin bilgisi dışında geliştiğini düşünmek a-politik bir yaklaşımdır. O halde şunu rahatlıkla söyleyebiliriz; bu işgal hareketi en çok ABD'nin işine yarıyor. Buna rağmen uzun süreli bir işgal hareketine ABD tereddütlü yaklaşır ve onaylamaz. O zaman şu gerçeğin altını önemle çizebiliriz: TC'nin Irak Kürdistanı'ndan çıkış tarihini ABD belirleyecek. Dahası belirlemede önemli rol oynayacak. Şüphesiz diğer emperyalist güçlerin tepkisi bu süreci daha da hızlandırabilir. Çünkü Kürt sorunu uluslararası bir boyuttadır. Ortadoğu'nun zengin petrolleri ve jeopolitik konumu gereği emperyalist güç bu soruna gücü oranında müdahale ediyor, politika belirliyor.

ABD'nin, TC'nin Irak Kürdistanı işgalini onaylamasını veya teşvik etmesini sırf PKK'ya darbe vermesi, etkisiz hale getirmesiyle açıklamak yüzeysel bir yaklaşım olur. Türkiye'nin Irak Kürdistanı'nı işgal etmesine ABD neden göz kırptı? Bu soruyu şöyle yanıtlayabiliriz.

Türkiye GB'ye girmenin gereği olarak içeride "demokratik" bir takım düzenlemeler yapmak zorundadır. Bu anlamda buradaki sınır güvenliğini bir nebze de olsa sağlama almak için Irak Kürdistanına bu çıkarmayı yaptı. Burada ötedenberi cereyan eden Talabani ve Barzani çelişkilerinden yararlanarak bunları yapabildiğini kadar PKK'ya karşı bir noktada buluşturmak ve bu vesileyle PKK'nın güçlenmesini önlemek aynı zamanda Saddam'la yakınlaşmalarını da sağlamaktır. Ancak bu ABD'nin çıkarlarına ters düşer. Madem ABD'nin çıkarlarına ters geliyor o halde ABD bu işgale neden karşı durmadı? sorusu akla gelir. Bu soruya yanıt olarak şunu söyleyebiliriz. Türkiye'nin GB'ye girmesi ABD'nin işine gelmez. Zaten ötedenberi isteksizdi. Ancak son anda yeşil ışık yaktı. Bunu Ortadoğu politikasına edeksledi ve karşısına durmadı. O halde burada işine gelmemesine rağmen bir politika var. Çünkü Türkiye'nin GB'ye girmesi işi içeride belli bir istikrarı sağlama gerektir. Bunun yolunda halk muhalefeti bastırmak, ulusal soruna karşı çözümler bulmaktan geçer. Ve böylece ekonomik yatırımlar, güvence altına alınabilir. Ortadoğu kaynakları bir kazan, özellikle Irak Kürdistanı'nda bir otorite boşluğu var. Bu boşluk en çok PKK'nın işine yarıyor. O halde Türkiye'nin önce bu soruna bir çözüm getirmesi gerekir. "Vur ver" mantığında olan Türk egemenleri böyle basitten Kürtlere haklar veremeyeceğine göre önce Irak Kürdistanı'na yeni bir çıkarma yapma gereksinimi duyacak. İşte tüm bunları hesaplayan ABD Türkiye'nin 20 Mart işgaline göz kırptı.... Ardından Avrupalıların yavaş yavaş tepki göstermeleriyle ABD de bu yönelime girecek. Ve Türkiye böyle bir hareketle muazzam bir ekonomik ve siyasi çıkamaz yaşayacak.

Ulke içindeki boyuta gelince; genel olarak tüm burjuva partileri ve çevreleri harekete olumlu bakmaktadır. Ama TC ordusunun geriye çekilişi konusunda epeyce farklı düşünceler mevcuttur. Bu düşünceler özet olarak şöyle: "Hemen çekilelim ya da kademelili olarak çekilelim" diyenler olduğu gibi, "sınır ötesinde KDP'nin desteğiyle Tampon Bölgeler oluşturalım" diyenler de vardır. "PKK'yı bölgeden sökülüp atana kadar" vb. vb.

Türkiye'de tüm ciddi siyasi kararları alan kurumun MGK olduğu biliniyor. Parlamento'nun görevi MGK'nın tavsiye kararlarını resmileştirip yürürlüğe sokmaktır. Burjuva basınına yansıtıldığı kadarıyla MGK'nın genel eğilimi şöyle: "Hemen Kuzey Irak'tan çıkmak bir yarar sağlamaz. Kuzey Irak'ta Kürt liderlerin PKK'ya olan desteklerini kesmek ve Bağdatla ilişkiye

zorlamak. Kaç adamın ölmesi önemli değil, önemli olan cephaneye el koymak ve PKK'nın hareket alanını daraltmak. Operasyona Avrupa'dan büyük tepki geliyor. Ancak ABD destek veriyor. Avrupa'daki bu olumsuz hava ABD'nin bu desteği karşısında bir süre sonra yok olur."

Bu genel yaklaşımı değerlendirirken şu sonuçlara varabiliriz: Birincisi; Bu kadar geniş çaplı (35 bin kişilik askeri güç) bir operasyonun bir anda son bulacağını düşünmek saflık olur. Bu zaten mümkün de değildir. Artı ne kadar kalın kalınmaması konusunda karar veren tek merci de TC değildir. Avrupa ülkelerinin tavır zamanlama konusunda önemli ölçüde etkiliyecektir. Nitekim Demirel; "Ne kadar kalacağımızı biz de bilmiyoruz. Biz işi hallettikten sonra döneriz?" Bu düşüncelerini çeşitli Avrupa ülkelerinin dış işleri bakanlarına iletti. Askeri açıdan "halledilecek" pek birşeyin olmadığı açık. Yani doğru olan tek şey: Egemenlerin bu bataklıktan ne zaman çıkacaklarıdır. Çünkü; giriş kararlarını tek başına kendileri vermediği için, çıkış kararlarını da bilemiyorlar.

Kürt liderlerinin PKK'ya şu aşamada ciddi anlamda pek bir destekleri olmadığı açık. Yani PKK'yı isteseler de bölgeden sökülüp atamazlar. Maddi olanak, teknik araç ve gereç konusunda PKK'nın Kürt liderlerine o kadar ihtiyacı yoktur. Tek sorun TC ve diğer çeşitli güçlerin teşvikiyle özellikle KDP güçleri ile PKK arasında bir çatışma ortamı yaratarak, PKK'nın karşı cephesini genişletip hareket alanını daraltmaktır.

Operasyonun Avrupa cephesindeki tepkisini MGK'da tahmin ediyor. ABD'nin desteği bu tepkiyi süreç içinde törpüleyeceği iddiası da gerçeğe tam denk düşmüyor. tam aksine tepkiler sürekli olacak ve gündemde kalacak. Bundan dolayıdır ki; TC kurmayları sivil halka zarar vermediklerini Tam aksine onlara karşı çok esnek ve iyiliksever davrandıklarını kanıtlamak için çırpınıp duruyorlar. TV kanallarında sağlık taramaları, çocuklara şeker dağıtım reklamlarını yapıyorlar. Tüm bunlar tepkileri azaltma, uzun süre orda kalmaların çırpınıp ve senaryolarıdır.

Keza Dışişleri Bakanı H. Çetin MGK kararları doğrultusunda daha açıklayıcı ve net açıklamalar yaptı. Şöyle ki; özellikle AB ülkelerini ve ABD'yi kasteder; "Ya ambargoyu kaldıracaksınız, Saddam orada otoritesini sağlayacak ya uluslararası bir kontrol mekanizması oluşturup, teröristleri siz kontrol edeceksiniz. Ya da bırakacaksınız bu işi biz yapacağız."

Öncelikle uluslararası bir kontrol merkezi olamayacağı açık. Zaten bölgede çekiş gücü vardır. Direk olaylara müdahale etmiyor. Ama İncirlik'ten havlanan ve Çekir Güç bünyesinde görev yapan ABD'ye aif erken uyarı ve ihbar uçağı AWACS'lar operasyon bölgesi üzerinde uçarak hedef koordinatlarının tespitinde, TC hava kuvvetlerine bilgi vermektedirler. Şu aşamada bundan fazlası da birşey yapamazlar. Irak'a uygulanan ambargonun kalkmasına ilişkin gelişmelerin Irak'ın lehine olduğunu söylemiştik. Bu işgal hareketi de bu sürecin hızlandırılmasını biraz etkileyebilir. Bu konuda anahtar ABD'dir. Özellikle bu işgalin faturası TC açısından çok ağır olacaktır. Bu ağır fatura ülkedeki ekonomik ve siyasi krizi daha da derinleştirecek. Bu da ülkedeki toplumsal muhalefeti giderek daha da şiddetlenmesine yol açacaktır. Bu durum TC'yi derinden kaygılandırdığı gibi ABD'yi de düşündürüyor. Dolayısıyla Irak'ın Türkiye üzerinden geçen petrol akışına izin verilebilir. Yine Azerbaycan petrolünün Türkiye üzerinden geçişi sağlanarak TC'ye ekonomik açıdan kaynaklar yaratarak biraz da olsa soluk almasını kolaylaştırabilirler. Kuşkusuz bunlar birer ihtimaldir.

Sonuç olarak; TC'nin Irak Kürdistanı işgaline karşı çıkılım. Gücümüz oranında diğer devrimci demokrat güçlerle birlikte protesto eylemlerini geliştirip yaygınlaştıralım. Bu haksız ve kirli savaş bir halkın iradesini ipotek altına almak demektir. Katliam, zulüm demektir. Emeğin gasbi ve yoksulluk demektir. Kısacası insanlık adına iyi ve güzel olan her şeyi tahrip ederek yok etmeye çalışmaktır.

Katliam Atatürk'e şikayet edildi (!?)

Eskişehir/Özgür Gelecek- Gazi ve Ümraniye katliamları 18 Mart 1995 günü Eskişehir Demokrasi Platformu'nca Atatürk büstünün önüne siyah çelenk bırakılarak protesto edildi. Yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşundan sonra, Demokrasi Platformu'nun hazırladığı basın bildirisi okundu. Okunan basın bildirisinde "Bu saldırılar, Alevi yurttaşlar ve aydınların şahsında ulusal bütünlüğümüze ve laik TC'ne yapılmaktadır. Artık dinsel gericiilik toplumu ve devleti tehdit eder duruma gelmiştir" denildi. Okunan bildiriden de anlaşılacağı gibi, olayın özünü kavramaktan uzak ve devletin bu katliamdaki rolü gizlenmeye çalışılmaktadır. Daha önce 14 Mart'taki protesto gösterisine "siyasi olgunluktan uzak" diyerek katılmayan kamu sendikaları yöneticileri, Atatürk'ün büstünün önüne siyah çelenk bırakarak ne kadar siyasi olgunluğa ve anlayışa sahip olduklarını gösterdiler.

Ç.Ü öğrencilerinden yürüyüş

Adana/Özgür Gelecek- 16 Mart Perşembe günü, Gazi Katliamını protesto etmek amacıyla Çukurova Üniversitesi öğrencileri tarafından bir yürüyüş düzenlendi. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı yürüyüş esnasında kitle "Faşizme karşı omuz omuza!", "Kahrolsun faşist diktatörlük!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Türkiye Faşizme Mezar Olacak!" sloganları coşkuyla haykırdı. Dağılan kitleye ilk anda müdahale etmeyen polis ve jandarma, okul çıkışında kimlik kontrolü yaparak yaklaşık 200 kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra öğrenci yurdunu basan jandarma 6 öğrenciyi daha döverek gözaltına aldı.

İzmir Güzeltepe'de protesto

İzmir/Özgür Gelecek- Gazi ve Ümraniye katliamları 17.03.1995 günü İzmir Güzeltepe'de yapılan bir gösteriyle protesto edildi. Saat 18.00'da başlayan ve yaklaşık 300 kişinin katıldığı gösteride, kitle, "Kahrolsun faşist diktatörlük", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Gazi'nin hesabını soracağız!" vb. sloganlar atarak yürüyüş geçti. Yürüyüş esnasında çevrede biriken halkında katılımıyla göstericilerin sayısı 500'ü geçti. Polisin yoğun yığınak yaptığı yürüyüş herhangi bir saldırı yaşanmadan bir süre sonra sona erdi.

Gazi'yle başlayan din

Haber Merkezi/ İzmir/ Özgür Gelecek-- TC hakim sınıflarının Gazi halkını sindirmek, bastırmak, kontrolleri altına alabilmek amacıyla başlattığı vahşi saldırı, ummadıkları bir şekilde özde Gazi halkının, genelde hemen tüm Türkiye halkının haklı isyanıyla karşılaştı. Milyonların öfkesi karşısında acz içerisine düşen egemenler, daha fazla teşhir ve tecrit olmaları için geri adım atmak, yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldılar. Ortalık biraz durulmaya başlayınca faşist diktatörlüğün kanlı bilançosu-tablosu daha net ortaya çıkmaya başladı. 30'un üzerinde can katledildi; 500'e yakın yaralı, 30'u geçkin kayıp listesi. Cesetler sağda solda, kuytuluklarda birer birer ortaya çıkmaya başladı.

Hakim sınıflar geri adım attı, yenilgilerini kabul etti; ancak halkın haklı tepkisi bitmedi... sürdü... sürüyor... Bugün hala Türkiye'nin birçok bölgesinde; alanlarda, salonlarda, üniversitelerde ve gurbetçi işçiler tarafından ülke dışında gösterilerle, protestolarla katliama tepkileri devam ediyor.

Gazi (Devrim) Mahallesi ve Ümraniye-1 Mayıs mahallesi halkı, olayların ardından kinleri ve öfkeleri yüreklerinde saklı bir şekilde yaralarını sararken, diğer yandan TC'nin yeni bir saldırısına kendini hazır tutmaya çalışıyor.

Olayların durulmasının ardından, TC'nin korkuk güçleri bu kez sinsice ve sessizce tespit ettikleri evlere baskın yaparak, insanları gözaltına almaya başladı. Gözaltına alınanlardan 8'i tutuklanıp cezaevine gönderildi; 70'in üzerinde gözaltı var.

Türkiye'yi ve dünyayı saran Gazi (Devrim) mahallesi direnişi, haftalardır hala Türkiye'nin siyasal gündeminin başında geliyor. Bugün hala, Devrim mahallesi, yerli ve yabancı gazetecilerin, TV'lerin akınına uğruyor. Hergün televizyonlarda, gazetelerde Gazi katliamı ve direnişi üzerine öyküler, haberler yayılıyor.

Egemenler, milyonların öfkesini bastırabilmek için, Gazi halkının

üzerine kurşun sıkanları araştırıp sorumlu bulunanları "cezalandıracağız" söylediler. Ancak, tüm bunlar birer yalandan ibarettir. Katiller birer birer aklanacak, belki de birkaç polis, devletin "namusu" ve "bekası" için kurban edilecek. Egemenler daha önce de Sivas katliamını gerçekleştirenleri "ceza"landıracaklarını söylemişlerdi. Esas suçlu devlet, burada hakem rolüne bürünerek, 100'e yakın gerici-yobazı "yargılamış", halkın tepkisi yumuşadıktan sonra, iki-üç kişi kurban edilmiş, diğer katiller aklanmıştır. İşte, şimdi yine farklı birşey olmayacaktır. Egemenlerin, polisler hakkındaki, soruşturma ve yargılama işlemleri zamana yadırlanacak, katliamın hafızalardan silinmesi beklenmektedir. Ardından bir iki polis kurban edildikten sonra gerisi aklanacak, olacak budur. Egemenlerin bugünkü uygulamaları da, bunun böyle olacağına gösteriyor. Yani olayın failileri, kışkırtıcıları diye Gazi (Devrim) mahallesi halkı gözaltına alınmakta suçlu görülüp tutuklanmaktadır.

KATLIAMIN FAİLLERİNDEN KATLIAMLA İLGİLİ SORUŞTURMA

Gazi ve Ümraniye Katliamı'nın failleri, katliamın "faillerini" ortaya çıkarmak "amacıyla" üç ayrı koldan heyet (TBMM inceleme heyeti, İDGM C. Başsavcılığı ve Olaylarda yer almamış üç emniyet müdür yardımcısından oluşan komisyon) oluşturularak olayla ilgili soruşturma başlattıklarını duyurdular.

Bu üç ayrı heyet ve araştırma komisyonu, olayla ilgili olarak basına yaptıkları açıklamalarla, esasta, amaçlarının katliamın faillerini bulmak değil, gizlemek olduğunu kanıtlamış oldular. Güzel bir atasözü vardır "İt itin kuyruğunu ısırmasın" diye. Bu olayda da sonucun değişmeyeceğini biliyoruz ve egemenlerden bu suçun faillerini ortaya çıkartması hayaline kapılmıyoruz. Çünkü, suçlu bizzat kendileri.

Meclis Araştırma Komisyonu Başkanı DYP milletvekili İsmail Köse, 20 Mart günü Dolmabahçe Sarayı'nda yaptığı bir açıklamayla, daha soruşturma aşamasında hedef sapıtılarak, olayların fa-

illerini aklama telaşı içerisine düşmüştür. Köse, "Olay, psikolojik savaş yöntemlerini kullanmak isteyen odak ve örgütlerin terör yöntemlerine başvurarak, halkımızın inançlarına tahrikte bulunmasıdır" diye bir açıklamada bulunarak, polis ve jandarma içinse "bu tertipleri" önediğini dile getirerek adeta, katledilen 30'un üzerinde insan ve aileleriyle, yaralanan yüzlerce insan ve aileleriyle ve halkımızla alay etmektedir.

Olayla ilgili olarak soruşturma başlatan İDGM C. Başsavcılığı'nda mağdurlar, görgü tanıkları ve diğer bilgi sahiplerinin kendilerine başvurmalarını istemektedir.

Ayrıca İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nce de Gazi Mahallesi ve Ümraniye'de meydana gelen 30 kişiden fazla insanın ölümüyle sonuçlanan olaylarda, polislerin tutumuyla ilgili iddiaları araştırmak üzere olaylara karışmamış(!) 3 emniyet müdür yardımcısından oluşan heyetle bir soruşturma başlatıldığı açıklandı.

Herşey açık, katledilenler ortada, katledenler ortada, kimin kimi silahlarla taradığı da ortada. Yani suç belli, faillerde belli. Egemenlerin otomatik silahları, copları, helikopterleri, panzerleri vardı. Gazi halkının ise en büyük silahları, taşlar, sopalar ve yürekleriydi. Bu kavgada, (nihai anlamda değil) taşlar, sopalar ve yürekler galip geldi. Katliamın faillerini azmettirenler değil tarihi yaratan halk er ya da geç, ama mutlak yargılayacaktır.

DEMOKRASİ PLATFORMU'NDAN UYARI

DİSK, Türk-İş, Kamu Çalışanları Sendikaları ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinden oluşan Demokrasi Platformu'nun kararı uyarınca, Gazi ve Ümraniye mahallelerindeki katliam, 20 Mart günü iki saat iş bırakılarak protesto edildi.

20 Mart gününün Demokrasi Platformunca "yas günü" ilan edilmesi nedeniyle, Gazi Mahallesi de esnaflar kepenk kapatarak destek verdiler.

Saat 09.00 ile 11.00 arası başlayan iki saatlik iş bırakma eylemi daha çok belediye ve hastanelerde uygulanabildi.

Bu arada demokrasi platformunca Gazi Katliamı'nda şehit düşen ve yaralananların ailelerine yardım toplamak amacıyla İş Bankası Küçükköy Şubesi'ne 10863440295575 numaralı hesap açıldı.

Evet çeşitli demokratik kitle örgütleri ve sendikalar Gazi Mahallesi'nde TC'nin resmi-sivil faşistlere gerçekleştirilen katliama yönelik bir dizi aktif olanayayan protesto kararları aldı. Deri-İş sendikasıyla bağlı Tuz-

Gazi Mahallesi'nde (Devrim) yaşanan onurlu direnişin ardından yaralıları ziyaret ederek duygu ve düşüncelerini öğrenmek istedik. İlk olarak direnişin ikinci gününde yaralanan bir genç hanımla görüştük. Görüşmeden kısa alıntılarla olayı aktaralım.

-Olay gününü anlatır mısın?

-Kahve tarama olayını gece evlerimizde hem televizyon hem de arkadaşlar aracılığıyla bir şekilde öğrendik. Böyle bir olayın vuku bulacağını en azından tahmin edebiliyorduk. Çünkü daha önceden devletin sivil-resmi güçleri kahve sahiplerini tehdit edici boyutlarda lafları ya da direk söylüyorlar ya da dolaylı olarak kahve sahibi insan aklımıza gelmişti. Fakat neticede yine Alevi-devrimci, demokrat insanların kahvesi tarandı.

-Bu olay üzerine ne yapmayı düşündün?

-Elbetteki hemen sokağa fırlayıp öfkemi haykırmak istedim. Ben evli ve bir çocuk annesiyim. O gece eşim evde yoktu ve neticede halkımızın arasına katılmadım. Fakat ertesi sabah eşiminde eve gelmesiyle birlikte dışarı çıkıp isyan etme duygusu artmıştı. Eşimi zorlamaya başladım. Eşim kitleye katılma noktasında oldukça çekimser davranıyordu. Sonuçta, birazda duygularını okşayarak, yapmamı istedi. Benim bu bildüğünü, insan olmanın bir gereği olduğunu filan anlatınca iğna oldu. Çocuğumda anneme bırakarak dışarıdaki binlerce kişilik yığınım arasına katıldık.

-O sahneden biraz bahsedermisin?

-Korkunç güzel bir sahneydi. "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganları ortalığı inletiyordu. Halkımız çok güzelleşmişti, tek yürek tek yumruk misali karakola doğru ilerlemeye çalışıyordu. Bir an polislerin askerli panzerli barikatıyla karşılaştık. Yürüme tıkanmıştı fakat sloganlar sustu. Gençler panzerlere saldırıyor, üstüne çıkıp tahrip etmeye çalışıyordu. O an kursunların ardarda patladığını duyduk. Ani panik sonucu insanlar sağa, sola doğru kaçışmaya başladı. Alçak herifler hedef göztererek ateş açıyorlardı. Bir yandan da coplarla tekme tokat saldırıyorlardı.

-Yaralanmanı anlatır mısın?

-Oraya geliyorum zaten. İlk ateş açıldığı an o koşuşturma içinde bir inşaatın bodrumuna eşimle ve diğer bir kaç insanla birlikte sığındık. Genç bir çocuk elinden kurşun yarası almıştı. Hemen bir arkadaş atletini çıkarıp çocuğun elini sararak kanın akmasını engellemeye çalıştı. Bodrumun arka tarafında bir boşluk vardı. Gence dur çıkma, biraz dinlen dememize rağmen, hızla o boşluktan atlayarak yeniden kitlenin arasına katılmaya koştum. Bende eşime devamlı olarak boşluktan atlamamızı ve dışarıya çıkmamız gerektiğini anlatırdım. Eşimin biraz çekingen biraz da kararsız tutumu zaman kaybet-

niş, tüm ülkeyi sardı İleri adım

Ozan Can Bakış

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından bu sayıda yayınlamıyoruz.

la deri işçileri ise üretimden gelen güçlerini kullanarak faşist katliamda şehit verdikleri sınıf kardeşleri için Tuzla-Aydınlık köy'ünde 4 bin kişinin katıldığı ve "Faşizm Döktüğü Kanda Boğulacaktır! Aydın Halkı" imzalı pankartla olayı protesto ettiler. Ayrıca Tuzla Deri işçileri 16 Mart günü Gazi Mahallesi'nde yaşanan katliamı protesto etmek amacıyla işbirlik karak üretimini durdurdular. İşte bu gerçeklik işçilere çok şeyler ifade edebilmelidir. Yaşanan katliama sessiz kalmak onu onaylamakla aynı anlama geldiğine göre işçilerimizin sınıf bilinciyle hareket edip üretimden gelen güçlerini kullanarak üretimi durdurmaları ve milyonların sokağa dökülmesi en meşru haktır ve gerekli siyasi mesajda içinde barındırır.

DİSK, Türk-İş, Hak-İş vb gibi bir dizi sarı sendikaların katliam karşısındaki tavırları 2 saat işi bırakma eylemi ve bolca taziyetlerini sunmaktan ibarettir. Milyonlarca üyeye sahip olan bu sendikalar her zaman olduğu gibi yine korkakça teslimiyet politikası izlemiş ve gelişecek haklı tepkileri bertaraf edememe acizliği içinde ancak bu kararları alabilmişlerdir. Oysa ki işçilerimiz; kendi öz güçlerine güvenmeli ve katliama seyirci kalan, yüklediği misyonu yerine getiremeyen sarı sendikacılığı teşhir ederek sınıf bilinciyle donanmış sendikalar yaratmalıdırlar.

İZMİR

İzmir'de Gaziosmanpaşa'daki faşist katliamları protesto etmek için birçok yerde yürüyüşler mitingler, protesto gösterileri ve basın açıklamaları yapıldı.

Fakat hiçbir geniş kitlelerin katılımıyla gerçekleşemedi. Bunun üzerine İzmir Hacı-Bektaş Kültür ve Tanıtma Derneği, Bornova Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Çiğli Anadolu Erenler Derneği, Narlıdere Alevi

Bektaş Dernekleri bir araya gelerek 19 Mart Pazar günü saat 13.00'da Konak Meydanı'nda bir protesto yürüyüşü gerçekleştireceklerini birkaç gün önceden yerel radyo ve televizyonlar aracılığıyla halka duyurdular. Fakat cumartesi günü valilik izin vermiyor gerekçesiyle bu yürüyüşün ileriki bir tarihe (bu tarihin ne zaman olduğu belli değil) ertelendiğini yine aynı radyo ve televizyonlar aracılığıyla halka duyurdular. Birçok kitle örgütü ve halk buna tepki duydu. Tepkilerini de pazar günü yürüyüş ertelendi duyurusuna rağmen Konak meydanında toplanmasıyla gösterdi. Konak meydanına gelen insanlar birkaç yerde kimlik kontrolüne ve sıkı bir aramaya karşılaştılar. Polisin çok sıkı bir "güvenlik" önlemi aldığı görülmüştü. Çevrede yüzlerce polis coplarla ve silahlarla bekliyordu. Birkaç köşeyi ise panzerler tutmuştu. Havada bir polis helikopteri ise dönüp duruyordu. Geri taraflarda bir grup asker silahlarıyla hazır bir şekilde bekledikleri görülmüştü. Ortalıkta dolaşan sivil polislerin haddi hesabı yoktu.

12.30'da Konak Meydanı'nda 1000'e yakın insan toplandı ve İstanbul Gazi'deki faşist saldırıları kınadı. "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacaktır!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" vb sloganlar atan kitle yürüyüşe geçmek istedi. Fakat Hacıbektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği Başkanı Feyzullah Aslan kitleye karşı bir konuşma yaparak yürüyüşün ertelendiğini, izinsiz yürüyüşün yapılmamasını, yasal yürüyüşün yapılması gerektiğini, yoksa çeşitli şeylerin olabileceğini, gösterinin amacına ulaştığını, herkesin dağılmasını söyledi. Bunun üzerine kitle "Gazi olayları yasal mı?" diye hep bir ağızdan slogan atarak ve yuhalayarak

cevapladılar bu uzlaşmacı tavrı.

Alanda toplanan kitle hiçbir uzlaşmacı konuşmayı dinlemeyerek yürüyüşe geçti. Polis barikatıyla karşılaşan kitle uzun bir süre "Katil Polis!", "Katil Devlet!", "Gazi'nin Hesabını Soracağız!", "Sivas'ta Polis Neredeydi?" gibi sloganlar atarak tepkilerini dile getirdiler.

Daha sonra kitle devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunarak dağıldı.

TKP(ML) KÖK'TEN GAZİ DİRENİŞİYLE İLGİLİ EYLEMLİLİKLER

15 mart çarşamba günü Adana'da, Gazi (Devrim) Mahallesi'ndeki katliamı protesto etmek amacıyla Kıbrıs Caddesi üzerinde, "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür!" yazılı TKP(ML)- TMLGB imzalı bombalı pankart asıldı. Ayrıca Meydan, Dumlupınar, Dağlıoğlu, Şakirpaşa mahallerinde katliamı protesto eden TKP(ML)-TMLGB imzalı bildirilerin dağıtıldığı ve halkın bildirilere büyük ilgi gösterdiği bildirildi.

17 Mart 1995 Cuma günü akşam saat 21:00 sıralarında Yapı Kredi Bankası'nın Çemenzar, Güngören ve Yenibosna şubeleri, Türk Ticarete Bankası'nın Merter Şubesi, Pamukbank'ın Çarşı Şubesi, Garanti Bankası'nın Küçükyalı şubesi ile Vakıfbank'ın Kuyubaşı şubesi TMLGB militanlarınca molotoflanarak imha edildi. Militanlar, aynı saatte Ümraniye'de bir belediye aracını molotof kokteyli ile yakıtılar, Fındıkzade'de Mazda Bayii'ne ses bombası attılar.

Aynı gün Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde yemek saatlerinde yemekhane önüne "Gazi Halkına Kalkan Elleri Kıracağız!" yazılı TKP(ML)-TMLGB imzalı kuşlamalar yapıldığı bildirildi.

Yine aynı gün Yıldız Teknik Üniversitesi

tesisi Çağlayan Kampüsü'nde "Gazi Halkına Uzanan Elleri Kıracağız!", "Yaşasın Gazi Direnişimiz" yazılı kuşlamaların yapıldığı gözlemlendi. Ayrıca Ümraniye 1 Mayıs Çakmak, Çakmak Siteler, İhlamurkuyu, Birlik ve Doğanevler mahallelerine "Biji Newroz", "Faşizme Karşı TKP(ML)'de Örgütlen, Silahlan, Mücadeleyi Yükselt", "Alevi, Sünni Çatışması Yok, Faşist Saldırıları Var", "Yaşasın Gazi, 1 Mayıs Direnişimiz" ve "Kızıl Ordu TIKKO Katillerin Peşinde" TKP(ML)- TMLGB imzalı yazılılamalar yapıldığı ulaşılan haberler arasında.

Ayrıca Gazi katliamı ve direnişine ilişkin TKP(ML) KÖK İstanbul-Anadolu Yakası Semt Komitesi tarafından ajitasyon-propagandaya yönelik bir dizi eylem gerçekleştirildi.

Elimize PTT kanalıyla ulaşılan bilgilere göre TKP(ML) KÖK Anadolu Yakası Semt Komitesi tarafından Mustafa Kemal (1 Mayıs), Örnek ve Esatpaşa mahallelerinde Gazi katliamını ve direnişini konu edinen bildiriler dağıtılmıştır.

Yine Ümraniye-Dudullu mahallesi Huzur sitesi bölgesinde bulunan TKP(ML) militanları tarafından 3 kahvehaneye baskın yaparak Gazi direnişine ilişkin ajitasyon-propaganda yapıldığı bildirildi.

Ayrıca Sarıgazi, Birlik Mahallesi, Doğanevler, Çakmak, Kazım Karabekir, Ferahevler ve Sitelerde Newroz ve Gazi katliamı ve direnişine ilişkin TKP(ML)-TIKKO-TMLGB imzalı 2000 adet pullama yapıldığı da edindiğimiz bilgiler arasında.

HASAN PUYAN

ZEYNEP POYRAZ

SEZGİN ENGİN

FADİME BİNGÖL

REİS KOPAL

İSMAİL BALTACI

MÜMTAZ KAYA

İSMİHAN YÜKSEL

ALİ YILDIRIM

GENCO DEMİR

ALİ SEVEN
DİLEK SEVİNÇ
DİNÇER YILMAZ
FEVZİ TUNÇ
HASAN ERSÖZ
HASAN ÇETİNER
HASAN GÜNGÖR
HASAN SEL
HÜNKAR YILMAZ
HÜSEYİN BİLAL
HÜSEYİN GÜRSOY
MEHMET GÜNBAZ
MESUT EFE
NECMETTİN ÖZGÜR
ÖZLEM TUNÇ
ZYİA TUNÇ
YAŞAR AYDIN

Ölülerimiz...

Sesleri dünyamız kadar bilge

Birazdan kalkacaklarmış gibi

Uzanıp sipere

koyulaşan..

Ölülerimiz...

Bakışları

Uçmaya hazırlanan bir kartal kadar çevik

Vurgunum

Gizleyemem

Sen bağrımı amansızca zorlayan siyahlık

Unutma

Öldürmekten daha kuvvetlidir ölebilmek

Faşist diktatörlüğün saldırıları sonucu katledilen Gazi (Devrim)

Mahallesi ve Ümraniye 1 Mayıs şehitleri

Altınçağ mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaklardır.

MEHMET GÜNDÜZ

HASAN GÜRGEN

HALİL KAYA

Partizan

Özgür Gelecek

Yeni Demokrat Gençlik

www.partizanarsivi.net

Gazi Katliam'ı Paris'te de protesto edildi

Paris/Özgür Gelecek- Gazi Katliamı'nın 13 Mart 1995 günü medya aracılığıyla tüm dünyaya duyulması sonucu, Fransa-Paris'te bulunan çeşitli devrimci-demokrat-yurtsever-sosyalist örgütler anında toplanarak, katliamı protesto etmek ve Gazi halkının mücadelesini desteklemek amacıyla 14 Mart günü saat 18.30'da bir miting kararı aldı.

TKP(ML)KÖK, MLKP-K, TİKB, TKP(ML) (Darbeciler), Dev Sol, Paris Alevi Demekleri ve tarafsız devrimci-demokrat-yurtsever kitlelerden oluşan yaklaşık 1000 kişilik kitle Türk-Kürt işçilerin yoğun olarak çalıştığı, Fransız-Arap halkının yaşadığı Strasbourg Saint Denis semtinde yürüyüşe geçti. Paris'in en işlek caddesi ve merkezi yeri Opera'ya kadar sokaklar trafiğe kapatıldı. Fransızlar yürüyüşü ilgiyle izlediler; zaman zaman alkışla desteklediler.

Fransız polisinin müdahale etmediği gösteride, kitle, "Türkiye faşizme mezar olacak!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Yaşasın Enternasyonal dayanışma!" sloganlarıyla kinlerini haykırıyorlardı. Göstericiler, daha sonra katliamda şehit düşenler için 1 dakikalık saygı duruşunda bulduktan sonra eylemi bitirdiler.

İsviçre'de Gazi Mahallesi Katliamı'nı protesto yürüyüşü

Haber Merkezi- İsviçre'de Gazi Mahallesi Katliamı'nı protesto etmek amacıyla 3 ayrı kentte yürüyüşler düzenlendi.

Yürüyüşlerin ilki 14 Mart '95 günü Basel'de yapıldı. TKP(ML), Ekim, DHKP-C, Dev-Sol, TİKB, MLKP-K, TDKP İsviçre taraftarlarınınca oluşturulan platform tarafından düzenlenen yürüyüş, 200 kişilik kitleyle 18:00'da başladı. Platform tarafından hazırlanan Almanca ve Türkçe bildirilerin dağıtıldığı ve İsviçre kamuoyunun ilgisini çeken bu yürüyüşte "Yaşasın Gazi Direnişi!", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)!" sloganları atıldı.

15 Mart '95 günü, aynı platformun organize ettiği yürüyüş saat 18:00'de Bern şehrinde gerçekleştirildi. Almanca bildirilerin dağıtıldığı, Almanca ortak bir pankartın açıldığı yürüyüş, saygı duruşu ile sona erdi. Yürüyüşe 400 kişi katıldı.

18 Mart '95 günü ise yine aynı platformun organize ettiği Gazi Katliamı'nı protesto etmek ve Newroz'u kutlamak için Zürih'te 1000 kişinin katıldığı son yürüyüş gerçekleştirildi. Saat 14:00'da Helvetia Platz'da başlayan yürüyüş, 1,5 saat sürdü. Almanca bildirilerin dağıtıldığı bu yürüyüş bildirinin okunması ve Devrim Andi'yla sona erdi. 150 kişilik TKP(ML) taraftar kitlesinin katıldığı yürüyüşte sık sık, "Biji Newroz!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" ve "Yaşasın Partimiz TKP(ML)!" sloganları atıldı.

Gazi Katliamı'na ülke dışından protesto

Almanya/ Özgür Gelecek- 12 Mart gecesi Gaziosmanpaşa semtinin Gazi mahallesinde faşistlerce 4 kahve ve bir pastanenin taranması sonucu başlayan, yöre halkının polisi ve devleti protesto eylemleri ile birlikte bu eylemlilikler tüm Almanya'yı sardı.

Olay duyulur duyulmaz 13 Mart Pazartesi günü Almanya'nın Duisburg- Köln ve çevresinde faaliyet yürüten devrimci örgütler toplanarak ne yapabileceklerini tartıştılar. Bir eylem birliği komitesi oluşturularak bir dizi eylem kararı alındı.

14 Mart Salı günü Köln'e bağlı Mülheim semtinde MLKP-K'nin düzenlediği ve TKP(ML) taraftarlarının destek sunduğu korsan yürüyüş yapıldı. Yürüyüş güzergahı, Türkiyelilere ait işyerleri ve evlerin yoğun olduğu bir bölgeydi. Korsan "Gazi faşizme mezar olacak!" sloganı ile başladı. Oldukça coşkulu geçen korsanda 250 kadar katılım vardı. Korsana katılım az olmasına rağmen coşkulu bir şekilde bitirildi. Korsanda MLKP-K imzalı 2, TKP(ML) imzalı bir pankart vardı.

15 Mart Çarşamba günü de içerisinde TKP(ML)'nin bulunduğu çeşitli devrimci-demokrat örgütler tarafından Duisburg'da yaklaşık 2000 kadar kitlenin katıldığı bir protesto yürüyüşü düzenlendi. TKP(ML) 300'e yakın bir kitleyle yürüyüşte yerini almıştı. Kortejde yürüyenler "Gazi faşizme mezar olacak!", "Gazi'nin hesabı sorulacak!", "Kahrolsun faşist diktatörlük!", "Yaşasın partimiz TKP(ML)!" sloganları atılıyordu. Kortejin önünde TKP(ML) pankartı, onun arkasında "Gazi'nin hesabını soracağız!", "Gazi katliamının sorumlusu faşist Türk devleti!" (Almanca) ve onların ardından da "Yaşasın gençlik örgütümüz TMLGB" pankartı taşınıyordu. Yürüyüş boyunca TKP(ML)-GYDB imzalı bildiriler dağıtıldı.

18 Mart Cumartesi günü Almanya'da çeşitli Türkiye'li devrimci örgütler ve Avrupa Alevi Birlikleri federasyonu tarafından merkezi bir yürüyüş düzenlendi. "Yürüyüşe katıl" başlıklı ve MLKP-K, TKP(ML)-GYDB, TİKB Taraftarları, TKP-Kıvılcım, EKİM-YDO, Direniş Hareketi taraftarları imzalı bir bildiriyle çağrı yapıldı.

Onbinlerce kitle Köln Ebert Platz'da faşizme karşı kinini haykırarak için sabahın erken saatlerinde toplanmaya başladı. Yürüyüş yerinde üçüncü bir olay ise Alevi Birlikleri Federasyonunun tüm alanı tutması ve devrimci örgütleri dıştalar bir pozisyonda diremesidir. Buna TKP(ML) taraftarları derhal tavır takınarak bunun yanlış

olduğunu ve bu yürüyüşe katılan her örgütün alanı kullanabileceğinin ve buna bağlı olarak da kendilerinin alanın dışına çıkmayacaklarını belirtip alanda kalmışlardır. Almanya'nın dört bir yanından gelen kitle faşizme karşı sloganlarını gübr bir şekilde haykırıyordu. Yürüyüş 12.30 civarında başladı. 50.000 kadar bir kitle yürüyüşe katıldı. TKP(ML) kortejinde ise 1000 kadar kitle yürüyordu. Kortej; ellerde bayraklar ve dillerde kızıl solganlarla haykırarak kitleyle coşuyordu. TKP(ML) kortejinde yürüyüş boyunca 3 TC. bayrağı yakıldı. Kitle sık sık "Yaşasın partimiz TKP(ML)", "Gazi'nin hesabını soracağız!", "Ordumuz TIKKO katillerin peşinde!", "Gazi faşizme mezar olacak!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma" vb. sloganlar atıyordu. Almanca-Türkçe sloganlarla oldukça coşkulu ve disiplinli bir şekilde yürüyüş yerinin sonuna gelindiğinde hep bir ağızdan toplanma yerine girerken 1000 kişi tek bir ağızdan "Yaşasın partimiz TKP(ML)!" sloganını atıyordu. Alana tam girildiğinde kürsüde bulunan Ferhat Tunç söylediği güzel direniş türkülleri ile kitleyi coşturuyordu.

Yürüyüş boyunca Özgür Gelecek'in İstanbul'deki olaylarla ilgili olarak çıkardığı bildiri, ATİK, TKP(ML)-GYDB'nin bildirisi ve Demokratik Sanatçılar Birliği'nin olaya ilişkin bildirisi bol miktarda dağıtıldı.

HAMBURG

HAMBURG TC. KONSOLUSLUĞU ÖNÜNDE MİTING

Gaziosmanpaşa katliamının hemen ertesi gününde konsolosluk önünde 300'e yakın bir kitle bir araya geldi. Kürdistan Aleviler Birliği, DİDF, PARTİZAN pankartı taşıyan kitle haykırdığı sloganlarla katliamı lanetledi. Bu arada HAK-BİR Derneğinin temsilcileri Konsolosluk önüne siyah bir çelenk bırakıp, miting alanından ayrılmak isteyince, orada bulunan kitle buna tepki göstererek "Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direnişi!" sloganı attı. Daha sonra kitle yürüyüşe geçerek, Hamburg'un en kalabalık semtinden izinsiz bir yürüyüş gerçekleştirdi.

PARTİZAN okurları daha çok katliam ile ilgili atkılarla sloganlarla, Gaziosmanpaşa katliamını lanetledi. Polisin her hangi bir müdahalesinin olmadığı yürüyüşte, Türbanlı 2 bayan MHP-Kurt işareti yapınca Partizan bayan okurları tarafından dövüldüler.

İLAN

Faşist diktatörlüğün Devrim (Gazi) mahallesi saldırısını- katliamını protesto etmek amacıyla 1 Mayıs halkıyla beraber "Bu kavgada bende varım" şırayla faşist sürülerine karşı çarpışırken, faşist namlulardan çıkan kurşunlarla yaşamını yitirmiş ve şehitler kervanına katılmıştır. Anısı önünde saygıyla eğilirken, faşizm döktüğü kanda mutlak boğulacaktır diyoruz.

1 Mayıs ve Esatpaşa

Mahallerinden

Partizan

Özgür Gelecek

Yeni Demokrat Gençlik okurları

HASAN PUYAN
1961- 16 MART 1995

www.partizansivnet

Faşist diktatörlüğün Gazi ve Ümraniye'deki katliamları Almanya'da da devrimci- demokrat ve komünistler tarafından çeşitli eylemliliklerle protesto edildi.

İŞYERLERİ 2 SAATLİK KAPANDI

Yürüyüşten hemen sonra bir araya gelen Devrimci Sol Güçler, TDKP, TKP(ML), MLKP-K, EKİM taraftarları ortak bir platform oluşturarak bir dizi eylem kararları aldılar.

Katliamın ikinci gününde, bir çok kahvelerde propaganda yapıp, çarşamba günü iş yerlerini, 2 saat kapatılması istendi. Bir çok iş yeri bunu memnuniyetle yapacaklarını söylerken özellikle azıllı faşistlerin bundan rahatsız oldukları gözlemlendi. Rahatsız olanlar sadece faşistler ve Alman polisi değildi. İş yerlerinin kapatılmaması, buna yönelik Afişlerin iş yerlerine asılmaması için ERNK taraftarları da elinden geleni yaptılar. Hatta kimi yerlerde tek tek iş yerlerini dolaşarak bu karara uyulmaması için çağrıda bulundular. Buna rağmen eylem başarılı bir şekilde gerçekleşti.

Bundan oldukça rahatsız olan Alman polisi, bir çok insanı göz altına aldı. Evlerini didik didik aramayı ihmal etmeyen polis, arama yaptığı bir evde PARTİZAN dergilerine el koyacak kadar acizleşti.

NTV SPIEGEL İŞGAL EDİLDİ

Yine aynı gün 50'ye yakın bir kitle ile Alman Televizyonu NTV Spiegel işgal edildi. Polis her hangi bir müdahalede bulunmazken, yöneticilerle yapılan görüşmeden sonra kitle işgal ettiği binayı terketti. Daha sonra bir gün sonrası için planlanan yürüyüşün afişleri ve çağrıları Hamburg'un bir çok alanında dağıtıldı.

YÜZLERCE ANTI- FAŞİSTİN KATILDIĞI YÜRÜYÜŞ

Çok kısa bir hazırlıktan sonra yapılan yürüyüşe 1500 civarında kitle katıldı. Komitenin ortak pankartı arkasında yürüyen kitle yürüyüş esnasında sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "İstanbul Faşizme Mezar Olacak!" vb sloganlar atıyordu.

Yürüyüş güzergahı üzerinde bulunan MHP'li faşistlerin derneği Alman polisi tarafından korumaya alınmıştı. Bunu gören kitle hep bir ağızdan "Alman Polisi Faşistleri Koruyor!" diye slogan atarak polisi taşladı. Bu arada Özgür Gelecek, PARTİZAN, Yeni Demokrat Gençlik, Özel Savunma, geniş bir şekilde dağıtıldı. Yine faşist bir iş yeri yürüyüşçülerin saldırısına uğradı. Camları kırılan iş yerinin sahibi, bir çok kez devrimcileri polise şik

kayet eden ve böylece Devrimcilerin yakalanmasına sebep olan biriydi. Yürüyüş devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile sona erdi

FAŞİST ODAKLAR RAHAT BIRAKILMADI

Öte yandan, yukarıda adı geçen bazı örgütler bir araya gelerek faşist odaklara çeşitli saldırılar düzenlediler. MHP'li faşistlerin biraraya geldiği demek molotoflandıktan sonra, silahlarla taranmıştır.

Bu eylemden bir gün sonra yine faşistlerin bulunduğu 2 derneğe aynı gün saldırı düzenlendi.

Üçüncü yere yapılan saldırıda, molotof ve silahlar kullanıldı. Alman polisinin sürekli korumaya çalıştığı derneğin saldırıya uğraması Alman polisini çılgına çevirmiştir. Bir gün sonra göz altına alınan insanlara eylemle ilgili sorular soruluyordu.

Faşizme Karşı Direniş Komitesinin yaptığı açıklamada, bu tür eylemlilere ağırlık vereceklerini, faşistleri artık rahat bırakmayacaklarını söyledi. Saldırıdan bir kaç gün sonra ATIF Derneği etrafında dolaşan faşistler, devrimcilerin burada da hazırlıklı olduğunu görünce uzaklaşmak zorunda kaldılar.

Alman ve Türk basını tüm eylemliklerden TKP(ML) ve PKK'yı sorumlu tutular. Hatta kimi basın PKK ve TKP(ML)'nin eylem birliği yaptığını yazıyordu.

HANAU

Almanya'nın Hanau kentinde Gazi Katliamı'nı protesto etmek amacıyla TKP(ML) taraftarlarının ve diğer devrimci, demokratların yer aldığı platform bünyesinde oluşturulan komitenin düzenlediği ve Hanau Aile ve Gençlik Derneği ile Türkiye'li İşçiler Derneği'nin desteklediği bir yürüyüş yapıldı.

17 mart cuma günü saat 17:00'da Markplatz'da gerçekleşen yürüyüşü yaklaşık 400 kişi katıldı.

Hanau şehir merkezinden başlayan yürüyüşte çeşitli pankart ve dövizler açıldı. "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Alevi-Sünni Kardeş, Faşizm Kalles!", "Gazi Katliamı'nın Hesabı Sorulacak!" vb. sloganlarında atıldığı coşkulu yürüyüş; Dunlop Lastik Fabrikası'na kadar sürdü. Burada devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunun ardından katliamın içeriğini anlatan, faşist iktidarı teşhir eden konuşmalarla yürüyüş sona erdi.

YİNE GRIZU FACIASI

Yine mezar oldu emekçiye ocaklar

Haber Merkezi- Ocaklar... Kömür ocakları... Yine grizu patladı... Yine ocaklar 38 işçiye mezar oldu. Komprador patronların kar hırsı yüzünden, yine gelinler dul, çocuklar yetim, analar bağı yanık kaldı.

Yozgat Sorgun'da 26 Mart Pazar günü saat 14.45'te özel bir şirket olan Madsan Maden Şirketine ait kömürocağında çıkan Grizu patlaması sonucu 37 madenci yaşamını yitirken 11'i ağır bir şekilde yaralandı.

Daha sonra yaralılarından Hüda Sarıkaya'nın da yaşamını yitirmesi sonucu ölü sayısı 39'e çıktı.

Patlama esnasında, tahlisiye-cihazı, gaz maskeleri, karbon monoksit ölçüm sistemi havalandırma ile haberleşme ve alarm sisteminin bulunmadığı söylenmektedir. Tabii bunların hiçbirinin olmaması kurtarma çalışmalarına gecikmeli başlamak zorunda kalınmasına neden oldu. Kurtarma çalışmaları, sonuçta, cesetleri çıkarma çalışmasına dönüştü. Yetkililer daha kurtarma operasyonunun başında "ocaktaki yangın nedeniyle elimizden birşey gelmiyor. Ama yine de Allah'tan ümit kesilmez, inşallah içeridekileri de kurtarırız" diyerek, insanların yaşamını allaha havale etmişlerdir.

Ocağa girerek, arkadaşlarını kurtarmak isteyen işçiler, gaz maskesi, koruyucu yelek vb. malzemelerin bulunmaması nedeniyle, ocağa giremiyorlar.

Ülkemizde 1941'den 1994 yılına kadar madenlerde meydana gelen kazalarda 3 binin üzerinde insan yaşamını yitirmiş, 348 bin 177 kişi ise yaralanmıştır. Görüldüğü gibi, her yıl istisnasız komprador patronların kar hırsı yüzünden grizu faciası yaşanmasına ve onlarca, yüzlerce insanın yaşamını yitirmesine rağmen, hiçbir önlem alınmamakta. Olay olur; onlarca insan yaşamını yitirir, ondan sonra yetkililer halkın tepkisini yatıştırmak için soruşturma açacaklarını, sorumluları cezalandıracaklarını ve yaşamını kaybedenlerin ailelerine 5-10 milyon yardımda bulunacaklarını söyleyerek çekip giderler. Sonuçta, soruşturmalar sonuçsuz kalır, yaşamını kaybedenlerin

Karından zarar etmek istemeyen komprador patronlar, yine can kıydı. Sorgun Kömür Ocağı patladı, 38 işçi öldü, 10'u yaralandı.

ailelerine üç-beş kuruş verilerek "yaraları sarılır."

Söz konusu ocak, güvenli çalışma koşullarının bulunmadığı nedeniyle Yozgat Valiliği ve Bölge Çalışma Müdürlüğü tarafından son 5 yıl içerisinde tam 4 kez kapatılmasına rağmen, şirket, her defasında "Eksikliklerimizi gidereceğiz" diyerek ve 2'şer milyon "ceza" ödeyerek ocağı yeniden işletmeye açabiliyor. Bu ne anlama geliyor? Yani, "sen, patron devlete bir miktar ceza olarak para öde, ondan sonra insanları öldürecekse öldür; öyle bedavaya öldürmek yok" demek isteniyor herhalde.

Her zaman olduğu gibi, olay öncesine kadar hiçbir duyarlılık göstermeyen hakim sınıf sözcüleri-temsilcileri, olaylardan sonra, halkın düzene yönelebilecek tepkilerini yatıştırmak için, bol vaatlerle bölgeye gelirler.

Alınan tedbirlerin yeterli olup

olmadığını belirlemeye çalıştığı iddiasıyla bölgeye gelen Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Veyysel Atasoy, işçi aileleri tarafından yuhalanarak protesto edildi. Aileler "Buraya faciadan önce gelmeliydi. Geçen yıl, ocağın güvenli olmadığı gerekçesiyle bir uyarı grevi dahi yapılmış ama herkes kulaklarını tıkamıştı" diyerek tepkilerini gösterdiler.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Aydın Güven Gürkan'da bölgeye gelip, olayla ilgili soruşturma başlatıldığını söyleyerek "suçlular kimse, şeref sözü veriyorum, bulunacak ve cezasız kalmayacaktır" dedi. Hep aynı hikaye... Hem sorun bu kadar ölümlerin ardından soruşturma açıp birilerini "ceza"landırmak değil, sorun bunca ölümler yaşanmadan önlem almaktır.

Sınıf işbirlikçisi, sendika ağası, Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral'de bölgeye gelecek ülkede her yıl buna benzer iş cinayetlerinin yaşandığını, bu defa bu cinayetin katliama dönüşüğünü söylüyor.

Peki, sormazlarmı insana, "her yıl bu tür cinayetlerin yaşandığını biliyorsun da şimdiye kadar bunun önlenmesi için ne yaptın? Hem de böyle bir patlamanın uzun süreden beri beklediği ve önlem alınması için uyarılar yapıldığı halde. Neden, işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak önlem almadınız." diye.

Elbette, tüm bu düzen sözcülerinin ve sendika ağalarının tepkileri göstermeliktir ve halkın düzene yönelik tepkilerini yumuşatma amaçlıdır. Şirketin patronu M. Zeki Açılmış'ta bunun bilincinde ki hiçbir rahatsızlık duymadan, kendinden gayet emin bir şekilde, pişkince "ölmüşlerse biz ne yapalım? Bu tür kazalar dünyanın her yerinde oluyor" diyebiliyor.

Elbette, bu işçi, bu halk süreç içerisinde tüm bu çelişkileri çözecek; sınıf bilinciyle donanıp bu sömür ve zulüm düzenin yerle bir edip, ocaklarda kazacakları mezara patronları doldurarak, kendi iktidarlarını kuracaktır.

Özgürce

Bulut Çiçek

Gerçeği tam söyle dostluğu güçlendirir

Devrim (Gazi) mahallesindeki halkın direnişini ispiyoncu ve çarpıtarak yansıtan Aksiyon dergisinin bir yerinde şöyle deniyor: "Olayların gidişatını 'içerden' yaşayan bir gazeteci olarak, yasadışı komünist-sol örgütlerin, bazı 'malzemeleri' kullanmada birlikte hareket etmeye başladıklarını gözlemlediğimizi söyleyebiliriz..."

Aksiyon dergisinin Alevileri "malzeme" gören anlayışını bir tarafa koyarak önce bizim cenaha değinmek istiyorum.

Gerçekten de direniş boyunca devrimci güçlerin dayanışma içinde hareket ettiği biliniyor. Daha ilk gününde her siyasetten bir temsilciyle komite oluşturulması çağrısı yapıldığı, sonrasında da TİKB, TKP(ML), MLKP-K ve DHKP-C'den oluşan bir komitenin işin başına geçtiği... sonrasında kendi içinde, her siyasetin sıkça temsilci değiştirdiği, bazı yeni gelenlerin eski temsilciyi tanımadığı ve değiştirdiği, TKP(ML)'nin, bazı yanlış uygulama ve faydacı anlayışları eleştirerek komiteden ayrılıp, 2 saat sonra yeniden sorunları konuşup hallederek komite üyeliğine döndüğü ve önderlik konusunda üzeri-ne düşeni en aktif bir şekilde yerine getirdiği biliniyor...

Direniş gecelerinde, alt barikattan üst barikata kadar, bütün direniş/barikat alanı boyunca, bütün siyasetlerin ve halkın direnişçi evlatlarının kolkola girip, ortak sloganlarla yürüyüş yaptıkları, bu güzelliğin halkta coşku ve güven yarattığı daha hafızalarda tazeliğini koruyor...

Bu gerçekler tüm tazeliğiyle dururken, direnişin hemen ertesinde direniş içindeki dostluğa ve barikat yoldaşlığına yakışmayan yaklaşımları da görüyoruz. Hemen çocukluk hastalığı nükesediliyor. Olaylar değerlendirilirken, "ben" olgusu hemen öne çıkıyor. Sanki, uzun soluklu devrim savaşımında kendisine çok şey katıyormuşçasına hemen yaratılan değerlere elkoymaya yöneliyor. Biz yaptık, biz ettik. En büyük bizdik. Biz farklıydık vb. vb. yaklaşımına giriyor. Bu bir atımlık dostluklardan vazgeçilmeli, çocukluk hastalığına pirim verilmemelidir. Burjuva medya da en birinci olan 5 kanal, en büyük olan 5 gazete ve herbirini izleyen 60 milyon insan olduğu yaklaşımı gibi komik durumlar oluyor. Gerçeğin bir tarafı abartılıyor, diğer tarafları küçültüyor ya da yok sayılıyor...

Örneğin, **Atılım** gazetesindeki (24. sayı) haberde MLKP-K'nın diğer devrimci güçlerden farklı, "aykırı" bir tarz izleyerek direnişi bütün İstanbul çapına yaygınlaştırdığını okuyoruz. Ve İstanbul'daki eylemlere önderlik ettiği şeklinde sahiplendiğini. Yine **Kurtuluş** dergisinde (sayı 7), DHKP-C'nin daha ilk andan itibaren "yöresel ayaklanmaların Türkiye geneline yayılması" tespitinin doğruluğu Gazi'nin ardısına yaşanan Yenibosna, Ümraniye ve Ankara'daki çatışmalarda ortaya çıkıyor" değerlendirmesini okuyor ve bu yaygınlaştırıcı gücün planlı-programlı DHKP-C faaliyeti olduğunu öğreniyoruz. Ve, eleştirmeye bile değer görmeyerek geçiyoruz. Artık, diğerlerinden farklı olarak direnişi İstanbul ve Türkiye'ye yayma tavrına sahip olanların bu özgünlükleri birbirine kanıtlamalarını ve yapılan diğer eylemleri nasıl paylaşacaklarını beklemeye kalyor geçiyoruz...

Bizim cehantaki bu durum işin bir yanı. Ve ben sadece, dostlara şu küçük çocukluk hastalığı, kapkaççılık ve bir atımlık dostlukları terketmeleri dileğini iletiyorum. Ne diyalektiği zorlayarak "en büyük" havalalarına girip birden fazla "en büyük" yaratalım, ne de gerçekleri zorlayarak halkı ne kendimize güldürelim, ne de soğutalım. Bunlar uzun vade açısından yararlı değil, zararlı yaklaşımlardır.

Karşı devrimci cenah ve arada dolanan kesimler ise elbirliğiyle gerçekleri çarpıtmaya çalışıyor. Kahveleri ve cemini tarayanları eleştirin neredeyse yok gibi. Varsa yoksa halkın tepkisi, devrimcilerin direnişteki etkinliği-önderliği... Ve bunun provokasyon olarak değerlendirilmesi. Askerler övgüyle anlatılırken, polislin yıpranmışlığının giderilmeye çalışılması.

Uzun uzun anlatmaya gerek yok; kimi, otobüsler dolusu provokatör grupların geldiğinden, bunların kırmızı kaşkol, banta ve bere taktıklarından ve devrim, örgütlenme faşizm konuşmaları çıkınca alkışlattırmalarından söz ediyor ve bunun bir Newroz provası olduğunu belirterek şimdiden dikkat çekiyor. (Aksiyon dergisi)

Kimi, aylar önce içişleri bakanlığı uyardıkları halde önlem alınmamasını eleştiriyor. (Ve tabii kendilerini istihbaratı nereden, nasıl aldıklarını, eylemcilerle ilişkilerini açıklamadan) (CHP'li iki parlamenter, G. Gürbüz, M. Kerimoğlu)

Kimi, faili meçhul cinayetleri bol olan ülkemizde, eğer halk her cinayetten sonra böyle yazarsa o zaman işlerin kötü olacağı korkusunu dile getiriyor.

(BBP parlamenterleri Ökkeş Şendiller, namıdiğer komando Ayvaz) Kimi, Gümrük Birliği fiyaskosunu gizlemek amacıyla olayların başlatıldığını (RP'li F. Inceöz.)

Kimi, olayların dışardan tezgahlandığını, bunların Pakistan, İran, Kuzey Afrika ya da Sudan olabileceğini (Alevi Dedesi İzzettin Doğan)

Kimi, yapmamış olsa bile tahrikçiler içinde mutlaka onların da olduğunu (Yesari Gökçe)

Kimi, yapanların PKK olabileceği gibi, radikal islamcılarında olabileceğini (Cem dergisinden Abidin Ağgünay)

Kimi, provokasyon arkasında ABD olduğunu (Doğu Perinçek ve MİT eski daire başkanı Mahir Kaynak), Ayrıca, devrimcilerin provakasyona hizmet ettiğini, "kompro örgütler" olduğunu, kendilerinin doğru olarak "ateskes yapan eylem çizgisinde sosyalist mücadele verdiklerini" söyledi ve militan devrimcilerin tip tarihini verdi. (D. Perinçek ve Aydınlık)

Kimi, "demokratik" ortamda legal partililik yapmak için direnişteki devrimci inisiyatif ve örgütlülüğü reddetti. Barışçı ortam talebettii. (Söz dergisi)

Ve bunların hemen hepsi Alevileri sükunete çağırdılar, provakasyona gelmemeleri (Yeni devrimci tarzda mücadele etmemeleri) için uyardılar. Zaten olayın kendisinde Alevi-sünni çatışması olmadığı halde, böyle davranarak olayı kendileri Alevi-Sünni çelişmesine çekmeye çalıştılar. Önemli bir nokta da, kitlelerin direnişler ve ayaklanmalar yapması için kışkırtmaya gerek kalmayacak kadar, ülkede faşist saldırıların ve uygulamaların olduğunu ve böyle bir ülkede, halka ayaklanmasını söylemenin alçaklıkla eşdeğer olduğunu görmezden geldiler. İsyana değil, suskunluğa, ateşkes ve boyun eğmeye çağırdılar.

Bu koşullarda devrimcilerin daha bir dayanışmacı ve birlikte hareket etmeleri gerekirken, günü kurtarma yerine hedefe ulaşmayı önemsemeleri gün gibi açıktır. Doğru olan da budur.

Şimdiye kadar meydana gelen göçük kazaları ve yaşamını yitirenlerin sayısı

İşletme Adı	Tarih	Ölü sayısı
ARMUTÇUK	1942	63
İNCİRHARMANI	1942	53
İNCİRHARMANI	1954	13
GELİK	1955	54
İNCİRHARMANI	1960	25
KARADON	1969	13
İNCİRHARMANI	1972	16
KARADON	1975	13
KİREÇLİK	1978	17
İHSANİYE	1983	10
ARMUTÇUK	1983	103
YENİ ÇELTEK	1990	67
KOZLU	1992	263

Lüleburgaz M.Y.O'nda Newroz

Trakya/ Özgür Gelecek- Trakya Üniversitesi Lüleburgaz meslek yüksek okulu öğrencileri tarafından 21 Mart günü düzenlenen Newroz kutlamalarına, polis saldırmaması sonucu birçok öğrenci yaralandı, iki kişi gözaltına alındı.

Konuyla ilgili olarak basın açıklaması yapan öğrenciler, Newroz kutlaması sırasında polislerle, sivil faşistlerin işbirliği içerisinde kendilerini saldırmalarını kınayarak "Bundan sonra Lüleburgaz Meslek Yüksek Okulu'nda gelişebilecek her türlü olaydan, taraflı tutumundan dolayı okul idaresini, Emniyet Müdürlüğünü ve sivil faşistleri sorumlu tutacağız" dediler.

İTÜ'de Newroz Şenliği

İstanbul/Özgür Gelecek- İTÜ Maslak kampüsünde 22 mart çarşamba günü yaklaşık 120 kişinin katıldığı Newroz kutlaması yapıldı. Şenlik İnşaat Fakültesi kantininde yapılan forumla başladı. Forumda yapılan konuşmalarda; devletin, asırlardır Kürtlerin direniş simgesi haline gelen Newroz'un içeriğini boşaltarak, resmi bayram yapma demagogileriyle Türklerin kutladığı bir bayram havası vermeye çalıştığı belirtildi. Daha sonra İnşaat Fakültesi'nin önüne çıkan öğrenciler, "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Newroz Piroz Be- Newroz Kutlu Olsun" yazılı pankartı açtılar. Yakılan Newroz ateşi ve şenliğe katılan Grup Özgürlük Türküsü'nün türkülleriyle coşan kitle, ateşin etrafında halaya durdu. Çevredekilerinde ilgilie izlediği ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Newroz Ateşi Sönmez!", "Biji Newroz!", "Gazi'nin, 1 Mayıs'ın Hesabı Sorulacak!" sloganları atılan şenlik bir saat kadar sonra sona erdi.

Sarıgazi'de liselilere gözaltı

Haber Merkezi- Sarıgazi'de 23 Mart Perşembe günü gece saat 12.00'de Newroz kutlamalarına katıldıkları gerekçesiyle 10 lise öğrencisi gözaltına alındı. Sarıgazi Jandarma Karakolu, kutlamalarda çekilen video bantlarını delil gösterip, gece yarısı öğrencilerin evlerine baskın yaparak 10 öğrenciyi gözaltına aldı. Ancak 1 öğrenci gözaltı esnasında kaçmayı başardı. 2 öğrenci de daha sonra bırakıldı. Halen Sarıgazi Jandarma Karakolu'nda tutulan 7 öğrenci için ise DGM, 13 günlük gözaltı süresi verdi. 14-18 yaşlarındaki öğrencilerin, karakolda her türlü fiziki ve psikolojik işkence gördükleri, yasadışı örgüt muamelesi yapıldığı bildirildi. 14 yaşındaki Esra Kılıççı adlı öğrencinin karakol komutanı yarbayın "Alevi misin?" sorusuna "Aleviyim" cevabını vermesi üzerine Yarbay tarafından yumrukladığı belirtildi. Gözaltındaki öğrencilerin ailelerinde 26 Mart Pazar günü İHD'de yaptıkları basın açıklamasıyla olayı protesto ettiler ve çocuklarının bir an önce bırakılmasını istediler. Halen gözaltında bulunan öğrencilerin isimleri şöyle: Esra Kılıççı (14), Hasan Gül (15), Filiz Kılıç (15), Tuncay Çelik (15), Filiz Kabak (16), Hüseyin Genç (18) ve soyadı öğrenilemeyen Serap.

Zulmün isyan ateşiyle kar

Geliyor komünal ordular
Tarihin hazmedip erittiği
mazlum oymaklar
Geliyor Newroz'u yaratacak olan
halklar
Geliyorlar tek vücut
Tek yürek
Bütün ezilenler

İstanbul-İzmir-Eskişehir/Özgür Gelecek- Newroz bir halkın -Kürt halkının- zulme ve sömürüye başkaldırıldığı, karanlığın yırtılıp, şafağın yaratıldığı günün adıdır. Kürt halkının Asurlara ve daha sonraki zalimlere karşı vermiş olduğu bir savaşın tarihidir. Demirci ustası Kawa'nın zalim Asur imparatoru Dehak'ı tarihin çöplüğüne gömdüğü ve Kürt halkını baskı ve sömürden kurtardığı ve dağlarda isyan ateşlerinin yakıldığı günün adıdır.

Dehak ölmüştür, ancak Dehaklar bitmemiştir. Sınıfların, ezenle ezilenin ortaya çıktığı köleci toplumdun günümüze kadar Kürt halkına ve tüm dünya halklarına zulmeden ve sömüren Asur İmparatoru Dehak gibi daha nice Dehaklar çıkmıştır. Ama halklar her seferinde yeni Kawalar yaratmıştır.

Her yıl 21 Mart'ta esasta Kürt halkı tarafından, aynı zamanda ortadoğu halkları tarafından tutuşturulan isyan ateşleri, kutlanan Newroz; bugün, geçmişte TC hakim sınıflarına yasaklanmış olmasına rağmen, Kürt ulusunun gelişen mücadelesi karşısında, içi boşaltılıp, "Türklerin bayramıdır" demagogisiyle, resmi bayram günü ilan edilerek kutlanmaya çalışıldı.

Ancak, önceki yıllarda, TC'nin her türlü tehditine, zulmüne ve yasağına rağmen gerek Kürdistan'da, gerekse tüm Türkiye'nin bir çok yerinde binlerce insan tarafından militan bir ruhla alanlara dökülüp, isyan ateşlerinin tutuşturulmasıyla kutlanan Newroz, bu yıl, devletin içeri boşaltarak resmi bayram ilan etmesi karşısında sönük geçti.

Devletin düzenlemiş olduğu kutlamalar, psikolojik bir savaşın malzemesi olarak kullanılıp resmi törenin ötesine geçemeyen, önceki yıllar gibi olmasa da yurtsever-devrimci çevrelerce militan bir coşkuyla kutlandı.

ABDİ İPEKÇİ'DE COŞKULU NEWROZ ŞÖLENİ

21 Mart Salı günü Abdî İpekçi spor salonunda HADEP tarafından

Halk yağın yağmura rağmen ateşler yakıp, üstünden atlayarak Newroz'u kutladı.

düzenlenen Newroz şenliği, 15-20 bin kişinin katılımıyla, HADEP'li yöneticilerin tüm liberal-uzlaşmacı tavırlarına rağmen coşkuyla kutlandı. Salonda, "Sivas'ı unutmamak; kirli savaşı unutmamak!"; "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!"; "Yaşasın halkların kardeşliği!" pankartları göze çarpıyordu.

HADEP'li yöneticilerin Newroz'la ilgili olarak yapmış oldukları konuşmalar ve kitleye yaptığı ısrarcı uyarılar, egemenlerin yaratmış olduğu havadan oldukça etkilenmiş olduklarını gösteriyordu. Ancak salonda bulunan onbinlerce kitle tüm uyarılara rağmen attıkları "Türkiye Faşizme mezar olacak!"; "Kürdistan'a özgürlük, kahrolsun faşist diktatörlük!"; "Biji Newroz, Biji Partizan!"; "Yaşasın halkların kardeşliği!"; "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganlarıyla ve salonda yaptıkları ateşlerle geceye anlamını kazandırdılar. Daha sonra salonda peşpeşe açılan PKK, TKP(ML), TKP(ML) TMLGB, MLKP-K, TIKB pankartları salonda bulunan kitle tarafından coşkuyla alkışlandı.

Daha sonra Kawa Tiyatro Topuluğu'nun sunmuş olduğu "Demirci Kawa" adlı oyun ve Arya Kültür Merkezi halk oyunları ekibinin gösterileri yoğun ilgi ve coşkuyla izlendi.

Şenliğin bitiminde kitle "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganıyla salondan ayrıldı.

**Budur tarih
Budur bugün
Ey kutlu gelin
Göreceksin
Gürülecek bu tarih önünde
CÜMLE İBLİSE DİZ
ÇÖKERTİLECEK**

FATİH

Fatih Sarayane Parki'nde toplanan 500 kişilik bir kitle, bir direniş sembolü olan Newroz'u coşkuyla bir şekilde kutladı. Yapılan korsan şenliğe polis saldırmamasıyla çok sayıda gösterici de gözaltına alındı.

21 Mart Salı günü saat 11.00'de Fatih Sarayane Parki'nde toplanan göstericiler pankartlarını açarak lastik yaktılar ve sloganlar eşliğinde halaya durdular. Bir süre sonra polis saldırmamasıyla çok sayıda gösterici de gözaltına alındı. Ayrıca polis saldırmaması yaratan

Halkların zulme ve sömürüye karşı başkaldırı günü olan Newroz, Abdî İpekçi Spor Salonu'nda HADEP tarafından düzenlenen şenlikle 15 bini aşkın kitle tarafından coşkuyla kutlandı.

mak istediği provakasyon kitlenin farkedip bilinçli müdahalesi sonucu amacına ulaşamadı.

Gösteriye katılan bir okurumuz olayı şöyle anlattı: "Newroz'u kutlamak için bir araya gelmiştik. Kalabalığı dağıtmak isteyen polis coplarını çıkartmış saldırmaya hazır. O esnada bir resmi polis silahını çıkararak kitlenin içine doğru attı, ayağıyla da iterek kalabalığın daha da içine gitmesini sağladı. Göstericilerden genç de silahı almak istedi ancak kitle, provakasyonu farkedip gencin, silahı almasını engelledi. Amacına ulaşamayan polis daha sonra azgınca saldırdı."

GÜLSUYU

Gülsuyu'nda Newroz kutlamaları 20 ve 21 Mart'ta olmak üzere 2 gün yapıldı. 20 Mart gecesi gerçekleştirilen kutlamalar Nurettin Sözen Parki'nin üst tarafında yaklaşık 200 kişinin katılımıyla gerçekleştirildi. Ateşler yakıp halaylar çeken halk "Biji Newroz!", "Yaşasın Newroz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!" sloganlarını attı. Devrim şehitleri anısına yapılan 1 dakikalık saygı duruşundan sonra kitle halaylarını devam ettirerek yaklaşık bir saat süren bir kutlama gerçekleştirdi. Polis müdahale etmemesi sonucu orada bulunanlar olaysız bir şekilde dağıldılar.

21 Mart akşamı gerçekleştirilen Newroz kutlamalarına ise yaklaşık 500 kişi katıldı. Yine ateşlerin yakılıp, halayların çekildiği kutlamada devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldıktan sonra, kitlesele bir şekilde devrim andı içildi. Özellikle yaşlı kadınların "Gazi'nin Hesabını Soracağız!", "Faşist Devlet, Katil Devlet!" şeklinde sloganlar atması dikkat çekiyordu. Kutlamalar bu kez Nurettin Sözen Parki'nin alt tarafında gerçekleştirildi. Burada yine ateşler yakıldı, zilgıtlar ve sloganlar eşliğinde halaylar çekildi. Havanın yağmurlu olması insanların katılımını engellemezken, kutlamanın kısa sürmesine neden oldu. "Gazi'nin Katili Patron Ağa Devleti!", "Faşizme Ölüm Halka Hüriyet!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Biji Newroz!" gibi sloganların atıldığı kutlama yine polis müdahale etmemesi sonucunda olaysız bir şekilde bitirildi.

GAZİ'NİN ONURLU DİRENİŞÇİLERİ DE NEWROZ'U KUTLADI

Devletin faşist katliamına karşı direniş destanı yazan G.O. Paşa'ya bağlı Devrim (Gazi) Mahallesi'nde de halk, 21 Mart günü Newroz'u kutladı. Kutlamaya yaklaşık 100 kişi katıldı. Faşist TC'nin Newroz bayramına ilişkin "Özgürce" ve "istediği şekilde" kutlanabilir mesajları sunması halk muhalefeti karşısında girdiği çıkmazı gösterdi.

Devrim (Gazi) mahallesinde direniş destanı yazan ve devlete hak kettiği yamalı şehitleriyle veren halk, bu seferde Newroz bayramını kutladı.

21 mart salı günü saat 19:00'da Cemevinin karşısında yapılan kutlamada isyan ateşi yakıldı. Gazi direnişinde şehit düşen 30'a yakın insan için saygı duruşu yapıldıktan sonra türküler eşliğinde halaylar çekildi. Newroz ateşinin etrafında halaylar çekip türküler söyleyen kitle, "Yaşasın Newroz!", "Yaşasın Gazi Direnişimiz!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!" sloganlarıyla gerekli siyasi mesajı iletiler. Onurlu direnişten elde ettikleri güçle daha coşkulu ve korusuz olan kitle "Yaşasın Newroz!" pankartı eşliğinde Gazi direnişinde şehit düşen insanları anmak üzere Gazi mezarlığına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşte enternasyonal marşların ve türkülerin söylenmesi cadde kenarındaki insanlarda etkiledi. Ve halk alkışlarıyla kitleye destek sundu. Gazi Mezarlığı'nda da şehitler için yapılan saygı duruşundan sonra kitle, halaylar, türküler ve sloganlarla dağıldı.

GEBZE

21 Mart Salı akşamı Gebze Ulaştepe'de demokratik kitle örgütlerinin düzenlediği Newroz kutlaması polis gözdağı vermesine rağmen coşkuyla sloganlar eşliğinde kutlandı.

Sayıları 100-150'yi bulan kitle, saat 20.00 civarında Ulaştepe'de bir araya geldi. Newroz ateşi yakıldı, meşalele tutuşturuldu, Devrim şehitleri ve Gazi'de katledilen 30'a yakın devrimci demokratların anısına 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Gazi katliamını lanetleyen, Newroz'un anlamını belirten bir konuşma yapıldı. Özgür Gelecek ve Partizan okuyucularında aralarında bulunduğu kitle "Birlik mücadele zafere!", "Gazi'nin hesabı sorulacak!", "Biji Newroz!", "Kahrolsun faşist diktatörlük!", "Ulusal sınıfsal baskılara son!" sloganlarını haykırdı. Özgür Gelecek okurları Gazi katliamı ile ilgili özel sayı dağıttılar. Marşlarla ve sloganlarla devam eden kutlama, daha sonra kitlenin sessizce dağılmasıyla sona erdi. Kutlamadan 1 saat önce polis 3 Atılım Gazetesi okurunu gözaltına aldı. Kitle polis gereksiz tutuklamasını protesto etti. Bu konuyla ilgili olarak kitleye bir konuşma yapılarak bu tür olaylara karşı kitlelerin duraylı olması istendi.

Yine aynı akşam saat 21.00 civarında 40-50 kişilik bir kitle Gebze Gaziler mahallesinde Newroz'u kutladı. Sloganlar eşliğinde meydana toplanan kitle önce araba lastiği ile Newroz ateşini yaktılar. Newroz ateşi yakılıp Devrim şehitleri anısına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunulduktan sonra sloganlar eşliğinde halaylar çekilerek kutlamaya adevam edildi! Kitle coşkulu bir şekilde "Biji Newroz!", "Birlik mücadele zafere!", "Gazi'nin hesabı sorulacak!", "Faşizme karşı omuz omuz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", sloganlarını haykırdı. Kutlama yaklaşık 1 saat sürdü. Kitle olaysız bir şekilde dağıldı.

landığı gün: Newroz!

Newroz, İzmir'de de birçok bölgede ateşler yakılıp, halaylar çekilerek özüne uygun bir şekilde coşkuyla kutlandı.

TUZLA/AYDINLI

Aydınlıköy'de 20 Mart Pazartesi günü akşam saat 19.00'da Newroz kutlaması yapıldı.

Aydınlıköy'de boş bir arazide yapılan ve yaklaşık 150 kişinin katıldığı Newroz kutlamasında devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Newroz kutlamasına Aydınlı halkı ve deri işçileri katıldı. Davul zurna eşliğinde, ateşin çevresinde halaylar çeken kitle "Biji Newroz!", "Yaşasın Newroz!" sloganını attı. Bir kaç saat süren kutlama sessiz bir şekilde sona erdi.

SARIYER

Sarıyer'de ise 18:30'da Çelik Gürsel Parkı'nda başlayan Newroz kutlamalarına yaklaşık 100 kişi katıldı. Sarıyer Halkevi, Sader, Partizan Okulları ve B-SP'nin organize ettiği kutlamada yakılan Newroz ateşinin coşkusıyla insanlar halaylar çekti, alevlerin üzerinden atıldı. Yapılan bir konuşmada ise TC'nin Kürt Ulusal Mücadelesini sindirme politikasının bir parçasının da Kürt Kültürünü Türkleştirme olduğu, buna bağlı olarak ta Kürtlerin direniş simgesi olan Newroz bayramının topluma Türklerin asırlardır kutladığı bir bayram olarak lanse etmeye çalıştığı belirtildi. "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Newroz Piroz Be!", "Kırlı Savaş Son!", "Yaşasın Newroz!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!" sloganlarının atıldığı kutlama olaysız geçti. Girişte kitleden bazılarının kimliği alınıp polis kutlamaya müdahale etmedi ve alınan kimlikleri geri verdi.

KARTAL LİSESİ

Kartal Lisesi ve çeşitli okullarda LÖB'lü (Liseli Öğrenciler Birliği) öğrenciler tarafından Newroz kutlaması yapıldı.

21 Mart Salı günü Kartal Lisesi yanında yapılan Newroz kutlamasında, çeşitli okullardan öğrencilerde katıldı. Ateş etrafında halay çeken öğrenciler "Biji Newroz!", "Yaşasın Newroz!",

"Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Kawaları Yaşatacağız!" vb sloganlarını attı. Öğrenciler tarafından ilgi ile karşılanan Newroz kutlamasında halaya katılanlara da oldu.

ESKİŞEHİR

Her yıl Newroz kutlamalarını engellemek için topunu-tüfeğini-panzerini ortalağa salan ve halkın üzerine "ateş" emri veren faşist TC, yıllardan bu yana başkaldırı ve isyanın simgesi haline gelmiş Newroz'u "resmi bayram" ilan ederek özünden koparmaya çalışmakta. Bunun bir yansıması olarak Eskişehir Dumlupınar Yurdu'nda sivil faşist idare işbirliği ve yemekteki sahibinin desteğiyle "İstiklal Marşı" ve "Türkiye" seslerine boğulan sözde bir kutlama düzenlendi. Dumlupınar YDG okulları ve diğer devrimci çevreler de alternatif bir kutlama düzenlediler. 21 mart günü yurt meydanında toplanılmaya başlandı. Aynı saatte idarenin "şöleni" de başlamıştı. Akşam 7:30 sularında saz eşliğinde türküler, marşlarla kararlı bir ses yükseliyordu. Yurt idaresinden bir kişi kendilerine katılmasını, bunun müdürün emri olduğunu söylemesine rağmen geri çekilmek zorunda kaldı. Her türküde, halayda, katılım daha da artıyor, coşku yükseliyordu. Görevlilerin ayrılmasından sonra YENİ DEMOKRAT GENÇLİK'ten bir öğrenci Newroz'un tarihi hakkında bir konuşma yaptı ve güne uygun bir şiir okudu. 1-2 saat sonra yurdun hemen yanında Newroz ateşi yakıldı ve kitle, Newroz ateşini körüklemeye çağrıldı. Ateş etrafında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunulduktan sonra marşlara ve türkülere devam edildi. Kutlama devam ederken polis gelerek müdahale etmeye çalıştı. Ancak, polisin tüm dağıtma çabalarına rağmen kitle protesto alkışlarıyla yurt meydanına geldi. Bu kararlılıkla artan coşku kitle sayısını da artırmıştı. Saatlerdir sürmesine rağmen hiçbir yılmılık göstergesi yoktu. Ayrıca olayı görüntüleyen kameranın filmi alındı ve meydana alkışlanarak yakıldı. 200 ki-

şilik kitle meydana geniş bir halka oluşturdu ve marşlar-türküler eşliğinde halay çekilerek dağıldı.

Ayrıca aynı saatlerde Gültepe Mahallesi'nde de Newroz kutlaması yapıldı. Ateş yakılarak davul ve zurna ile türkülerle halk halay çekti. Yarım saat süren kutlamada Atılım gazetesini temsilcisinin Türkü, Kürt'ü, Lazı, Çerkez; herkesin kardeş olduğunu vurgulayan konuşmasından sonra "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganı atılarak kutlama sona erdirildi.

İZMİR

Ülkenin birçok yerinde kutlanan, zulme ve sömürüye başkaldırı günü olan Newroz kutlamaları İzmir'de de, Gediz, Çamlıkule, Kuruçesme, Torbalı, Bayraklı, Narlıdere, Yamanlar, Kadifekale, Cennetçesme ve daha birçok yerde coşku ve özüne uygun bir şekilde kutlandı.

Newroz kutlamalarında birkaç gün önce, polisler sudan bahanelerle insanların gözaltına alarak, halkı sindirmeye çalıştı. Buca Kuruçesme'de iki kişi gözaltına alındı, bir kişi daha sonra serbest bırakıldı. Akıncılar'da bir kişi, üzerinde Özgür Halk dergisi bulunduğu gerekçesiyle gözaltına alındı daha sonra serbest bırakıldı. Menemen'de de iki kişi gözaltına alınarak, gözaltına alınanlardan Semavi Aksoy'un üzerinden çıkan "Ben insandım" adlı şiir kitabı gözaltına almaya gerekçe gösterildi.

Tüm bu baskılara rağmen, İzmir'in yukarıda saydığımız tüm semtlerinde halk sokaklara taşarak yağın yağmura meydan okuyarak Newroz ateşlerini körükledi. Ateşler yakan halk, ateş etrafında halaylar ve Kürtçe türkülerle, sloganlarla Newroz'u anlamına uygun olarak kutladı. Kutlamalar geç saatlere kadar sürdü.

Polis, bu defa kutlamalara müdahale etmediği gibi, kimi yerlerde çocuklara şeker dağıtıp, kitleyle birlikte halaylar çekerek halka şirin görünmeye çalışmıştır.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Barikatın iki yakası

Önce, "Gazi Mahallesi"ni ürkütücü vahşetle kan ve ölüme boğdular. Sonra, "1 Mayıs Mahallesi"ni. Aleviliğin devrimcikle bezediği bu yörelerde burjuva-feodal devletin önce gizli, sonra açık kıyıcı eli görevini yerine getirmede gecikmedi... Sivas'ın acısı daha yüreklerde dinmeden bu kez örgütlenmiş şiddet demek olan devletin "görünmez güçleri" ve aleni güvenlik güçleri Gazi Mahallesi'ni ve 1 Mayıs yöresini kan gölüne çevirdiler. Otuz yakın ölü ve yüzlerce yaralı ile mahalleler, sermaye bekçilerinin postalları altında.

Alevi ve devrimci kesimin birlikte harmanlanmış olarak oturduğu kahveler tarandı devletin o malum görünmez güçlerince başlangıçta. Sokaklarda tepkisini dile getiren Alevi-devrimci yığınlar faşist güvenlik güçlerince vahşice katledildiler. Önce Gazi Mahallesi'nde sonra 1 Mayıs Mahallesi'nde. Devlet her zamanki gibi o "şefkatli"(!) ve "sevecen"(!) elini uzatmada gecikmedi... Devletin gerici zoru onlarca insanı katletmekten geri kalmadı. Hem de göz, gez, arpacık nişangâhı ekseninde.

Her şey apaçık yerli yerine oturuyor. Saflar daha bir belirginleşiyor. Keskinleşen çelişmeler ve bunların yol açtığı korkunç olaylar devletin niteliğini, iki yüzölçümünü büyük bir hızla sıradan insana göstermede gecikmedi. Kokuşmuş sözler, palavracı devlet yöneticileri, cellatlar büyük bir kuvvetle açığa çıkıyor. Yaşam, herkesi, her şeyi kendi laboratuvarında sınıyor ve açığa çıkarıyor. Yıllardır Alevileri devletin yaslanabileceği toplumsal bir sacayağı olarak kullanan ve bu devrimci zihniyet yüklü tabanı kendi sömürü çarklarının bir eklentisi haline getirmeye çalışan kıyıcı patron-ağa devleti yalnızca tünden kör olanların görmediği bir gerçeği, Gazi ve 1 Mayıs mahalleleri ve sonraki olaylar seyriinde ortaya çıkarmış bulunuyor. Çorum'da, Kahramanmaraş'da, Sivas'ta bir zincirin halkaları gibi birbirine eklenen olaylar tüm bir gerçeğe uzanan süreci bu son katliamla adamakıllı netleştirmiş bulunuyor. **İçin önemli yanı yıllardır egemenlerce sarıp sarmalanan bu gerçeğe Aleviler daha çok yaklaşmış bulunuyor.**

Bu gerçek, barikatın hangi yakasındayız sorusuna verilen yanıtıdır.

Her gözeneğinden kan ve pislik damlayarak varoluşunu sürdüren sermaye cephesinin kulvarında sonsuz bir korku ve acımasız sömürü altında mı konaklayacağız? Yoksa her katliamda, her faşist saldırıda bizimle aynı kaderi paylaşan, ortak sınıf çıkarlarıyla bağlandığımız devrimci-emekçi kulvarında yanyana kenetlenerek son olaylarda olduğu gibi "dinmeyen fırtına"nın harcı mı olacağız?

Gazi Mahallesi'ndeki direniş, günlerdir dinmeyen fırtına, emeğin köleleştirilmesi üzerine kurulu burjuva-feodal düzenin umutlarını kökertecek, Alevilerin gerçek savunucularının, destekçilerinin ve yoldaşlarının devrimciler barikatında olduğu sınıfsal ateş çemberi altında tahtlamış bulunuyor. Devletin koltuk değneği olma rolünü üstlenen bir bölüm "Alevi ağaları"ni bir yana koysak durum budur.

Onlarca şehitle ayağa doğrulan sokak, devrimci ve Alevilerin bir son eyleminde, ezilen sınıfların o müthiş elementer öfkesini keşfetmek asılsızdır. Bu öfke seli Alevileri yerli yerine oturtmuştur. Alevilerin yerli devrimci barikatıdır. Son direniş, son sokak çarpışmaları, son barikat savaşları bu gerçeği yeterince tahtlamıştır. Devletin telaşı da budur.

Bizim yerimiz neresidir sorusu apaçık yanıtlanmış, netleşmiştir.

Son direnişler tahtlamıştır ki, devrimciler Alevilerle aynı cephede, aynı kulvarı kullanarak aynı yazgıyı paylaşmıştır. Her Alevi katliamında devrimciler Alevilerle aynı acıyı, aynı duyguyu yaşamıştır. Alevilerin yerinin devletin değil, sermayenin değil, devrimcilerin yanı sıra, emek cephesinin yanı sıra olduğu pratikle canlı gerçek haline almıştır.

Bizim yerimiz neresidir sorusuna devlet şemsiyesi altında kalarak, Kemalizmin eteğine çulu sererek yanıtlayanlar, Alevi zihniyeti asla bağdaşmayan bir rotaya kendilerini kilitleyerek onurlu, devrimci gelenekleriyle tam bir çatışma içindedirler; ve bu rota Alevi tabanını rotası da değildir. **Alevi tabanı Şeyh Bedrettin'lerin, Baba İshak'ların, Pir Sultan'ların zulme karşı isyan bayrağının geleneğinin sürdürücüsü olarak ancak öncülerine yaraşır erdemi yakalayabilir.** Geçmiş tarihinin görkemli geleneği Alevileri bugünün zulüm ve sömürüsüne karşı kararlı, inatçı ve inançlı rotaya girmelerini emrediyor.

Alevi zihniyeti, Alevi geleneği Kemalizmle, yani zulüm ve sömürü sopsasıyla ayakta duran faşizmle asla uyumsuz. **Alevilik ve Kemalizm yerin göğe uzaklığı kadar birbirine uzaktır.** Kemalizmle cennetin huzurlu kapılarını aralayacaklarını uman kimi "Alevi ağaları" üzerlerindeki Kemalizm örtüyü kaldırarak bu realiteye ulaşabilirler. Başkaldırı geleneklerinde bu gerçeğe uzanmanın muazzam hazinesi var. Yeter ki bu yola girilebilsin.

Bu kesim için soru şudur: Kendilerini saran Kemalist tülü soyup atabilecekler mi?

Devletin göz göre göre herkesin gözleri önünde katlettiği onlarca şehitten sonra hala Kemalist-devlet örtüsüyle mi ortaklık görünecekler?

Yaşam, olaylar kerelerce açığa çıkarmıştır ki, kimi zaman devletin gizli, kimi zaman açık eli her zaman Alevi kıyımı için iş başındadır. Devletin resmi ve sivil güçlerinin kitle gösterilerinde açık hedef saptayarak giriştiği açık katliamı bir yana koysak bile, devletin katliamcı gizli eli de boş durmuyor. Alevileri Sivas'ta katleden elle, Gazi Mahallesi'nde kahveleri tarayan el aynı eldir. Ve bu el devlet destekli şeriatçıların ve MHP'li faşistlerin kanlı elidir. Devletin iki önemli vurucu, sindirici iki önemli ayağıdır bu iki el. Devlet eliyle beslenen, büyütülen ve kuşatılan bu iki kesim devletle sarmaş-dolaştır. Bu besleme itler ve yobazlar sürüsü halkı sindirmenin, sınıf mücadelesinin önünü kesmenin ve devrimci zihniyetle dokunmuş Alevi tabanını katliamlarla geriletmenin birer aracıdır devletin elinde.

Devlet tarafsız değil tarafdır. Aleviler de taraf olmak zorundadır. Bu taraf da devrim barikatının yanısırdır; zulme karşı isyan bayrağının yanısırdır. Bu taraf, barikatın proletarya ve emekçiler yakasıdır. Şeyh Bedrettinler, Pir Sultanların mirasını Alevilere bu barikatta saf tutmalarını emrediyor.

Burjuva-feodal devlet bu son katliamla adamakıllı kuyruğunu kıstarmış bulunuyor. Durmaksızın "provokasyon" vb. sözcüklerle, "dış güçler" vb. laflarla hep eski sakızı çiğnese de, artık, incir yaprağıyla "mahrem yerlerini" örtemez hale gelmiştir.

Anıolan, bu kıyıcı devleti kuyruğundan yakalamaktır. Zor, zorla altedilir; gerici zor, devrimci zorla yere serilir.

Devrimci barikatta yer tutmanın zamanıdır. Alevilerin tek kurtuluşu budur.

Erret, yalnızca bul

Erzincan'da faşist saldırılar yükseliyor

Erzincan/Özgür Gelecek- Erzincan'da, egemen sınıfların, emekçi-yoksul halka, devrimci demokrat kesimlere yönelik yoğun baskıları her geçen gün daha da şiddetlenerek artmakta.

Bu baskılarla ilgili olarak "Erzincan'dan Bir Grup Demokrat ve Yurtsever" imzasıyla gazetemize gönderilen basın açıklamasında, baskıların, esas olarak, ileri-demokrat ve yurtseverlerin yo-

ğun olarak yaşadığı köylerden ve kasabalardan gelen insanlara yönelik olduğu, buralardan gelen taşıtların durdurulduğu, okullarına giden insanların didik didik arandığı ve sorgusuz sualsiz insanların gözaltına alındığı belirtildi. Ayrıca polis tarafından gözaltına alınan öğrencilerin sorgusunun okul idaresinin alınması ve bilgilendirilmesi doğrultusunda yapıldığı dile getirilen açıklamada, orta ve yüksek öğ-

renim öğrencilerinin, sivil faşist çeteler tarafından silah, bıçak vs. ile tehdit edildiği kaydedildi.

Yapılan basın açıklamasına "Erzincan halkına yapılan bu tür saldırılara tüm insanları duyarlı olmaya davet ediyoruz. Aksi halde doğabilecek sonuçlardan Erzincan halkı sorumlu tutulamaz!" ve "BASKILARA BÖYÜN EGMEYECEĞİZ" denilerek son veriliyor.

İrkçilik şampiyonlarından "İrkçilikle mücadele"

Haber Merkezi- İrkçiliğin, ayrımcılığın, işgallerin, haksız savaşların şampiyonluğunu yapan emperyalistlerin şemsiye örgütü Birleşmiş Milletler (BM) 21 mart gününü ve sonrası haftayı "İrkçilik ve ayrımcılıkla mücadele edenlerle Dayanışma haftası" olarak ilan etti. Böyle bir kararla, ezilen sömürge uluslara gözdağı verilerek, kendi kaderlerini tayin haklarını kullanmamaları ve bu uğurda mücadele yürütmemeleri istenmekte. Böylece, bu tür durumlarda, kendilerine müdahale ve işgal bahanelerini yaratmış oluyorlar. Tarihinden bu yana ırkçı, asimilasyoncu, katliamcı politikalarıyla Kürt ulusuna kan kusturan Kürt illerini kan gölüne çeviren TC'de bu hafta dolayısıyla çeşitli etkinlikler düzenlenmekte.

Lisede cinsel taciz

Kartal/ Özgür Gelecek- Ümraniye Kazım Karabekir Mahallesi'nde bulunan Asım Ülker Lisesi müdürü Rifat Çakar'ın 9 lise kız öğrencisine cinsel tacizde bulunması üzerine, yaklaşık 250 öğrenci ve cinsel tacize uğrayan 9 kız öğrenci tarafından okul önünde "Müdür istifa!" sloganlarıyla yapılan protesto gösterisinden sonra Milli Eğitim Müdürlüğü'ne müdür hakkında suç duyurusu niteliği taşıyan dilekçe verildi.

Konuyla ilgili basın açıklaması yapan öğrenciler, Asım Ülker lisesi'ne yen atanan bu müdürün, polisle arasının çok iyi olduğunu, ve polis tarafından korunduğunu, bu tür olaylara karşı çıkan öğrencilerin sağ-sol davası diye siyasi olaylarla ilgisinin kurulmaya çalışılarak olayın çarpıtıldığını belirterek "Ama öyle değil. Bu olaylara karşı gelen öğrenciler solcu denilerek gözaltına alınıyor" dediler.

30 mart günü de 4 arkadaşlarının gözaltına alındığını belirten öğrenciler müdürün okuldan atılması için imza kampanyası başlattıklarını ve bundan dolayı okul idaresi tarafından tehdit edildiklerini belirttiler.

Insa Lisesi'nde faşist saldırı

Haber Merkezi- 27 mart pazartesi günü, bir grup ülkücü faşist tarafından, Insa Lisesi'nde okuyan devrimci- demokrat öğrencilere saldırı düzenlendi. Daha öncede çeşitli defalar bu tür saldırı olayları yaşanmasına rağmen, okul idaresi ve saldıranları tanıyan polislin hiçbir müdahalede bulunmadığı, aksine ülkücü faşist çetelerin onlar tarafından yönlendirildiği belirtilmektedir. Bu saldırılarla ilgili olarak, bir basın açıklaması yapan Avcılar Demokrasi Platformu, bu ülkücü- faşist çetelerle, okul müdürü Samet Acar, müdür yardımcılardan Yusuf Sezgin vedin dersi öğretmeni Oğuz İlbaş'ın ortak hareket ettiklerini, ayrıca olayların tanığı olan polislin, saldırıyı değil, saldırıya uğrayan gözaltına alındığını belirtmektedir. Bu tür saldırıların son bulması ve sorumlularının cezalandırılması amacıyla, partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinden oluşan Avcılar Demokrasi Platformu, Avcılar Kaymakamı ile görüşerek taleplerini dile getirdikleri bir dosya sundular.

Deri işçileri "Musa Servi'yle devam" dedi

Kartal/Özgür Gelecek- Deri-İş Sendikası Kazlıçeşme Şubesi 24. Olağan Genel Kurul'u 26 martta, deri işçilerine yakışır bir şekilde gerçekleştirdi. Yaklaşık 450 kişinin katılımıyla İçmeler Dügün Sarayı'nda gerçekleştirilen genel kurulda, deri işçileri salonun duvarlarını "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız", "Birlik Mücadele Zafer", "Gelecek Ellerimizdedir", "Haklıydık Direndik Kazandık" yazılı pankartlara süslerken, işçilerin direngen sıcaklığı salonu ayn bir ısıtmıştı.

Açılış konuşmasını yapan Deri-İş Sendikası Kazlıçeşme Şube Başkanı Musa Servi emperyalistlerin, dünya emekçi halkları üzerinde oynadığı oyunlara değinerek aynı oyunların ülkemizde de oynandığını söyledi. Halklar üzerinde egemenlerin baskısının artırılması amaçlı oyalama ve gündem saptırma politikalarının artık tutmadığını söyleyen Servi "Yeter ki biz sınıf olarak görevlerimizi iyi kavrayalım. Sermayenin ve egemenlerin güçlerimizi bölen, bizi birbirimize düşüren oyunlarını boşa çıkaralım. İşten atmalara, köy yakmalara, sürgünlere, insan hakları ihlallerine karşı ortak bir cephe oluşturursak, sürdürülen kirli savaşın maddi ve manevi yıkımını önlemek ve barışı tesis etmek için Türk ve Kürt halkının kardeşliği şiarını güçlü bir şekilde haykırarak, bu oyunları boşa çıkarabiliriz. Unutmayalım ki sermayede oyun çoktur. En son Gazi Mahallesi'nde ve Ümraniye'de yaşanan olaylar bunun canlı kanıtıdır" dedi. Yaşanan sorunların sınıflar mücadelesinin doğası gereği olduğu, işçi sınıfının mücadele tarihinin bu tür sorunları sınıf savaşımı devam ettikçe yaşayacağı, bunların çözümünün sınıfsal olmak zorunda olduğunu söyleyen Servi, egemenlerin kendilerine köle

yaratma çabalarının onların sınıfsal karakterinin gereği olduğu belirlemesini yaparak, reformist sendikaların da işçi sınıfını işverenlere yedeklemeye çalıştığını söyledi.

Açılış konuşmasından sonra saygı duruşu ve delegelerin konuşmalarıyla devam eden genel kurulda kimi delegeler şube yönetimini eleştirirken, kimileri de destekledi. Eleştiri yöneltten delegelerin, perspektifi konulduğu halde yönetime gelecek olanların bir perspektif sunması gerektiğini söylerken kendilerinin alternatif perspektifler sunmadığı gözlemlendi. Konuşmacıların çoğunun sorunları ele alış biçimlerinde, dünyadaki gelişmelerle birlikte ülkemiz koşullarını değerlendirmeleri, olaylara sınıfsal açıdan bakmaya çalışmaları izleyenler tarafından ilgiyle karşılandı. Deri işçilerinin mücadelelerinden övgüyle söz eden ve genel kurulun divan başkanlığını yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya, '95 yılının işçi sınıfının mücadelesinde yıl olması gerektiğini söyledi.

Yönetime aday olanların listesi okunduktan sonra faaliyet raporu oy birliğiyle kabul edildi. Ülkemizde yaşanan kirli savaş, gözaltında kayıplar, faili meçhul cinayetler, Gazi ve 1 Mayıs Mahalleleri katliamlarının kinandığı konuşmalar yapılırken Şube Sekreteri Zeki Süren de Türkiye tarihinde işçi örgütlenmelerini anlattıktan sonra sınıf sendikacılığı anlayışının nasıl olması gerektiğini belirtti. Bazı delegelerin "Başkan tarafsız olmalı" yollu eleştirilerini yanıtlayan Şube Başkanı Musa Servi "Fazla konuşmaya gerek yok. Pratiğimiz ortada. Bu ülkede hak almanın yolu bedeller ödemektir. Hepimiz birer tarafız. Bütün delege arkadaşlar da, tarafsız değildir. Hepsi taraftır. Eleştirilerimizi birbirimizi yıpratma temelinde yönelmemeliyiz. Ka-

Sınıf sendikacılığı anlayışını yaşama geçiren Musa Servi yeniden şube Başkanlığına seçildi.

zanan da kaybedede geçmişte olduğu gibi bundan sonra da omuz omuza mücadele edeceğiz" dedi.

Şube sekreterliği görevini 3 yıldır sürdüren Zeki Süren'in "Üreten bizsek yöneten de biz olmalıyız. Ama sendikamızda öyle değil" sözleri herkesi çok şaşırttı. Bazı işçiler "Madem öyle birşey vardı sen 3 yıldır yönetimde ne yapıyordun?" şeklinde tepkilerini dile getirdiler.

Şube sekreter adayları Cemal Taşkın, hakkındaki kişisel karalamalara "Pratiğimiz ortadadır, kişisel karalamalarla biryere varılmaz," yanıtını verdi.

Şube sekreter adayları Yusuf Uçar'ın "Niçin Tuzla'dan başka deri işçisinin sesi çıkmıyor?" deyip, bu sorunun yanıtını verirken, sendika yönetimini suçlaması da işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. İşçiler, "Herşey basitten karmaşığa gelişir. Eğer burada güçlenip, gücümüzü pekiştirmesek, nasıl yaygın bir örgüt-

lenmeye gidebiliriz? Bu arkadaş, bir çırpıda her tarafın örgütlenecğini hayal ediyor." dediler.

Çeşitli gazete, dergi, sendika ve kitle örgütlerinin mesajlarının okunduğu genel kurulda seçimlere geçildi. Şube başkanlığına tek aday olarak Musa Servi şube sekreterliğine Cemal Taşkın, Yusuf Uçar ve Zeki Süren olmak üzere 3 aday gösterildi.

Seçim sonuçlarının açıklanması sırasında Zeki Süren listesinin Yusuf Uçar listesini desteklediği ortaya çıktı.

135 delegenin oy kullandığı seçimler sonucunda Musa Servi 98 oyla yeniden şube başkanlığına seçilirken, Cemal Taşkın 73 oyla Şube sekreterliğine seçildi. Zeki Süren 10 oy alırken, Yusuf Uçar 49 oy aldı.

Başından sonuna kadar işçi sınıfına yaraşır bir şekilde yapılan genel kurul, sınıf sendikacılığı anlayışını zafriyle sonuçlandı.

İşçi Kurultayı toplandı

İstanbul/ Özgür Gelecek- 26 Mart Pazar günü İstanbul Bostancı Gösteri Merkezi'nde İstanbul İşçi Sendikası Şubeleri Platformu'na düzenlenen İşçi Kurultayı yapıldı. Kurultaya iki sendika genel merkezi 24 sendika şubesi, 1500'ü aşkın işçi, İstanbul dışından bazı platform temsilcileri ve ABB (İsviç ve İsviçre ortaklığına bir tek el) işyeri ve IGM Metal Sendikası (Almanya)'na bağlı temsilciler katıldı. İstanbul İşçi Sendikaları Şubeleri Platformu tukanan siyasal mücadelenin önünü açmak, sınıfın etkinliğini artırmak ve sınıf mücadelesini yükseltmenin bir aracı olarak sendikal mücadelenin yükseltilmesini amaçlayan kararları almayı hedefleyen, ancak, tam bir panel havasında geçen İşçi Kurultayı bu amaçtan oldukça uzaktı.

Kurultay, 5 kişiden oluşan divanın başkanlığını yapan Yol-İş Sendikası Genel başkanı Ercan Atmaca tarafından yapılan bir açılış konuşması ile saat 11.00'de başladı. Ardından devrim ve demokrasi şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Bu sırada "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı atıldı. Kurultayın gündemi okunduktan sonra, gönderilen mesajlar okundu ve katılan konuklar tanıtıldı.

Öğleden sonra ise platform tarafından yapılan toplantılarla oluşturulan Bölge Komitesi temsilcileri, belirlenen konular üzerinde konuşmalarda bulundu. Katılımın az olduğu kurultaya, kitlenin ilgisi saatler ilerledikçe dağılmaya başladı. Bu ilgiyi, kurultaya katılan sanatçı Alaattin Uz'un gitar dinletisi ve tekstil işçilerinin oluşturduğu grubun türkülleri biraz olsun ayakta tuttu.

Konuşmacılar arasında bulunan Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin'in konuşması kitle tarafından yoğun ilgi gördü ve sık sık "Birlik Mücadele Zafer!" "Devlet Terörüne Son!" "Kahrolsun Sendika Ağaları!" sloganı atılarak desteklendi.

Atılay Ayçin konuşmasında reformist uzlaşmacı ve adanmış bir devri olan sınıf sendikacılığı ve sendika ağalarını eleştirirken "bu asalakları sırtımız-

dan söküp atmalıyız" dedi ve sendikaların bugünkü durumuna değinerek "Bugün sendikaların içine düşmüş olduğu çıkmazın sebebi verilen ekonomik ve demokratik mücadeleyi siyasallaştırıp, siyasal iktidara taşıyacak bir partinin yokluğudur. Ama işçi sendikalarının tarihi ve vazgeçilmez bir görevi de örgütlenmesi ve partilere adam yetiştirmesidir. Siyasallaşmalı, politikleşmelidir." dedi.

Konuk konuşmacılardan İstanbul Kamu Çalışanları Şubeleri Platformu adına Nazife Kaya, sendikal birlikten, mücadeleyi işçi ve emekçilerin ortak eylemleriyle daha da yükseltmekten söz eden konuşmasını "Yaşamın Devrimci Sendikal Birlik!" sloganıyla bitirirken işçi ve memur sendikalarının mücadelede geri kalmasını sert bir dille eleştirdi. Ve konuşmasında şunlara yer verdi:

"Son olarak Gazi Mahallesi, Ümraniye ve diğer semtlerde yaşanan faşist katliamlara, biz kamu emekçileri sadece 2 saatlik iş bırakarak aslında seyirci kaldık. Bu saldırılara karşı koyuş, Bakanlar Kurulu istiyor diye eylemlerin ertelenmesi midir? Hayır. Biz işçi sınıfı, kamu emekçileri, emekçi halk, öğrenciler bu faşist saldırıların örneklerini çok sık yaşıyoruz. Tarihteki işçi sınıfı olarak Ekim devrimlerini gerçekleştiren Tuzla, Kağıthane direnişlerini

gerçekleştiren biz işçi sınıfı olarak buna ne kadar sessiz kalacağız. Burjuvaziden gelen tüm saldırılara karşı tabandan bir örgütlenme ile kurtuluşun tek başına olamayacağı gerçeğini gözönüne alarak en geniş emek cephesini yaratmak zorundayız. Bu saldırılar işçi sınıfı ideolojisi ve onun önderliğinde bir karşı koyuşa halkların kardeşliği şiarını yükseltmek mücadeleyi yükseltmekle püskürtülebiliriz."

Kitlenin ilgisizliğinin de etkisiyle, saat 20.30'da sona ereceği söylenen kurultay saat 18.00'de bitirilerek konuklardan oluşan konuşmacılara yer verilmeyeceği söylendi. Boşalmış olan salonda kalan bir grubun kitlenin bu kararı protesto ederek "Kahrolsun Sendika Ağaları!", "Genel Grev Genel Direniş!" sloganları atarak salonu terketmelerinin anlaşılır bir yanı yoktu. Çünkü baştan beri kurultay sloganı yarı ve gövde gösterisine dönüştürme kaygısıyla hareket ederek sorunlara ilgisiz kalanlar, yine anlamsız ve çözümsüz bir şekilde tavrı koyuyorlardı.

Bir yandan bunlar yaşanırken bir yandan da baştan beri yoğun güvenlik önlemleri alan polis saldırgan ve provokatif tavrını orada da sürdürdü. İşçilerden emekçilerden çıkan her sese saldırgan karşılaştırmalar yapıldı. Kurultayın bitiminde bir kişiyi gözaltına almak isteyen polis kitlenin müdahalesi karşısında havaya ateş açtı. Gözaltına almak

istediği bir kişi ile polislin bu saldırgan tavrına karşı çıkan iki kişiyi de zorla gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan Atılım gazetesi muhabiri Veysel Ceylan tutuklanarak Paşakapısı Cezaevi'ne, Bilge Camekan'da Sağmacılar Cezaevi'ne gönderildi. Evrim Tariçoğlu ise halen gözaltında tutulmakta.

Sınıfın sorunlarının kısmi ölçüde belirlenip tartışıldığı ve bu, anı yanı sıra ajitasyon propaganda, şikayet alanı haline dönüştürülen kurultay, Tertip Komitesi'nin sonuç bildirimini hazırlamak üzere toplanmasıyla sona erdi. Kurultayda tespit edilen sorunlar çözüm önerilerini içeren sonuç bildirgesinde yer alan konular şunlar oldu:

Sonuç:

1-Platform yürütmesi yeniden belirlenmelidir. Yürütmeye seçilecek şube başkanlarının, yöneticilerinin ilk işi platform çalışmaları olmalı, zamanlarını ayırmalı, görevlerini aksatmamalıdır.

2-Platform yazım kurulu olmalı, platform çalışmaları aylık bültenler halinde işyerlerine ve işçilere ulaştırılmalıdır.

3-Bölge Komiteleri kalıcı hale getirilmelidir. Komiteler; fabrikalardan, işyerlerinden seçilerek gelen işçilerden oluşmalı ve bu işçilerin temsil yetkisi olmalıdır. İşyerlerinden bölge komitelerine katılan ve temsil yetkisi olan işçiler, kendi işyerlerinde mutlaka işyeri komiteleri oluşturulmalıdır.

4-İstanbul İşçi Sendika Şubeleri Platformu; Yürütme, Bölge Komite, İşyeri Komite çalışmaları belli bir düzeneğe bağlamalı ve bu düzeneğe göre çalışmalarını yürütmelidir.

5-Platform; işçi ve emekçilerin oluşturduğu diğer platformlarla kalıcı örgütlemeler oluşturmalı, periyodik olarak toplanmalı ve topyekün saldırıya karşı, topyekün karşı koyuşu örgütlenmelidir.

6-Platform 1 Mayıs 1995'in kutlanması için simdiden alt örgütlenme çalışmalarına başlamalı, Bölge Komiteleri, İşyeri Komiteleri bu konuda görevlendirilmelidir.

Faşist TC ordusu Irak Kürdistanı'nı işgal etti

Haber Merkezi- Faşist Türk Ordusu'nun silahlı kuvvetleri 20 Mart 1995 tarihinde Irak Kürdistanı'nı işgal etti. Bu işgalde yaklaşık olarak 35.000 asker, 100 zırhlı araç, 70 tanktan oluşan zırhlı ve mekanize birlikleri ve 14 uçaktan oluşan hava birliği kullanılıyor. Kapsadığı alan 9.000 km²'lik bir alan Yani kabaca- sı 1 km. başına yaklaşık 5 TC askeri düşüyor. Hedefleri ise devletin resmi ağzlarından Genelkurmay Başkanlığı Temsilcisi Kurmay Albay İhsan Ongun'un basın toplantısında söylediğine göre; "Hedefler büyük bir hassaslıkla tespit edildi. Bu hedefler batıdan doğuya doğru, Sinat- Haftanın bölgesi, Metina Bölgesi, Şivi-Mezikeryaderi bölgesi ve Hakurkur" şeklindedir. Yani PKK'nın kamplarıdır. Evet bu açıkama, hem TC hemde emperyalistler açısından ne kadar gerçekleri yansıtır? Türkiye'nin bu şekilde büyük bir işgale ve askeri yığına, ihtiyaç duymasının ve de yaklaşık bir haftadır orada bulunmasının - ki ne zaman önce- ceğinin, saatini kendisi de bilmiyor- altında yatan mantık bu kadar dar kapsamlı değildir. Kısacası, uzun vadede esasta ABD emperyalizmi- nin çıkarına denk düşen, TC'nin ise "bal tutan parmak yalanır" misali bu işgalde oynadığı rölde, dolayı ka- zanç umduğu, AB emperyalistleri- nin se hem "bekle gör" mantığıyla, hem de Türkiye'nin yakasını kontrol altında tutmaktır esas amaçları.

TC ordusu ilk gün işgalde 8 ölü verdi. 11 askeride yaralandı. PKK'nın verdiği kayıp ise her zaman olduğu gibi burjuva basınında korkunç abartılarla büyütüldü. Kaldı ki bu büyütme bile kendi kamuoyu- nu tatmin etmemiş olacak ki, Bu ka- dar büyük bir askeri güçle bu kadar mı kayıp verilir, PKK'lılar nere- de" çığlıkları yükselmeye başladı. Evet bu tür gelişmeler başka bir ger- çekliği de ortaya çıkarmaktadır. Şu anda Irak Kürdistanı'nda PKK geril- leri var mı? sorusunun cevabı ol- dukça açık ve bu cevabı bizler gibi egemen sınıflarda biliyor. Elbeteki büyük kuvvetleriyle yok..

Çünkü bu tür büyük işgallerden önceden yaptıkları hazırlıklar, sınıra yığıldığı askeri güçler ile zaten çok önceden "geliyorum" mesajları veriyordu. Ve PKK'nın kendi gücünü bu alandan çektiği anlaşılıyor. Yaşanan gelişmelerden yola çıkarsak görürüz ki; PKK güçleri sadece Irak Kürdis- tani'nda belli hedef ve noktaları kontrol altında tutmaktan öte düşma- na kayıp vermek amaçlı uçaksar- varlar ve bir grup gerilla bırakmıştır.

Şimdiye kadar TC'nin Irak Kür- distani'nda giriştiği işgalde 50 tril- yonluk bir harcama yaptığı açıklan- dı. Evet bu rakam azımsanacak bir rakam değildir. Bu harcamanın fatu- rası her zaman olduğu gibi emekçi halkımızdan çıkarılacaktır.

Peki Türkiye neden böyle bir iş- galde aktif rol aldı? Sorunun cevabı oldukça geniş ve bir dizi çıkar ilişki- lerinin şekillenişinden kaynaklı, TC cephesinden bakarsak; Türkiye'nin AB ve GB'deki hedefi gereği kendi ekonomisinde ve siyasette bir dizi iyileştirme ve reformlar yapması ge- rekiyor. Bunun içinde zamanı o ka- dar geniş değil. Eylül'e kadar en

Hakim sınıflar, viskilerini yudumlayarak emperyalistlerle pazarlık ederken, Kürt düşmanlığıyla doldurulan erlerde, hiçbir çıkarının olmadığı bir savaşta birer piyon gibi dağ- taş dolaştırılıyor ve ölüme sürülüyor

azından adımlar atması lazım. Veri- lecek tavizlerin yutulur lokma olma- sı ve siyasal geçmişlerinden kaynak- lı olarak "vur, ez ve sonuçta da bir takım demokratik kırımları ver" mantığıyla hareket etmesinin netice- leridir yaşananlar.

Gelişen ve giderek de gelişecek olan halk muhalefetin ve ulusal hare- ketin önünü bu şekilde sekteye uğ- ratmaktadır. TC'nin amacı öncesi; '95 yazına doğru GB'ne giriş için veri- len sözler ve yapmak zorunda kala- cağı "demokratikleşme" yönündeki çalışmalarla kılıf uydurabilmek ve otoritesini yıpratmamaktır. AB ülke- lerine gelince; onlar da kendi emper- yalist çıkarları gereği, GB'liğinde yasalari ve siyasal yaşantısıyla uyum sağlayacak nispeten istikrarlı bir Türkiye istemeleri bu işgale ses çı- kartmalarını, yada çok cılız ses çıkarmalarını getiriyor. Elbette ki Türkiye'nin orada uzun süreli kal- ması AB emperyalistlerinin çıkarları- nı zedeler. İşte "sivil halka zarar verilmesin ve kısa zamanda dönül- sün" mesajlarının altında yatan bu çıkar dengeleridir.

ABD ise bu işgalden oldukça memnun, çünkü işgal planının mi- marı bu emperyalist güçtür. Çekici Güç vasıtasıyla belli bir hegemonya ve söz yetkisine sahip olan ABD bu sefer de Türkiye piyonunu kullanar- ak etkinliğini ve uzun vadede çıkar-

larını genişletmeyi hedefliyor. Bar- zani'yi kendisine daha yakın ve uyumlu gören ABD, Talabani'nin önünü ve etkisini kırmak amaçlı ola- rak türkiye sopasını kullanmaktadır. Türkiye'nin Irak Kürdistanı'nda gi- riştiği işgalde Talabani'ye ait kamp- lara girmesi ve belli oranda cephane- liğine el koymasının görünen yüzü bunu açıklamaya yeter.

TC şimdiye kadar 14 ölü ve 160'a yakın yaralı verdi bu işgalde. Ekono- mik kaybı ise günden güne artmakta. Yani özcesi Türkiye'nin orada uzun süreli kalması olanaksız. Bu hem ekonomik, hem de siyasi açıdan ola- naksız. Türkiye'nin Irak Kürdistani'nda uzun süre kalması durumunda, bundan hem AB sonra da ABD rahatsızlık duyacaktır. Zira Avrupalı emperyalistler GB'ye alacakları TC'nin bu tutumunu kendi kamu- oyuna anlatmakta zorlanacaktır. ABD açısından ise TC'nin orada uzun süre kalmasıyla Barzani'nin bi- rakalım güçlenmesini, bu durumda altı boşaltılmış kendi bölgesinde otoritesi zaafa uğratılmış olacaktır. Bu durumda da PKK gibi radikal bir hareket güçlenecek tek alternatif ol- ma konumu doğacaktır. İşte tam bu durumda olay TC açısından zarar- lı bir hal olacaktır.

Sonuçta buradan fazla bir çıkar sağlayamadan geri çekilse de, Irak Kürdistanı'nda giriştiği işgal ve Kürt yerleşim bölgeleri, mülteci kampla- rına gerçekleştirdiği katliam. Türki- ye Kürdistanı'nda da yoğunlaşmış olarak sürecidir. Diğer bir nokta da faşist TC'nin vereceği tavizlerden önce dışlarını göstermesi öteden beri süregelen karakteristik yöntemle- rinden biridir. GB'ne girişe hazırlık yönü budur. Uğradığı ekonomik kaybı yine emekçi halkımızın sırtına yükleyecektir. Bizlere düşen görev ise, geniş çevreleri ve duyarlı insan- ları, yapılanmaları harekete geçire- rek düzenli bir protesto dalgasının gerçekleştirilmesi ve hızlandırılmasıdır. Katliam ve baskılar karşısında aktif direniş sergilemek son derece önem- lidir.

Kolektif / Şehirlerden

Medet Şahin

Alem aptal...

TDKP'nin **Devrimin Sesi** adlı merkezi yayın orga- nında, sözkonusu örgüt "Parti örgütlerine, bağlı örgütlere ve komünist gençlik örgütlerine" yönelik ve Aralık 1994 tarihli bir genelge yayınladı. (Devrimin Sesi, sayı 184, Ocak 1995). Genelgede aynen şu cümle- ler sıralanıyor: "Partimizi yıkmak ve yok etmek isteyen ve bu yönde faaliyet gösteren güçler, diktatörlüğün **açık ideolojik aygıtı** ve polis gücünden ibaret değildir." (abç) Peki başka kimler varmış? "Türkiye solunun oportünist kanadını oluşturan **irili ufaklı hemen bütün gruplar**, ör- gütümüze karşı adeta bir blok olarak hareket etmekte ve kendilerine benzeyen bir mevzi veya platforma geri- lemesi, yıkılması ve parçalanmasını isteyen hummalı bir faaliyet göstermektedirler diyebiliriz." (abç)

Peki TDKP, bu iddalarını hangi temele dayandırıyor? Yine genelgeden aktarıyorum: "Sadece SBP, İP, TİSP, KSP ve Dev-Yol gibi düzen içindeki örgütler değil; **PKK, Dev-Sol, TKP/ML ve TKP/ML Hareketi, TKİH ve TİKB gibi** 'silahlı mücadeleci' ve 'proleter sosyalizm' savun- cusu' parti ve örgütler de, sınıf hareketi karşısında re- formist, parlamentarist ve sendikalist bir platform üze- rinde bulunmaktadır." (abç) Bravo doğrusu! Sapla samanı birbirine karıştırmaktan öte, alemi aptal kendi- ni uyanık sananların, "en büyük, en doğru ben, benden başkasını tanımam" paranoyasıyla döktürdükleri inci- ler. TDKP neye dayanarak bu tespitleri yapıyor?"Sı- nıfl, Sınıfl!" diye bas bas bağırarak TDKP; İP veya SBP, ve- ya benzeri örgütleri ve bunlara önderlik eden sınıfları gerçekten de silahlı mücadele veren (stratejik veya tak- tik) örgütler ve bu örgütlere önderlik eden sınıf(lar)la nasıl karıştırabiliyor? Bir örgüt, diğerini proleter sosya- list olmamakla eleştirebilir ve bu anlaşılabilir bir du- rumdur. Ama birinci dizide sayılan örgütler ile, ikinci dizide sayılan örgütleri aynı paydada eşitlemek siyasi körlük değilse ayamazlıktır.

Genelgede devamla yazılan şeyler daha da tehlikeli. "PKK ve Dev-Sol gibi örgütler, gerçekte bu hükümetin 'demokrasi' hükümeti olduğu düşüncesinden kaynakla- nan bir tutumla ve demokrasi sürecini hızlandırma maksadıyla, **mantığını büsbütün yitirmiş ve gitgide yozlaşmış bir kör terör kampanyası başlatmışlardır.**" (abç) Dedik ya, alem 'demokrasi' hükümeti hayalleriy- le yaşıyor ama TDKP onlar gibi aptal değil (!) Şunu ke- sinlikle ifade etmek gerekir ki, uzlaşma eğilimleri tehli- keli boyutlara gelen PKK bile, ne devleti, ve ne de hü- kümeti, demokratik olarak nitelememiştir. Ağzından Lenin'i hiç düşürmeyen TDKP, Dev-Sol'un veya PKK'nın bir takım yanlış eylemlerine nasıl eleştiri geti- rilmesi gerektiğini ondan öğrensin ve rica ederim bir kez daha, ama anlayarak Narodniklerin eleştirisine baksınlar. Faşizm koşullarında, düzeni silahlı mücadele yoluyla yıkmaya çalışmak ya da bir takım haklarını si- lahlı mücadele yoluyla almaya çalışmak, karalanacak birşey değildir. Yanlış eylemler ise **karalanmamalı, eleştirilmelidir.**

Bu karalamacı mantık, ilerleyen satırlarda daha da kötü ürünler üretiyor: "Bu kör terör kampanyasının MİT, kontrgerilla ve polis örgütünün katliamları ve ci- nayetleri de içeren terörünü maskeleyesi..." Yani, dev- rimci terör (ki ben PKK ve Dev-Sol'un devlete yönelik **yanlış eylemlerini dahi devrimci terör olarak adlandır- manın Leninist bir düşünce tarzı olduğunda ısrarlı- yım**), karşı- devrimci terörü maskeliyormuş!!! **Bu inci, size, kesinlikle Lenin'den değil ama Martov'dan kal- madır.**

Özetlersek, bütün örgütler, işi-gücü bırakmış, TDKP'yi yıkmaya çalışıyor. Bunlar sadece İP ve benzeri düzene eklemişler değil, silahlı mücadele deyince akla ge- len tüm örgütler. Üstelik Dev-Sol ve PKK'nın devrimci terör kampanyaları, karşı- devrimci terörü maskeliyor- mus.

TDKP, daha düne kadar yaşadıklarını ne çabuk unu- tu?! PKK'nın (özellikle Öcalan bazı örgütler hakkında karalamalar yaptıktan sonra) 6 TDKP militanını "kontrgerilla" diye öldürdüğü günlerdeki ARGK bildiri- lerine baksınlar. Yaklaşım tarzı aynı değil mi? Örgütleri halk sınıfları veya ulus bağlamında değerlendirmeyen, yani sınıfsal bakış açısından tamamen yoksun bir anlayış ne kadar tehlikeli eylemlere girişebiliyor. Bunu reddedebilir mi!

Böyle uyanıklık olmaz beyler! Asıl körlük budur.

PKK'den 8 günlük savaşın bilançosu

Bu arada, KURD-A tarafından PTT kanalıyla gazetelere geçilen haberlere göre, PKK'nın askeri ka- nadı ARGK 8 günlük savaş bilan- çosunu yayınladı. 29 martta geçi- len haberlere göre, ARGK "Basına ve Kamuoyuna 2 No'lu Açıklama" adını taşıyan bir sayfalık açıklama- sında TC ordusu ile ARGK gerilla- ları arasında toplam 69 çatışma ya- şandığını bildirdi. Bu çatışmalardan 25'inin kesin sonuçlarını bel- li olduğu ifade edilen açıklamada sözkonusu 25 çatışmada toplam

516 Türk askeri öldürülürken, 21 gerillanın şehit olduğu ve 12 geril- lanın da yaralandığı belirtildi. Aynı açıklamada TC ordusu tarafından 12 sivilin katledildiği, 8'inin yara- landığı, fakat uluslararası sağlık kuruluşlarının bu sayının daha yüksek olduğunu belirttiği ifade edildi. Açıklamada 44 çatışmanın sonuçlarının kısa süre sonra belli olacağı ve ARGK birlikleri tarafın- dan düzenlenen mayınlara çarparak ölen TC güçlerinin sayısının belir- lenemediği bildirildi.

Gazi (Devrim) Mahallesi halkı direndi... "Örgütlü ha"

ilk önce, faşist diktatörlüğün gayri resmi güçlerinin silahlı saldırısına uğradı yoksul-emekçi Gazi halkı. Saplandı yüreklerine faşist namlulardan çıkan kalles kurşunlar. On kişiyi geçkin insan yaralandı, bir ölü... Adı Halil Kaya; yaş 67... Kimsesiz... Cemevinde barınıyor ve Gazi halkı tarafından her türlü ihtiyacı karşılanıyordu...

Oturmuştu, herşeyden habersiz, elinde sigara, cam kenarında... Belki de hangi gün eceliyle öleceğini düşünüyordu... Aklından dahi geçirmezdi, faşist namlulardan çıkan kurşunlarla ölebileceğini. Kim ne yapardı ki?... Kendi halinde bir insandı o. Oturduğu kahve tarandı; O yine oturuyor, elinde sigara, cam kenarında... Ama bu kez her tarafı kan içerisinde... Sigara tutan eli aşağı düşmüş, eller ve sigara kan içinde.

"Kara haber tez ulaşır". Bu sefer de ulaştı, dalga dalga Gazi halkına. Yine dalga dalga döküldü sokaklara. O anda yüzlerce, binlerce insan. Halk öfkeli, halk kızgın... Bir anda toplandılar, yürüdüler karakola doğru "Katil Polis!" sloganlarıyla. Bu cinayetin sorumlusu polisti, en başta da Gazi Karakolu'ydü, halk biliyordu. Çünkü Gazi Polis Karakolu sabıkalıydı daha önceden. Hedef karakoldu... Yüründü üzerine... Hesabı sorulacaktı. Toplandı karakolun önünde binlerce insan, katilin kim olduğunu haykırarak: "Katil Polis!", "Katil Devlet!"...

ilk saldırıda, kendiliğinden tepkiyle dökülmüştü alanlara. Kinlerini, öfkelerini haykırmıştı düzene; kolluk güçlerine. Egemenlerin kolluk güçlerinin bu açıktan saldırısı, daha da öfkelenmişti yoksul-emekçi Gazi halkını... Egemenler örgütlü geliyordu; örgütlü saldırıyordu. O halde onlarda örgütlenmeliydiler, örgütlü direniş göstermeliydiler... Oyle de oldu. Bu tür dönemlerde, egemenler emniyet subabı olarak gördüğü uzlaşmacı, düzen yanlısı çeşitli dernek yöneticilerini, "saygın" dede ve "aydın" ları gönderdi Gazi halkının öfkesini yatıştırmak için. Ama Gazi halkı bir paçavra gibi attı bunları bir kenara... Devrimci-Komünist evlatlarına, onların örgütlülüğüne güvendi... Katıldı örgütlü direnişe, geçti saldırıya.

Kana doymamıştı devlet... Doymamıştı faşizm... Ummuyordu; binlerce halk kitlesinin ayağa kalkacağını... Şaşkına dönmüştü, işkenceci katiller sürüsü... Kendilerini gizleme gereği duymadılar bu sefer... Artık katliamlarını açıktan yapabiliyorlardı. Haklı çıkacaklardı nasıl olsa, devlet katında, burjuva basında... Cevap hazır! "büyük bir gayretle olayları önlemeye çalışan kahraman(!) polislerimiz kendilerini korumak için havaya ateş ederken kurşun sekti de ondan"... Komprador burjuvazi ve Büyük Toprak Ağalarının temsilcileri ve bil cümle sözcüleri, devleti koruma telaşı içerisinde düşüyorlar. Taradı cellatlar... hem de bu sefer gizliliğe ihtiyacı duymadan; açıktan. Taradılar, Cemevi önünde taplanan halkı... 2 insan daha faşist namlulardan çıkan kurşunlarla şehit düştü... Yine onlarca yaralı.

Tarih... Ezenle ezilenin, sömürenle, sömürülenin, z... Tüm süreci kanla yazılmıştır. Yüzyıllar sonra ols... Gazi halkı, 1 Mayıs halkı, şimdiki... Mahallesi"... Direnişle, kanla yaratılan bir... 1980 öncesi adını kanla yazdıran 1 Mayıs... "Mustafa Kemal Paşa" diye değiştirilmeyen... Mahallesi" demeden kimse bilmez... Bey... İşte, kanla yazılan bir tarih ve değiştirilen...

Gazi halkı günlerce, gece-gündüz demeden... barikatlar başında çatıştı taşlarla, sopalarla... panzerine, silahlarına karşı... Hergün biriken... kervanına... Vuruluyordu, kadın-kız-kızan... çoğalıyorlardı. Terketmiyorlardı direniş... ilan ettiler, olmadı. Taradılar, 30'un üzerinde... Ha yüzlercesini de gözaltına aldılar, yine olmaz... "Şehitlerimizin cenazeleri verilsin, polisler... verilsin, gözaltındakiler serbest bırakılsın... acizleşti ve geri adım atarak yenilgilerini kabul ed... kaldı. Ve halk direnmenin sonucunda kazanı... zafer işaretleriyle, sloganlarla, faşizme diz... Ve şehitler omuzlarda taşınıyor, sıkı... insan haykırıyordu "Devrim şehitleri ölüm... "Faşizmi döküdüğü kanda bogacağız" diye.

tarih sayfalarına bir dipnot daha düştü: "yenilmez!"

Faşist kolluk güçlerinin, helikopterleri, otomatik silahları ve panzerleri vardı... Halkın ise, öfkeleri, yürekleri, inançları ve taşları... Yürüdüler, panzerlerin üzerlerine taşlarla, sopalarla, molotoflarla... Siper ettiler gövdelerini, yürüdüler faşist namlulardan çıkan kurşunların üzerine üzerine. Kimileri düştü yere, kalktı düşenlerden kimileri kanlar içinde... Yürüdü tekrar, faşizmin ölüm kusan makinalarının üzerine.

□ Sardı dört bir yanı isyan ateşleri. Barikatlar oluşturulmuştu, direniş ateşleri yakılmıştı. Köşe başları denetimindeydi devrimcilerin... Artık giremezdi, faşist TC'nin kolluk güçleri bu mahalleye. Bu filmi görmüştük daha önce, Beyrut'ta, Güney Afrika'da, Peru'da; halkın polislerle sokak çatışmalarını. Egemenler şaşkına döndü. Bastıramıyordu, onca silahı ve polisiyle, bu halk hareketini. Sokağa çıkma yasağı ilan etti. Kim takar... Sokaklar, alanlar yine halkın elinde.

in, zenginle yoksulun mücadelesidir...
a olsa mahkum olan sömürücü egemenler
mahkum etti egemenleri... Destan, bir
. Ve artık adı "Gazi" değil "Devrim
, bir destan, bir isim silinemez... Nasıl ki
allesinin daha 1980 AFC döneminde adı
şıldıysa da, başaramadılar. "1 Mayıs
ten kazıyamadılar. Kazıyamayacaklar...
alle adı : "Devrim Mahallesi"

Polisler, tarıyordu halkı. Korku, panik içerisinde ve halk düşmanı faşist yapıları gereği. Teşhir olmuştu polis; teşhir oldu devlet... Ülkenin dört bir yanında protestolar, yürüyüşler, çatışmalar... Gittikçe yayılıyordu bucağın bucağı Gazi'de tutuşturulan kıvılcım. Egemenler, polisi gözden çıkarmıştı, devleti korumalıydı, halkın üzerindeki "devlet baba" anlayışı kırılmamalıydı... Devlete güven tesis edilmeliydi... Egemenler polisini bir kenara itti... Henüz yeterince teşhir olmamış askerini-jandarmasını yığdı. Asker "tarafsız" davranmalıydı, halka "şefkatle" yaklaşıp "sevmeliydi". Belki bu şekilde devletlerinin namusunu kurtarabilirlerdi. Asker, halkla polis arasına girmiş bazen de, polise fırça çekiyor, üzerlerine aldıkları rol gereği. Ama hayır... bu da tutmadı, halk jandarmaya saldırmıyor ama sokakları da boşaltmıyor, "sokağa çıkma yasağı" nı da takmıyor. Sloganlar yine çinliyor "Katliamın hesabı sorulacak!"

Katliam ve Gazi halkının onurlu ve yiğit direnişi, Türkiye'de halkın üzerine çökmüş olan ölü toprağını atmasına yol açtı. İşte İstanbul; hemen her semtinde Çağaloğlu, Soğanlı, Gülsuyu, Okmeydanı, Alibeyköy, Tuzla, Kartal, Ümraniye-1 Mayıs ve Türkiye'nin bir çok bölgesinde yürüyüşler, mitingler, protestolar... Polis saldırısı... Ankara, Gülsuyu ve Ümraniye 1 Mayıs'ta onlarca yaralı, 4 şehit... 1 Mayıs Mahallesi halkı tarihinin 2. direnişini yaşadı, yaşattı.

Her tarafta miting, yürüyüş... Yumruklar sıkılı havada, dillerde slogan, gür sesle "Gazi'nin 1 Mayıs'ın hesabı sorulacak!"
Faşizm döküldü kanda bogulacaktır!

meydanlarda sokaklarda, ateşler etrafında,
aşizmin polisiyle, jandarmasıyla,
taha katılıyordu devrim şehitleri
şli, çocuk ve körpe bedenler. Öldükçe
ilerini... Egemenler, sokağa çıkma yasağı
kanı katlettiler, yüzlercesini yaraladılar,
... Halk kendi istemlerini dayattı;
kilsin, sokağa çıkma yasağına son
aşizm halkın bu kararlı direnişi karşısında
ül ederek şartları kabul etmek zorunda
manın mutluluğu ve coşkusuyla yollarda
ktürmenin haklı gururunu taşıyordu.
rumruklar ve sloganlar eşliğinde... Onbinlerce
tdür", "Katliamın hesabı sorulacak",

Cam işçileri "grev" dedi

Lüleburgaz/ Kartal- Özgür Gelecek- Türkiye genelindeki şişe cam sektörüne ait işyerlerinde 3 aydır süren Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlanınca, Türkiye genelindeki işyerlerinde ve Trakya Cam, Oto Cam ve Kırklareli Cam da dahil olmak üzere 28.03.1995 Salı günü Kristal İş Sendikası greve gittiğini ilan etti.

Trakya Cam, Oto Cam ve Kırklareli Cam işletmelerinin bulunduğu Lüleburgaz'da TİS görüşmelerinin tıkanmasıyla Kristal-İş Sendikası'na üye olan işçiler, fabrikaları önünde 8:30'da toplanmaya başladılar. Bu üç fabrikanın yerlerinin ayrı ayrı yerlerde olmasından dolayı, Trakya Cam ve Oto Cam işçileri saat 10:00 dolaylarında fabrikalarının önünde "Bu İşyerinde Grev Vardır" pankartını açarak, davul- zurna ve sloganlar eşliğinde, E-5 Karayoluna doğru yürüyüşe geçtiler. E-5 Karayoluna gelindiğinde, yolun yarısını trafiğe kapatarak, 1 km. kadar yürüdüler ve Kırklareli Cam işçileriyle birleşileceği yere geldiler. Ve halaylar çekerek işçi arkadaşlarını beklemeye başladılar. Yürüyüş boyunca yolun diğer tarafından geçen arabalar kornalarını çalarak işçilere destek olduklarını gösterdiler. Kırklareli Cam işçileri de 11:00 civarında işyerlerinden "İşçiler Elele Genel Grev" pankartı arkasında E-5 yoluna doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Yaklaşık 45 dakika jandarma eşliğinde E-5 yoluna kadar süren yürüyüşle birleşen işçilerin kısa süre yolu trafiğe kapatarak "Yaşasın İşçilerin Birliği!" sloganını attıkları gözlemlendi. Zaman zaman "İşçinin Onuru Sermayeyi Yenecek!", "Vur Vur İnlesin Şişe Cam Dinlesin!", "İşçiyiz Haklıyız, Kazanacağız!", "İşçi-Memur Elele Genel Grev", "İşçiler Elele Grevler, Zafere!" sloganlarının atıldığı dikkat çekti. E-5 Karayolu'nda birleşen üç fabrikanın 2500 civarındaki işçileri, Karşıran yoluna doğru yürüyüşe geçtiler. Ve 2 km.

yürünerek Karşıran'a gelindi. Burada Kristal-İş sendikası Lüleburgaz Şube Başkanı TİS görüşmelerini tıkanmış, bu yüzden bugün grevin başladığını ilan eden bir konuşma yaptı. Daha sonra Kristal-İş Sendikası Genel Sekreteri Mustafa Bahçeci, 3 aydan beri görüşmelerin sürdüğünü, masa başında ücretleri belirleyebilmek için çalıştıklarını ve bunun üzerine greve gidildiğini belirtti.

Trakya Cam, Oto Cam ve Kırklareli Cam işyerlerinde çalışan işçilerin bazılarıyla görüştükümüzde ise hepsinin söylediği aynıydı. "Bizler, ücretlerimizin enflasyon karşısında korunmasını istedik. Fakat patron bir taraftan fabrikanın 5 Nisan Kararları'ndan bile etkilenmediğini, yurt dışına ihracatın devam ettiğini söylerken, TİS görüşmelerinde, işçiyeye 1994 yılındaki ücretin enflasyon karşısında korunmasını bile sağlanmadığını" söylediler. Ayrıca işçiler sendikamızın tutumunu da beğenmemektedirler. Sanki görüşmeler olumlu sonuçlanacakmış gibi davrandığı ve herhangi bir grev ortamına karşılık hazırlık yapmadığını, bunun da grevin gücünü zayıflatacağını söylediler. Sendikamızın bu konuda kamuoyu oluşturmamasına da tepki gösteren işçiler; herşeye rağmen, grev silahını iyi kullanacaklarını, her grevin bir bedeli olduğunu, haklarını alabilmek için bu bedeli ödemeye hazır olduklarını söylediler.

KARTAL

Kristal-İş sendikası ile Cam İşverenleri Sendikası arasında sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine 7500 cam işçisi 28 martta greve çıktı. Sendika ağaları sadece ücret konusunda anlaşamadıklarını söylerken cam işçileri geçmiş dönemde kazanılmış hakların gasp edildiğini, bu haklarını alana kadar grevi bit-

3 aydır süren toplu sözleşme görüşmeleri sonuç vermeyince, 28 martta 7 bin 500 cam işçisi "grev" dedi. 1.300 işçinin çalıştığı Çayırova Cam Fabrikası işçileri, demokratik haklarını da istedik.

tirmeyeceklerini söylüyorlar.

Şişe cam işyerlerinde greve çıkan işçiler toplam 10 işyerinde greve başladılar. Bu işyerlerinden biri de Çayırova Cam Fabrikası. 1300 işçinin çalıştığı Çayırova Cam Fabrikası'nda işçiler sabah saatlerinde 500 Evleriden Emek Mahallesi'ne kadar yürüyüşle grevlerini başlattılar. Çayırova Cam Fabrikası işçileri yürüyüş boyunca "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Hakkımızı söke söke alacağız!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "İşçiler

burada patronlar nerede?" sloganlarını attılar.

Çayırova Cam Fabrikası işçileriyle yaptığımız görüşmede daha önceden işverenin işyerlerine müteahhit ve taşeron firma ile ilgili bir madde koymak istediğini, işçilerin itirazından dolayı bu maddeyi sözleşmeden çıkardığını belirttiler. Çayırova Cam işçileri "Ekonomik ve demokratik haklarımızı korumada kararlıyız. Sadece ekonomik değil, aynı zamanda demokratik haklarımız için de greve gittik" diyorlar.

Yasalara rağmen Tüm Bel-Sen'den toplu sözleşme

İstanbul/Özgür Gelecek- Egemenlerin tüm yasalarına rağmen; uzun mücadeleler sonucu kurulan, yasalara rağmen, meşruiyetini kabul ettiren ve fiili olarak sendikalaşan Kamu Çalışanları, grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları alabilmek için mücadelelerine devam etmekte.

Yasal olmadıkları gerekçesiyle, ücret belirleme dönemlerinde şimdiye kadar ilk kez muhatap alınarak TİS görüşmelerine katılan belediye işkolunda örgütlenen Tüm Bel-Sen oldu. İlk kez Gaziantep Belediyesi tarafından muhatap alınarak TİS görüşmelerine kabul edilen Tüm Bel-Sen ikinci kez olarak Çatalca Belediyesi'yle TİS görüşmelerinde muhatap alındı ve TİS görüşmelerini sonuçlandırdı.

20 Ocak 1995 tarihinde başlayan Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube ile İstanbul ili Çatalca Belediyesi arasındaki TİS görüşmeleri karşılıklı anlaşma sonucu bir dizi kararlar alınarak 15.02.1995 tarihinde uygulamaya konuldu.

Çatalca Belediyesi Tiyatro Salonu'nda yapılan imza töreninde, anlaşmayı Çatalca Belediyesi adına Belediye Başkanı İ. Firat Aykut, Tüm Bel-Sen adına Genel Başkan Vıdan Baykara, Genel TİS sekreteri Veli Baydur, 1 No'lu Şube Başkanı Hıdır Ateş, Şube TİS sekreteri Nazif Turan ve Çatalca Belediyesi işyeri temsilcileri Turgay Feza ve Murat Erol im-

zaladılar.

İmza töreninde TİS'le ilgili olarak sözülenen Çatalca Belediye Başkanı İ. Firat Aykut "Ashm'da toplu sözleşmeler törenle yapılmamalı. Demokrasiyle yönetilen bir ülkede toplu sözleşme olayı artık güncel olaylardan sayılır. Törenler düzenlenmez. Bizim burada tören düzenlememiz demokratik olarak bir eksikliğimizi göstermektedir. Memurlarla toplu sözleşme Türkiye'de ilk defa oluyor. Dileriz ki devamı da gelsin. Bundan sonra sizlerden tam randıman çalışmanızı istiyoruz. Bizleri utandırmayın" dedi.

Vıdan Baykara da yaptığı konuşmada; toplu sözleşme imzalamakla herşeyin bitmediğini belirterek şöyle dedi: "Asıl işimiz bundan sonra başlıyor. İşin asıl zor yanı elde ettiğimiz hakları kullanmak ve onu korumaktır. Memuruz, devlet bizi işten çıkaramaz diye düşünmeyin. Ankara'da 611 memur arkadaşlarımızı egemenler çeşitli bahanelerle işten çıkarmıştı. Bunun içindir ki haklarımızı korumak onları elde etmekten zordur"

Bu görüşmeler sonucu, Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube şu hakları aldı:

- 1-Sendika temsilcilik odasının tahsis edilmesi.
- 2-Encümen kararlarına sendikaya yazılı öne-

rilerin verilmesi.

3-İşyerine alınacak memur sınavlarında, sınav komisyonunda temsil edilmesi

4-Disiplin kurulunun sendika temsilcileriyle birlikte oluşması

5-Sendika temsilcilerinin faaliyetlerinin yürütülmesi için ücretli izin verilmesi.

6-İşyerindeki her türlü sorunların işveren ve sendikamızın oluşturduğu işyeri kurulu tarafından çözülmesi.

7-Yıllık izinler yasal izinlere ek olarak izin hakkı

8-Yıllık izin kullanıldığında 1.000.000 TL izin ücretinin verilmesi

9-Yılda her memura 4 ton kömür olarak yakacak yardımı yapılması

10-Yılda 1 takım elbise, 2 adet gömlek, bir çift ayakkabı verilmesi.

11-Bir yılda iki adet ikramiye, her ikramiye 5 milyon; toplam 10 milyon verilmesi.

12-Kira yardımı normal olarak verilen 200.000 TL'ye ek olarak her ay 400.000 TL ücret verilmesi.

13-Emekli olan herkese her yıl için brüt 1.500.000 TL emekli ikramiyesinin verilmesi.

14-Ortalama olarak aylıklara net 3.500.000 TL zam yapılması.

15-Herkese ücretsiz öğlen yemeğinin veril-

mesi.

16-Sendikamızın yönetim kadrolarında görev alan kişilere çalışmalarından dolayı kolaylıkların sağlanması.

TİS (Toplu iş sözleşmesi) görüşmeleri ve sürecine ilişkin görüşlerine başvurduğumuz, Tüm Bel-Sen 1 no'lu Şube başkanı Hıdır Ateş konuyla ilgili olarak kısaca şunları söyledi:

"Çatalca TİS süreci üç aylık bir zaman dilimine yayıldı. TİS'le ilgili 2 eğitim çalışması yapıldı. Kurulan işyeri TİS Komisyonu toplu sözleşme maddelerini tartışarak son şeklini verdi. Yine TİS'le ilgili demokratik kitle örgütlerinin ve yakın belde belediye başkanlarının katıldığı bir panel düzenlendi. TİS görüşmeleri 6-7 oturumda ve bazen 8 saati aşan tartışmalar sonucunda anlaşma sağlanarak bağlandı. Tabiki burada dört dörtlük bir örgütlülükten ya da esas olarak kendi örgütsel gücümüzle TİS yapma koşullarından bu aşamada söz etmek zor. Ama üyelerimizi ve örgütlülüğümüzü o yöne doğru hazırlıyoruz. Ve bu kazanımlarımızı korumak için bu tür mevzileri güçlendiriyoruz."

Konya Cezaevi'nde tutsakların açlık grevi ölüm sınırında

Konya/ Özgür Gelecek- Konya Cezaevi siyasi tutsaklarının 15.2.1995'te başladıkları SAG'ı, Konya Cezaevi idaresinin uzlaşmaz tavır nedeniyle devam ediyor.

PKK, TKP(ML), TİKB, TDKP davalarından yargılanan siyasi tutsakların başlattıkları süresiz açlık grevinin 35. gününde özellikle siyasi temsilciliğinin verilmemesi nedeniyle diğer 300 siyasi tutsağında SAG'e katıldığı öğrenildi.

23.3.1995 günü yapılan görüşmelerde siyasi tutsakların çok bitkin oldukları, fiziki olarak zayıfladıkları görüldü. Ayrıca birçok siyasi tutsağın ise mide kanaması geçirdiği öğrenildi.

Bu arada TKP(ML), TİKB ve PKK davalarından yargılanan siyasi tutsak yakınları İHD'de toplanarak başsavcılığa verilmek üzere toplu dilekçe hazırladılar. Hazırlanan

toplu dilekçede cezaevi koşullarının çok kötü, istenilen taleplerin çok normal olduğunu, özellikle siyasi temsilcilik sisteminin diğer cezaevlerinde işlendiğini, bu taleplerin acilen yerine getirilmesini aksi takdirde çeşitli DKÖ'lerde AG'ne başlayacaklarını dile getirdiler.

Dilekçelerini yerel basına ve Konya TV'ye okuyan aileler adliyeye gelerek başsavcılıkla 2 saate yakın görüşme yaptılar. Dilekçelerini başsavcılığa veren aileler temel haklarda (siyasi temsilcilik vb.) verilen olumsuz cevaptan sonra bürokratik çözümsüzlüğü aşabilmek için Ankara'ya hareket ettiler.

Son dönemlerde devrimci- demokrat ve yurtseverlere yönelik saldırılar hergün daha da katmerleşiyor.

Ankara Metro Market'te patron-sendika işbirliği

Haber Merkezi- Alman market firması olan Metro, ülkemizdeki oluşan büyük orandaki işsizliği kullanarak, işgücünü çok daha ucuza satın almaya çalışıyor. Kamu kesiminde çalışan bir memur en düşük 3 milyon 500 bin lira maaş alırken, Ankara Metro Grosmarket'te sendikalı bir işçinin maaşı 3 milyon lira. İşçilerin üye oldukları Tez.Koop Sendikası ise "aman sesinizi çıkarmayın, dışarıda bir sürü işsiz var, kaderinize razı olun" demagojileriyle bu yoğun sömürü ve sefaletle haince destek veriyor. Geçtiğimiz yıl temmuz ayında patron ile "işçiyi temsilen" Tez. Koop İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmeleri

sonucu ücretlere yüzde 130 zam kararı alındı. Ancak görüşmeden sonra patron çeşitli ekonomik durumları bahane ederek bütün işçileri işten attı. Bir süre sonra da eski ücret bazında geri aldı. Bu akıllıca taktik sonucunda toplu sözleşme etkisiz hale getirildi, işbirlikçi sendika Tez.Koop-İş de bu uygulamaya sessiz kalarak onayladı. Ücretleri dondurulan, sosyal hakları gasbedilen metro çalışanlarının sendikaya güvenleri kalmadı. İşçiler alternatif örgütlenme ve mücadele biçimleri geliştirmenin zorunluluğunu kavradıklarını ve buna uygun arayış içerisinde olduklarını dile getiriyorlar.

En kârlı KİT'lerden ERDEMİR, özelleştirme kışkacında

GAP'tan sonra Türkiye'nin en büyük ikinci yatırımı olan Erdemir'i emperyalist tekellere peşkeş çekmek için düğmeye basıldı. Kompradorların özelleştirme saldırısının önünü açmak amacıyla yaydıkları "devletin sırtında kambur", "zarar ediyor" yalanlarının hiçbirisi Erdemir için geçerli olmamasına karşın, özelleştirme girişimi gerçek niyetleri ortaya çıkarması açısından oldukça önemli. Erdemir'in net satışlarından karı 12.5 trilyon lira, brüt satış karı 3.4 trilyon, faaliyet karı ise 2.7 trilyon lirayı buluyor. 1994'ün ilk dokuz ayında-ki net dönem karı 2.2 trilyon lira Ereğli'nin üçte biri kadar olan arazisinin yaklaşık bedeli 8 trilyon lira. Bu arazinin içinde 1500 lojman, 3 lokanta, 2 misafirhane, sinema salonu, liman, stadyum, hastane gibi bir çok tesis yer almakta. Türkiye'nin ihtiyacı olan 9.1 milyon ton çeliğin yüzde 21.9'unu, 3.9 milyon ton olan yassı çeliğin ihtiyacının yüzde 31'ini karşılamakta. Fabrika geçen yıl 2 milyon tonluk bölümünü yurt dışına ihraç ederek büyük bir döviz girişi sağlamış.

Erdemir'in gelişmiş Avrupa pazarlarına çelik ihraç etmesinin altında yatan nedenlerin başında düşük maliyet ve yüksek verimlilikte çalışması geliyor. Erdemir teknolojisinin eskiyen bölümlerini sürekli değiştirerek gelişmelere ayak uydurabilmiş. Otuz yıllık bir geçmişe sahip olan bir demir-çelik fabrikası için bu süre uzun sayılmaz. Özel bir yasayla kurulan Erdemir'in yüzde 45'i yerli ve yabancı tekellerin elinde bulunuyor. Ve hisse senetleri borsada en çok işlem gören kağıtlar arasında yer almakta. Diğer kamu işletmelerine göre kısmen de olsa "özerk" bir yapıya sahip olması Erdemir'in diğer kamu işletmeleri gibi arpalık olarak kullanılmasını engellemiş. Üretimini kendi öz kaynakları ve aldığı dış kredilerle sürdüren Erdemir'de üretimin planlanması, satış, fiyatlandırma ve işçilere ilişkin politikaları kendi yönetimi tarafından belirlenmektedir. Bu yapıyla bilinene kamu işletmelerinde çok, bir özel sektör girişimine benzeyen Erdemir'de, "daha az işçiyle daha fazla üretim" politikasına uygun olarak işçi sayısı düşürülmekte. Emekli olan işçilerin yerine yeni işçi alınmaması sonucu 1990'da 8500 olan işçi sayısı, 1993'te 7600'e düşürülmüştür.

Erdemir'de üretilen çelik, kapita-

Kârda, kalitede ve verimlilikte emperyalistlerin iştahını kabartan Erdemir, yine emperyalistlerin istemi doğrultusunda, kompradorlar tarafından özelleştirmede öncelikli KİT'ler arasına konularak satışa çıkarıldı.

list ülkelerde üretilen çelikten yüzde 20-30 oranında daha ucuz. Sıfır gümrükle gelen Avrupa çeliği ile rekabet edebiliyor. Örneğin Erdemir'in ürettiği kalaylı teneke'nin fiyatı 695 dolar iken, Avrupa'da bu ürünün fiyatı 805 dolar. Verimlilikte de işçi başına düşen yıllık 400 ton çelik üretimi ile dünyada verimliliğin en yüksek olduğu demir-çelik işletmeleri arasında ön sıralarda yer almaktadır. Halen sürmekte olan KAM (kapasite Artırımı ve Modernizasyon) projesi ile kapasitesi yüzde 50 artırılarak yıllık üretiminin 3 milyon tona çıkarılması hedefleniyor. KAM projesi 500 bin ton olan soğuk mamül payının proje bitimi 1.5 milyon tona çıkarılmaktadır. Buzdolabı, çamaşır makinası ve otomobil endüstrisininin kullandığı soğuk mamül üretiminin artırılması pazar yanında buna orantılı artışlar gerçekleştirecektir.

Kârda, kalitede, üretimde rekorlar kıran Erdemir emperyalistlerin iştahını kabartmaktadır. Bugüne kadar yapılan özelleştirme uygulamalarına katılmayan emperyalist tekellerin Erdemir için sıraya girmeleri boşuna değil...

Erdemir'in özelleştirilmesinde; komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ileri sürdüğü demagojiler lehine en küçük bir kanıt bulmak mümkün değildir. "Sermayenin tabana yayılması" diyenler, devlete ait olan hisseleri de dahil olmak üzere emperyalist tekellere hibe

etmeye çalışıyorlar. Sermayenin belli ellerde toplanması için her türlü kolaylık gösterilmekte. Kaldı ki hisseler blok olarak satılmasa da borsadaki oyunlarıyla yine komprador burjuvazi ve uluslar arası tekellerin elinde toplanacaktır. Küçük hisse senedi sahiplerinin şirket yönetiminde, kararlarda hiçbir söz hakkı olamayacağı ayrı bir gerçek...

"Zarar eden işletmeleri özelleştireceğiz" diyorlar. Zarar eden işletmeleri sendika ağalarına hibe ederek kendi demagojilerine kanıt diye sunarken, **ülkenin hem karlı, hem de stratejik önemde olan işletmeleri Erdemir, PETLAS, HAVAŞ ve PTT'nin T'si gibi kuruluşlar emperyalistlere ucuzca kapatmak için binbir dalavere çevriliyor.** Burjuvazinin demagojilerinin aksine KİT'lerin zarar etmeleri emek verimliliğinin düşük olmasından kaynaklanmıyor. **KİT'ler bankaların faiz tuzağına düşüren ve buraları arpalık gibi yöneten egemen sınıfların bilinçli bir oyunu sonucu iflasın eşiğine gelmişlerdir.** Sanıldığı gibi Kamu işletmelerindeki verimlilik özel sektördeki işletmelerden daha yüksektir. **Özel sektörde emek verimliliği % 36 iken, kamu sektöründe % 63 gibi büyük farklılıklar göstermektedir.**

"Satıp borç ödeyeceğiz" diyorlar. Erdemir'in % 30'luk hissesi için verilen en yüksek teklif bile KAM projesine harcayacak olan 4,5 milyon doların yanına dahi yaklaşmıyor. Verilen en yüksek teklif Uzanların verdiği 305 milyon dardır. Tekeller ve yerli uşaklarının bu kadar gülünç teklifler vermeleri egemenlerden aldıkları "500 milyon doların fazla etmez" sözlerdir. Yaklaşık bedeli 8 trilyon lirayı bulan arazisininde hesaba katarsak emperyalistlerin özelleştirmede niye bu kadar ısrar ettiklerini ve bugüne kadar özelleştirme kapsamındaki hiçbir kuruluş için teklif vermeyen yerli ve yabancı tekellerin Erdemir için sıraya girmesinin nedeni anlaşılır. Aynı şekilde de kompradorların "borç ödeme" diye bir niyetleri olmadığı, bu kuruluşları emperyalistlere kapattıkları gereği daha iyi görülür.

Kapitalist- emperyalist ülkelerde yaşanan kriz bütün sektörlerde olduğu Demir-Çelik sanayiinde bir durgunluğa yol açmıştır. Hatta, çeşitli sektörlerde hammadde sağlayan yapılarından dolayı krizden en fazla etkilenen sektörler de diyebiliriz. Doyuma ulaşmış emperyalist ülke pazarlarına mal satamayan

Demir-Çelik tekelleri krizi atlama amacıyla üretimi düşürmekte, fabrikaları kapatmaktadır. Erdemir vb. demir-çelik işletmeleri ucuz ürünleriyle emperyalistlerin pazarlarına girerek tekellerin uyguladıkları tekel fiyatını kırmalarıyla emperyalistler için çıban başı niteliğindedir. Uluslararası tekeller, özelleştirme uygulamasıyla tekel gücünü kıran Erdemir vb. fabrikaları elde ederek hem ucuz demir-çelik ürünlerinin piyasaları doldurmasını engellemekte, hem de demir-çeliğe büyük gereksinim duyan bakir pazarlara kavuşmaktadır. Buraların elde edilmesi ile gerektiğinde üretimi kısarak ya da buraları kapatarak fiyatları yükseltmekte ve yüksek karlar elde etme olanağına kavuşmaktadır.

Bugüne kadar yaşanan özelleştirme uygulamalarında başta proletarya partisi olmak üzere devrimci örgütler üzerine düşün görevleri layıkıyla yerine getirememişlerdir. Özelleştirme uygulaması başta olmak üzere her türlü zulmü durduracak olan, proletarya partisinin önderlik ettiği işçi sınıfı ve diğer emekçi kesimlerin örgütlü gücüdür. Bu gücü örgütlemek ve harekete geçirmek ertelenemez bir görev olarak öncünün önünde durmaktadır. Sendika ağalarının özelleştirmeye karşı işçi sınıfını harekete geçirmedikleri, önünde engel oluşturdukları noktasında sınıf içinde teşhir ve tecrit edilmeleri doğru bir tavırdır. Her zaman da yapılmalıdır. Ama bu görev sendika ağalarının değil onlar sınıf karakteri gereği engel olacaklardır- Türkiye devrimci hareketinin görevidir. Fakat Türkiye devrimci hareketi, zayıflığından olsa gerek özelleştirmeye karşı örgütlü bir karşı koyuşu örgütleyemediğinden ve bu gücü kendisinde bulamadığından, kitleleri örgütlemeyi sendikalara ve sendika ağalarına bırakmaktadır. Elbette böyle bir tavır doğru bir yaklaşım olamaz ve kendi eksikliklerine, hatalarına özelleştirel yaklaşmanın önünde engeldir. Bir şeyi pratiğe geçirmek için onu kavramak gerekir. Özelleştirmeyi durduracak olan bizim örgütlü gücümüz olduğu kavranıldığına, bu bilince çıkarıldığına, çeşitli eksikler önemli değildir. Bunlar pratik mücadele içinde giderilir. Erdemir vb. kuruluşlardaki özelleştirme uygulamalarını durduracak olan bu güçtür.

Emperyalistlerin ülkemizdeki özelleştirme uygulamalarına bugüne kadar, başta Proletarya Partisi olmak üzere hiçbir devrimci örgüt üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirememiştir.

Sanat Üzerine

Nazım Hikmet
Aydınlarımız*

...Şu kapitalist içtimai nizamında insan karakterleri, psikolojileri filan hiç de öyle iddia edildiği gibi uçsuz bucaksız çeşitli değil. Teferruat bir yana bırakılırsa bu karakterleri ana hatlarında, (bıçakla keser gibi birbirinden, değişmez ve aşılmaz sınırlarla ayırmamak şartıyla ve çok defa birinin içinde ötekini bakayasını yahut unsurlarını bularak) on, on beş grup halinde tasnif etmek mümkün. Amerika'yı yeniden keşfediyorsun diyeceksin. Haklısın. Bunun sebebi malum, diyeceksin, sınıflı ve sınıfları tabakalı bir cemiyette elbette bu böyledir, diyeceksin, haklısın. Ama senin bütün bu sözlerinde haklı oluşun, bu mesele üzerinde bir edebiyatçı, bir şair, bir romancı filan olarak bir kere daha düşünmene mani olmamalı. Hatta mesela, bugün bizim memleketimizin konkre şartları içinde bu sınıf-tabaka karakter tasnifini yapmak işimizi çok kolaylaştırır. Yani birçok burjuva ve küçük burjuva romancılarının -bizde değil Avrupa ve Amerika'da- bazen dâhiyane bir surette fakat şuursuz, metotsuz ve darmadağın sezişlerle yaptıkları ve bunun için de çok kısır ve zahmetle başırlan bir işi metotla ve şuurla çok kolaylaştırmış ve geniş rahat ufuklar açmış olurlar. Misal vereyim: Mesela, bizde kulaklaşan kapitalist-köyağalı menşinden gelen münevverler var. Yüksek mekteplerde gitgide mühim bir yer tutmaya başlayan bu delikanlılar köklerinin (Kulak) menşe ve bağlarının bugün bizde gelişmeye, hem de rahatça ve kolayca gelişmeye, zenginleşmeye gitmesinden dolayı, karakterleri ana çizgilerinde şu hususiyetleri gösteriyor: Küstahlar, dehşetli irade sahibi gibi görünürler, atılgandırlar, şahsi menfaatleri için kolayca ve neticesinin ne olacağını düşünmeden yalan söylerler, lüks hayata hayrandırlar, fütubat taraftarı milliyetçilerdir, din ile dinsizlik, gelenekçilikle gelenek düşmanlığı arasında bocalarılar.

Buna karşılık, aşağıya doğru giden bazı derebey yahut eski bürokrat, yahut şehir küçük burjuva, yahut küçük memur sınıf ve tabakalarından gelen münevverler: İradesizdirler, süratle ruh haleti değiştirirler, ümitten ümitsizliğe, neşeden yeise süratle geçerler. Birinci, yukarıda söylediğim Kulakzadelerde, nefis murakabesi denilen şey yoktur ekseriya; halbuki ikincilerde bu pek gelişmiştir. Birinciler daha ziyade mühendislik, doktorluk falan gibi meslekleri seçmekte; ikinciler edebiyat, felsefe, muallimlik falan gibi mesleklere girmektedir.

(Bursa Cezaevi, 1942 Kemal Tahir'e Mektuplar)
*Münevver: Aydın anlamındadır. Bu başlığı biz koyduk. Özgür Gelecek.

Dostları Veysel'i unutmuyor

*Ben giderim adım kalır
Dostlar beni hatırlasın
Düğün olur bayram gelir
Dostlar beni hatırlasın*

Halk müziğinin son temsilcilerinden olan Aşık Veysel'i 21 martta anarken, türküleri ve şiirleriyle anısı yaşatılıyor.

Halk dilinde Aşık Veysel olarak bilinen Veysel Şatroğlu 21 Mart 1973'de dünyaya veda etti ama ardından bıraktığı eserlerle adı yaşıyor. Küçük yaşta çiçek hastalığına yakalanarak bir gözünü, bir kaza sonucunda ise az gören diğer gözünü kaybetti. Gözlerini kaybettikten sonra Yunus Emre, Pir Sultan Abdal, Karacaoğlan, Emrah, Dadaloğlu gibi şairlerden ve aşıklardan etkilenerek kendini sazda yetkinleştirdi. Bir süre Anadolu köylerinde dolaşarak türkü söyledi. Halk kültüründe bir simge haline gelen Veysel yaşadığı dönemin ilginç kişilikleri arasında yer aldı.

Şiirlerinde yaşama sevinci ve hüznü, iyimserlik ve uyumsuzluk bir arada yer alıyor. Doğa, toplum, din ve siyasete kimi zaman ince alayla yaklaşırken eserlerinde halkın sorunundan uzak olduğu noktasında eleştiriler alabiliyor. Bu eksikliği Aşık Zamani şu dizeleriyle dile getiriyor:

Kazma sapı için çatı hırsıza / Dur demedi sömürücü arsıza / Vatandaş muhtaçken ekmeğe, tuza / Bunun nedenini sormadı Veysel / Der Zamani Veysel büyük ozandı / Lakin halkın değil kendi derdin yazardı / Sözleri hançerken kaçıp saklandı / Zalimin başına vurmadı Veysel

Aşık Veysel söylediği türkülerle halk dilinde bir simge haline geldi.

Aşık Veysel akciğer kanserinden öldüğünde vasiyeti gereği türküler söylenerek toprağa verildi.

Her yıl ölüm yıldönümünde anılan Veysel'in adına, yaşamını yitirdiği yer olan Şarkışla'da haziran ayında Kültür ve Sanat Şenliği düzenlenmektedir.

Aşık Veysel'in başlıca yapıtları arasında *Değişler, Sazımdan Sesler, Dostlar Beni Hatırlasın, Bütün Şiirleri* sayılabilir.

İLAN

**KURUCU ÖNDERİMİZ
İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR!
TÜRK ARAKÇAYEV REJİMİNİN
İŞKENCEHANELERİNDE
KATLEDİLİŞİNİN 22. YILDÖNÜMÜNDE ONUN
İŞILDAYAN ADIYLA SONSUZA DEK ÖVÜNELİM!**

GECE PROGRAMI

Türkiye'den

Edip AKBAYRAM ve Grubu
BANU ve Grubu
Yavuz TOP
Fevzi KURTULUŞ
Grup Dinmeyen
TİYATRO (Çağdaş Sanat Atölyesi)
Faik BULUT (Gazeteci- Yazar)
Ercan KANAR (İst. İHD Ş. Başkanı)
Av. M. Ali KIRDÖK

Film: (Karadeniz ve Dersim'den TIKKO Gerilla Filmi)

Avrupa'dan

Şivan PERWER ve Grubu
Volkan YAĞAN
FOLKLÖR
Mesajlar

Tarih: 13 Mayıs (C. tesi) 1995 .

Adres: Köln-Sporthalle

Saat: 16:00

GECE TERTİP KOMİTESİ

Bahar'a
devrim yakışır

Bahar, umutları büyütür, ısıtır ve yeşertir bütün inançlarımızı. Düşlerimizin çığlık çığlığa gezindiği kentlerde hayat yeniden canlanır. Yeniden kutsal bir hazineye ulaşmanın heyecanı duyulur yüreklerimizde. Sevinçlerimizde buz kesmiş bir hüznü vardır. O, baharın sıcaklığı ile kıpırdar. Başımız üzerindeki dağların esintisi yanaklarımızı okşar. Al al oluruz. Gürbüz çocuklar gibi doyumsuzca atılırız devrim sofrasının ortasına. Sözlerimizi yarım bırakmamışızdır hiç. Yıldızlar cebimizdedir ve güneş dilimizin altında. Ellerimizi cesaretle daldırırız cebimize, birikmiş bütün sözlerimizi eyleme dökeriz. Devrime hasret bütün yüzleri aydınlatırız. İçimizde büyür yılların özlem yüklü altın çağı. Düşlerimiz çatlar. Bahar, toprağı doğurtur, denizleri kabartır ve ateşin ışıltısını kentlerin gecekondu gecelerine fırlatır.

Orada bir partizan sigara yakar. Burada bir partizan derinden içine çeker dumanı. Aynı efkar sarar, aynı düş kıskırtır, aynı bahar kabartır yüreği. Oradaki partizanın umudu, buradaki partizanın umudunu besler. Buradaki partizanın isyanı oradaki partizanın çatışmalarında destan yaratır. Oradaki ve buradaki partizan aynı aşkı buluşur. Hiç görmeden diğerini, hiç tanımadan; adını dahi bilmeden, yüzünü bile öpmeden aynı şarkının notalarını çalarlar. Ve hiç sektirmeden mermilerini aynı hedefte buluşurlar.

Şimdi, gecelerin sahibi vardır ve gündüzler kimsesizdir henüz. Partizan, gecenin ayışığı aydınlığında Büyük Orkestra'nın çaldığı tangolar eşliğinde dans etmektedir. Bir elinde isyan, diğerinde özgür gelecek ve aklında sınırından taşan kurtuluş yolu baharı karşılamaktadır.

Gündüzler kimsesizdir ve bu kimsesizlikte bir beklenti saklanmıştır. Saklandığı yerde ilmek ilmek örmetedir isyanlarını. Ne kentler unuttur kırların özgürlük kokan bahar sabahlarını, ne kırlar, kentlerin son ayaklanmaya hazırlık birikintisini. Dağların yıkıla yıkıla kentlere doğru devrilişinden doğacak olan umutlarını kim unutabilir? Kim vazgeçebilir baharın deliliğinde doğacak olan yeni dünya'dan.

Haklar, kısırılmış ve sıkıştırılmış dünyanın zincirlerinden kurtulmak için, acıyla, sancıyla oturduğu yerden doğrulur. Dizlerinde paslanmış kederlerin yorgunluğu vardır; çatlak ve kirli seslerinde mütevazı bir coşku. Aşka dair toprakların bütün bereketi üzerlerinden akmaktadır.

Bahar, alkışlar içinde memleketin içlerine doğru girer. Güneşin doğduğu yerden tatlı bir rüzgar eser. Geceler, güne de hükmeder. Partizan şenlenir. Yalan saltanatı çöker. Yıkılır zulmün yüksek duvarı. Zincir, proletaryanın ellerinde erir.

Devrim, bu memleketi bahar'da yakışır...

Oğün K.

14. İstanbul Film Festivali

1 4. Uluslararası İstanbul Film Festivali 1-16 Nisan günleri arasında yapılacak. Sinema severlere, Hollywood endüstrisine ait ürünler dışında alternatif olacak filmleri izleme olanağı çıkacak. 1981 yılından bugüne süregelen Uluslararası İstanbul Film Festivali'nin, kalite bakımından artık benzerleri arasında Avrupa sıralamasında 4'üncü sırada yer aldığı varsayılıyor. Bu yıl 14'üncüsü düzenlenen festivalin içerdiği filmlere bakılırsa, kısmen de olsa buna haklılık payı verilebilir. Ayrıca içinde bulunduğumuz '95 yılının sinemanın doğuşunun 100'üncü yılı olması bu seneki festivale bir anlam katıyor.

Festival bu sene, herbiri renkli ve doyuruculuğu şüphe götürmez 18 ayrı bölümle sinema severlerin karşısına çıkacak. 10 filmli uluslararası yarışma, 8 filmli ulusal yarışma, sinemanın 100 yılı, sanatlar ve sinema, Edebiyattan Beyaz Perdeye Onat Kutlar Anısına, Derek Jarman Anısına, Ustalara Saygı, Erotik Öyküler, İki Film Birden, Dünya Sine-

Festivalin kuşkusuz en önemli filmlerinden birisi de Yılmaz Güney'in senaristliğini yaptığı, Şerif Gören'in ise yönettiği "Yol" filmi.

masının Genç Yıldızları, Dünya Festivallerinden, Avrupa Festivallerinin En İyileri, Erkekler ve Kadınlar,

Gençliğin Ateşi, Müzik, Çocuk Şenliği, Çizgi Film Dünyasından, Bir Ülke Bir Sinema; Yunanistan, Türk Sinema Tarihinden bu bölümlerin başlıkları.

Bazı çevrelerde festivalin birkaç toplumsal içerikli filmle süslendiği, ama sıradanlığı aşmadığı görüşü mevcut.

Ancak; Türk Sineması Tarihinden bölümünde yer alan Yılmaz Güney imzalı "Umut", "Yol", "Sürü" filmleri, Ulusal Yarışma bölümündeki ilginçliği kuşkusuz "Manisa Tarzanı".

Dünya Festivallerinden bölümünde yine, Yılmaz Güney'in "Düvar", "Orak ve Çekiç", "Hafıza Kaybı", "Bir Kez Yaşanır", "Duyarlı Bir Öykü"; Sinemanın Yüzyılı Bölümünde "Hiroşima Sevgilim", "Ah Şanslı Adam"; Edebiyattan Beyaz Perdeye bölümünde yer alan "Lamarca" adlı filmleri kaçırmayın diyoruz.

İstanbul Film Festivali'nde gösterilecek filmlerden biri de Gonzalo Justiano'nun "Hafıza Kaybı" adlı filmi.

Değinmeler
Ali D.Kardeş

Göçük altındaki işçi Alevi mi Sünni mi?

Gazi Mahallesi'ndeki halka yönelik saldırıların yankıları hala sürüyor. Ümraniye'de 1 Mayıs Mahallesi'ne de kanlı bir şekilde yansıyan olay, uzun süre tartışılacak ve unutulmayacak. Halkın susmayan dinamik bir güç olduğunun da ispatı olan Gazi Mahallesi direnişi, egemenlerin elinde patlayan bir bomba gibiydi. Polisin maskesi yerlerdeydi, "devletin güvenlik kuvvetlerinin" iflasının tanığı olduk. Şimdi tüm devlet erkani şov yapıyor; "Polis teşkilatı yeniden yapılandırılmalıdır." diyorlar, ne değişecekse!

Gazi Mahallesi olayları Alevi-Sünni ayrımıymış gibi gösterilerek, emekçilerin direnişi, haklılığı gölgelemek istendi. Egemenler çeşitli haklar için yapılan protestoların "öldürme" ile biteceği mesajını vermek isteseler de; halk, ölümüne protestosunu yaptı.

Deyim yerindeyse "Maymunun gözü açıldı."

Gazi Mahallesi, Ümraniye derken, TC'nin ordusu Kuzey Irak'a saldırdı. Konuyla ilgili haber ve yorum gazetemizde işleniyor. Üzerinde uzun uzun tartışılacak konudur. Bu açıdan önemsiyor, ancak hatırlatmakla yetiniyorum. **Çünkü kısaca değinmeyi düşündüğüm, burjuvazinin gündem koyma işlevi ile "güme" götürülmek istenen konular var.**

Birincisi; Adana'da Sabancıların işletmesinde grev var. Tüm burjuva basın suskun. 35 bin kişiyi ilgilendiren bir olgu, basında haber değeri taşıyor! Ne ilginç bir ülke bu yaşadığımız ülke?

İkincisi; Yozgat Sorgun'da yaşanan göçük faciası... Bağira bağira "ben faciayım" diyen bir maden ocağı... **Hakkında 9 kez kapatma kararı olan bir "mezarlık", bir patronun üç-beş kuruşu karı uğruna kapatılmamış ve 37 kişinin bile ölümüne neden olmuştur.** Bu cinayete neden olan mantık, Türkiye'nin her tarafındaki işletmelerde mevcuttur. Her yıl, her ay benzeri "iş kazası" (cinayet) yaşanmaktadır.

Merak ettiğim bir konudur. Acaba göçük altındaki 37 can, Alevi miydi, Sünni mi? Yanıtını da biliyorum. Onlar; Aleviydi, Sünniydi... Türk'tü, Kürt'tü, hatta Çerkez... Onlar insandı, onlar İŞÇİ'ydiler. **Her dinden, her ulustan, her mezhepten işçiydi hem de...**

Göçük, Yozgat falan deyince çağrışım yaptı. Üçüncü önemli konu da şu:

Yozgat E Tipi Cezaevi'nde 170 siyasi tutsak 15 Mart'tan beri açlık grevindeler. Bildiğiniz gibi, cezaevinde bir süre önce "tünel" bulunmuştu. Bu nedenle "tünel" yapımında "kullanılır" diye, battaniye, sandalye, masa, ilaç, sabun, yapıstırıcı, ocak ve deterjanlar siyasi tutsaklardan zorla alındı.

Cezaevi temsilciliği kaldırılmış, koşullararası görüş yasaklanmıştır.

Kapsamlı hak gaspı vardır. İşkence baskılar sürmektedir. Son dönemlerdeki cezaevlerine yönelik gasplar önemli derecede artmıştır, duyarlı olunmalıdır.

ÇİZGİLERLE

MANUEL TEKİN

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

EMNİYET KÖŞESİ

-Bunu yazan eski polis Ahmet-

İşkencede geçen günlerim -4-

İkinci günü üçüncü güne bağlayan gece, işgencenin birinci aşaması durdu. 8 numaralı hücreye tıktılar beni ve ben, tek başımayım. Kimseyi koymuyollar benim yanıma. Aynı kurtlar gibi de açım. Açım ama, yemek yemeye de mecalim yoktur. Haşatımı çıkardılar namussuzun döllerini, bi de arkadaş olacaklar!

Birden aklıma işgence yaptığım insannar geldi. Aralarındaki dayanışma, kardeşlikten de öte yanda bişey. Bunnarın çoook büyük bölümü birbirlerini tanımazlar, ilk defa burda karşı karşıya gelirler ama; birbirlerine de her türlü yardımı yapallar. Parası olmayana para bilem veriller aralarında. Hemi de "Sonradan verir mi, vermez mi?" diye bişey düşünmeden hemide! Lan, biz bunu babamızın oğluna bilene yapmayız lan! Ben burdaki düzülere yıllardır beraberim. Hadi işgence yapıyorsunuz diyek, lan insansınız hayvan oğlu hayvannar, insan hiç deyilse bi sokum ekme verir lan!!... Nerdeee?!

Biz bi gence işgence yapıyorduk. Şans işde; o da bu hücrede kalmıştı. O zaman temiz 22'indeydi. 28 gün boyunca 15-16 saat işgence ettiydik de, lan herif gikını bilem çıkarmadıydı lan! TIKKO'nun bilmem nere sorumlu komutanıymış. Benden küçük biriydi yaş olardan. Üsüne üslük, bi de zayıfı. Elini sürsen bütün gemikleri kırılır zanneden. Lakin o yavru demir gibiydi azizim! Bişeycik alamadık ağzından. İfade bilem vermediyi gibi, burda; lan şubede hepimize meydan okuyordu anam avra-

(Devam edecek)

Başka kapiya

Kamuoyunda "Pişmanlık", "İhanet", "Hainlik", "İtirafçılık" gibi hayli zengin(!) adlarla tanınan "Bazı Suç Faillerine Uygulanacak Hükümlere Dair Kanun" adlı "namlı" (siz namussuz anlayın) yasa, 8 Mart tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak 4 aylığına tekrar yürürlüğe girmiştir.

"Tekrar" diyoruz, çünkü daha önce de "piyasa"ya sürülen ama oldukça kalitesiz bir "mal" olduğu için sa-

Sunal ve Demirel

Saniyoruz ABD eski başkanı Reagan'dan esinlenmiş olacak ki, "Halkın oylarıyla seçim yapıldığı anda Cumhurbaşkanlığına adayım!" demiş komedi sanatçısı Kemal Sunal.

"Halkın oylarıyla seçim yapıldığı anda" halk K. Sunal'ı

dece birkaç düşünün dışında rağbet görmeyen ve dolayısıyla da "kar" bırakmayan bu yasa paçavrası bazı "bey" ve "paşa" bozmalarını tatmin etmemiş olacak ki, onlar tarafından "Belki!" umuduyla yeniden "piyasa"ya sürüldü. Bu defa da "kar" bırakmayacağı ortada. Sonra? Sonra bir üçüncüsü...

Ya üçüncüsü de tutmazsa?!

Canım devleti yönetenler (Haşa huzurdan!) eşek değiller ya. Elbet bir çaresini bulurlar(!).

Cumhurbaşkanı seçer mi, yoksa buruşturup bir tarafa atar mı, bu ayrı bir tartışma(!) konusu. Komedi sanatçısı Kemal Sunal'ın Demirel'in yerine göz dikmesinden sonra isminin açıklanmasını istemeyen Köşkteki üst düzey bir bürokratin açıklamasına göre yılların deneyimine sahip Demirel'in de sinemaya geçeceği ve trajik komik filmlerde rol alacağı bildirilmiştir.

Zağar'ıma, Menzil'ime, Drakula'ma...

Bahçemizin süsü miniminnacık Zağar'ıma, "Battı balık yan gider" Menzil'ime, Ve Yağlı İlmek Sanayi A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Drakula'ma!

Gecenizi gündüzünüze katarak, durdurak bilmeden başta can dostumuz, babamız, herşeyimiz ABD olmaz üzere, ABD'nin Asya'daki eyaletlerinden Türkiye toprağındaki yerel iktidar TC devletinin çıkarlarını korumak için yaptığınız çalışmalar, elbette ki tarafımdan takdir edilmektedir.

Eyalet çapında hergün onlarca komünist, devrimci ve diğer ABD düşmanını öldürmek, yüzlerce için idam istemek, binlercesini işkencelerden geçirmek ve bütün bunların toplamı olan dakika dakika ölüm korkusu ile yaşamak, ama bunlara rağmen bu devleti korumaya çalışmak her baba yiğidin harcı değildir. Tüm bunlar elbette ki tarafımdan takdir edilmektedir.

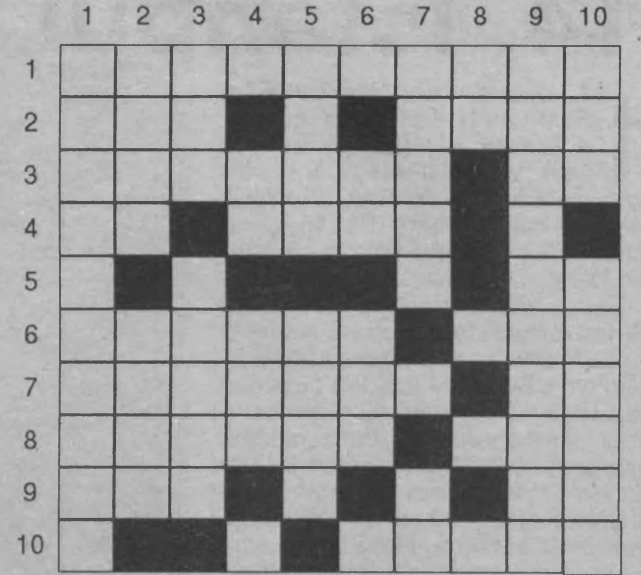
Şimdiye kadar sizleri böylesine açığan takdir etmeyişim umarım değerli çalışmalarınızı görmezden geldiğimi düşünmenize yol açmamıştır. Tek nedeni, çalışmalarınızın çok değerli olmakla birlikte, yetersiz oluşuydu. "Belki kısa zaman içinde eksikliklerini farkederek düzeltirler" diye düşünerek belirtmemiştim. Bunun için takdirlerimi saklamıştım. Ama şimdi takdirlerimi belirterek eksiklerinizi gidermeye yardımcı olacağım.

Sık sık olmasa da, arada sırada öldürmekten, işkence yapmaktan ve idam cezası vermekten (veya uygulamaktan) korktuğunuzuzu üzüntüyle görmekteyim. Tabi ki ABD ve eyaleti TC devletinin düşmanları olan diğer devrimcilerle bölücüler de mümkün merteye yok etmek gerekmektedir. Ancak esas göreviniz komünistleri yok etmek olmalıdır. Uzun süreli savaşta en büyük düşman komünistlerdir, unutmayın! Gördüğünüz her komünisti öldürün, buna onların sempatanları da dahildir. Her komünist hareketi; örneğin bir grevi eğer gerekirse tanklarla, toplarla ezin geçin. Korkmayın, arkanızda ben varım. Gerekirse bütün suçları ben üstlenirim. Tıpkı Gazi Osman'daki gibi katliamlara devam edin. Yanımızdayım!

Şimdiye kadar sizlerle dalga geçtiğime, eleştirdiğime falan bakmayın, ciddiye bile almayın o yazıları. Onlar birer şakaydı. 1 Nisan tarihi olmayan yazılar "Amaaan, boşveer!" diyerek geçiştirin. Takdirlerimin belirtisi olarak sizlere Hitler, Mussolini ve Franko ustaların renkli posterlerine ilaveten birer kilo da halis Hint Kınası gönderiyorum. Bol katliam ve daha yaygın işkenceler dileğimle...

Ben

BULMACA

SOLDAN SAĞA

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Vladimir önadlı devrimci Rus şair 2)1977'de yaralı yaklandığında Uğur Gür tarafından öldürülen TIKKO komutanı Cemil'in soyadı- Tarihte Ortadoğu/Önasya ekseninde kurulmuş bir devlet 3) Denizlerin çekilmesi sonucu oturmayaya elverişli hale gelmiş bölge-Tantalın simgesi 4) Genişlik- Alman Faşist Partisi yazılışı 5)Bir kürk hayvanı 6) Louis önadlı devrimci Fransız şairi- Boğa güreşçisini çöştürmek için atılan çığlık 7)Ünlü Japon yönetmen Akiro Kurosawa'nın bir filmi- En kısa zaman süresi 8) Balmumu ile yapıldığı kanatlar ile güneşe doğru uçan, sıcaklıktan erimesi sonucu düşüp ölen, eski Yunan mitoloji kahramanı- Gecenin serinliğinde bitkiler ve cisimler üzerinde küçük damlacıklar halinde biriken su buharı, şebnem 9) Karşıt- Ters bir emir 10) AEP'in kurucusunun ön adı.

1)Başlıca temsilcisi Milton Friedman olan; kapitalist para politikalarının rolünü ön plana alan Şikago okulunun ekonomik düşünce akımı 2) Olgunlaştığında kendiliğinden açılmayan tek tohumlu kuru meyve - Bir içki 3)Sevgili-Gücü bakımından başta gelen, başkan 4) Mağara- Büyük tren durağı 5) Judo'da hayali dövüş deneni çalışma biçimi- Omurgayı oluşturan kemikler 6) Bir emir- Ters sıralamada kendinden sonra kimse olmayan 7) Elde taşınan küçük bavul- Şan, şöhret 8) Nazi hücum kıtası 9) Marx'ın diğer adı "Eleştirel Eleştirinin Eleştirisi" adlı kitabı 10) İrlanda Kurtuluş Ordusu- Feodalizmde egemen sınıf mensubu

SOLDAN- SAĞA

1) Ho Şi Minh- Av 2) Ütü- İkaros 3) Soma- Dal 4)Eğüne- Amalu 5) Yalak- Re- Ar 6) İR- Nova- Ok 7) Ben-Tur 8) Tek- Öd- Adam 9) On- Omür-Ufo 10) Sarfi-Ay 11) Uyak- By-Kot

YUKARIDAN AŞAĞI

1)Hüseyin Tosun 2) Otogar-Enayi 3) Şümül-Bk-Ran 4)Anane- Öfke 5) Mi- Ekonomi 6) İki- Dü-ba 7) Nakarat-Ray 8) Hr-Me-Va 9) Oda-Ordu- Ke10) Asalak- Afyon 11) Lur- Omo-Te

SÖZÜN ÖZÜ

Manuel TEKİN

Bir çan kulesinin öyküsü

N ezaman bir ulusun tarihinin horlandığını ve yadsındığını görsem, yüreğim burkulur. Ve aklıma, ninem Mari'nin anlattığı, Ermeni soykırımına ilişkin öyküler gelir. Sizlere bu öykülerden birini anlatacağım.

Diyarbakırlılar bilirler. Buradaki en büyük Ermeni kilisesi, Surp Giragos Kilisesi'dir. İşte bu kilisenin çan kulesinin kaidesi durmaktadır, ama kule yoktur. Anlatacağım öykü, bu kuleye dair.

1868 yılında, Diyarbakır'a gelen seyyahlar (eskiden turistlere seyyah denilirmiş) Avrupa'da bulunan bir katedralin kartpostalını da yanlarında getirirler. Diyarbakır doğumlu, "anadan doğma mimar" Tavit Usta, bu kartpostalındaki katedralin çan kulesini çok beğenir ve "Ben bu kiliseye bu kartpostalda gördüğüm çan kulesini yapacağım" der. Dedik ya, Surp Giragos, Diyarbakır'ın en büyük kilisesidir. Bu kilisenin 7 tane horan'ı vardır (horan, Ermenice minber anlamına gelir.) İşte, yaptığı işin önemini bilincinde olan Tavit Usta, iki yıl içerisinde, mermer sütunlar kullanarak çan kulesini inşa eder. Kulenin üzerine de, dünyanın en ünlü kampana ustalarından Zilciyanların yaptığı kampanya monte eder. Kulenin tepesine ise, 3 metre uzunluğunda, 24 ayar altından yapılmış bir haç yerleştirir.

Kule bittikten sonra, Avrupa'dan gelen seyyahlar, "Bu çan kulesini hangi mimarlık fakültesinden mezun olan büyük mimar yaptı?" diye sorarlar. Diyarbakırlılar da, "Bunu, mimarlık fakültesinden mezun olan bir mimar yapmamıştır. Anadan doğma mimar, kalfa ve usta olan Tavit Usta yapmıştır." cevabını verirler. Seyyahlar, kuleye hayran kalırlar. Tavit Usta ile birlikte kulenin resmini çekerler ve gittikleri yerlerde bu resmi çoğaltıp, dağıtırlar.

Dikkat ederseniz, bizim Ermeniler, sanatlarına çok düşkündürler. Bu yüzden, usta sanatçıların çok överek anlatırlar. Ama Tavit Usta da, gerçekten övülecek bir sanatçıdır. Mesela, Diyarbakır'ın en eski ailelerinden Ekinci ailesi (Türkiye İşçi Partisi parlamenterlerinden Tarık Ziya Ekinci bu ailedendir), Macar ustalardan bir tekstil fabrikası yapmalarını ister. O zamanlar, fabrikalar buhar kazanıyla çalışmaktadırlar. Macar ustalar, fabrikayı yaparlar, kazanı da yerleştirirler. Ancak, kazan yakıldığında fabrika tam randıman vermemektedir. Bizim Tavit Usta'yı çağırırlar. Usta, fabrikanın mimari tarzına şöyle bir bakar ve kazanın alçakta kaldığını tespit edip, daha yukarıya kaldırır. Fabrika tam randıman çalışmaktadır. Tavit Usta, Diyarbakır'da üç tekstil ve iki de dink (Diyarbakır'da pirinç fabrikasına dink denir) inşa eder ve aynı sistemi kurar. İşte ustamız, böyle maharetlidir.

Ermeniler, Diyarbakır'a Dikranagert

derler. Çünkü, bu kenti Urartu hükümdarlarından Takavor Mezin Dikran (yani büyük kral Dikran) inşa etmiştir. O zamanlar, Ermeniler ateşperestmişler. İşte, Dikranagert'de bulunan Ulu Cami, kral Dikran tarafından yaptırılmış bir ibadethane imiş. Ermeniler Hristiyan olunca, burası Dikranagert Kilisesi olmuş (Ulu Cami'nin duvarlarında hala Urartular dönemine ait yazıtlar vardır.) Diyeceksiniz ki Ulu Cami'nin bu öyküyle ne alakası var? Ben anlatayım, siz karar verin. Diyarbakır bir çok uygarlığın geçit yeridir adeta. Diyarbakır'ı Osmanlılar ele geçirince, Dikranagert Kilisesi cami yapılır ve adı Ulu Cami olur. İşte bu caminin, 45 metre yüksekliğinde bir minaresi vardır. Bir gün, bu minareye yıldırım düşer. Minarenin bir kısmı tahrip olmuştur. Diyarbakır müftüsü, bizim "anadan doğma mimar" Tavit Usta'yı bulur ve minarenin onarılmasını

ister. Tavit Usta, her dine saygılı, her ulusa saygılı bir sanatçıdır. Cami, eski bir Ermeni kilisesinin bozulmasıyla ortaya çıkmışsa da, ustamız minarenin onarımını kabul eder. Derhal bir inşaat iskelesi kurar ve minareyi tamir eder. Tamirattan sonra, Şam'daki Hristiyan camiası ustayı kilise yapımı için çağırırlar. Usta, Şam'a gider ama iskeleyi sökme unutmamıştır. İskelemin sökümü için başka ustalar çağırılır, ama iskeleyi yıkmadan sökmek mümkün değildir. Diğer ustalar, Tavit Usta'ya saygısızlık olmasın diye iskeleyi yıkmazlar. Ustamız, Şam'dan döndükten sonra, iskeleyi kendisi söker.

İşte öykümüzün hüznü yanına geldik. Sene 1910. Irkçı İttihat ve Terakki Partisi iktidardadır ve ülkedeki azınlık milliyetlere karşı bir soykırım planlamaktadır. Diyarbakır Valisi'ne emir gönderilir. Surp Giragos Kilisesi'nin çan kulesi dinamitlenerek yıkılacaktır. Yıkım sebebi ise şudur: "Surp Giragos Kilisesi'nin çan kulesi 60 metredir ve Ulu Cami'nin minaresinden 15 metre uzundur. Bu yüzden yıkılması gerekmektedir."

Bir yanda Tavit Usta'nın özene bezeneye yaptığı kule, bir yanda, eski bir Ermeni ibadethanesi olduğu halde, yine ustamızın onardığı minare. Hüküm yerine getirilir. Kampana, bu yıkım sırasında yere düşüp çatlar. Haç ve kampana, Diyarbakır'ın Maden ilçesinde doğmuş olan papaz Der Arsenkahana Movsesyan'ın, Şeyh Matar Yenikapı caddesindeki evinde korunur. Ninem Mari, 1947'de burayı ziyaret etmiş ve ağlamış. Gelelim ustamıza. Tavit Usta, eserin yıkılmasına çok üzülür. Diyarbakır'ı terkederek Şam'a gider ve orada ölür.

1915 Ermeni katliamlarından sonra, Surp Giragos Kilisesi, askeri konak yeri olarak kullanılır. Sonra tekrar Ermenilere teslim edilir. Bugün Tavit Usta'nın kulesinin kaidesi, orada, boynu kesik bir insan gibi durur.

Yine de Tavit Usta'nın çan kulesi son görevini yaptı. Yıkılmadan önce, çanın sesi yürüyerek iki saatlik mesafeden duyulmuştu. (Yaklaşık 12 kilometre). Kule yıkıldıktan yani 1910'da, çan yere düşmüş ve son kez çalmış. 5 yıl sonra gelen katliamı haber verirecine...

Diyarbakır'lı Ermeni Tavit Usta, 1868'de kente gelen yabancı turistlerin getirdiği kartpostalardaki katedralin kulesine özenerek Surp Giragos'a aynısını yapar ve yanında fotoğrafını çektirir (solda). Fakat İttihat ve Terakki, "kulenin Ulu Cami'nin minaresinden uzun olduğu" gerekçesiyle kuleyi yıktırır (üstte, kulenin kaidesinden bugünkü hal). İttihat ve Terakki ile hem fikir olan TC, bugün tüm kiliseyi çürümeye terketmiştir (altta).

Xançeppek sokaklarında tarihin inkarı

G azi caddesi Diyarbakır'ın iki yüzünü birbirinden ayıran, aynı zamanda birleştiren bir sınır gibi uzanır eski şehirden yeni şehire doğru. Diyarbakır'ın yüzlerinden biri köylü, daha bir fakir, daha bir Kürt'tür. Diğer yüzü şehirli; daha bir zengin, Türklüğe daha bir yakındır. Gazi caddesi'nden Martın Kapı'ya doğru yürdüğünüzde binalar yavaş yavaş eskimeye, ağızlarıdaki kaba Türkçe kendisini yavaş yavaş şakırmış ahengiyile Kürtçe'ye bırakır. İnsanların giysilerinde renk cümbüşü hemen dikkatinizi çeker. Ne de olsa Kürtler parlak renklere düşkündür, ama giyim tarzlarında bir gariplik de mevcuttur. Şalvar ve ceketin altında mekap spor ayakkabı, etek kısmı yeri süpüren, sarı-kırmızı-yeşil renkli irili ufaklı güllerle bezenmiş fişanın üstüne giyilmiş, arkasında "The American" yazılı mont... Az önce önünden geçtiğiniz kasetçinin çaldığı şarkının ezgileri bilinçaltınıza inmiştir ve şarkının birkaç dizesi istem dışı ağızınızdan dökülür.

"Diyarbakır çar köşe / lê dinê lê lê
Dilbera'm tê de dimeşe..."

Gazi Caddesi'nden sola dönüp sokak aralarına girdiğinizde, "Pexwas" (yalınayak) denilen "yurtseverimsi" lümpen gençliği, hırslı ve kavgalarıyla ünlü Xançeppek mahallesine varırsınız. Artık Diyarbakır'ın polisler dışında herşeyiyle Kürt bölgesindedir.

Xançeppek'in ara sokaklarını gezerken altında ok işareti bulunan duvardaki çürümeye yüz tutmuş tenekelerdeki "Surp Giragos Kilisesi" yazısı gözünüze çarpar. Ok yönünde bir kapı, kapının üzerinde aynı yazı yine çürümeye yüz tutmuş bir tenekelerle tekrar edilmiş.

Kapıdan içeri girdiğinizde büyük bir avlu sizi karşılar. Hemen sağda da yıkık dökük olması ihtişamına gölge düşürmeyen Surp Giragos Kilisesi...

Kilisenin gizemini İshak amca anlatıyor: "Bakımsızlıktan bu hale geldi. Çok değil bir on yıl kadar önce burası faal bir kilisedi; rahipleri, rahibeleri vardı. Sonra bir bir göçtüler burdan. Buraya da bakacak kimse kalmadı, zaten geliri de yoktu gerekli bakımı sağlayacak. Bu Ermeni Kilisesi. Ben de Ermeni'yim". Ermeniliğin küfürle eşanlamlı kullanıldığı ülkemiz düzeninde alışageldiğinden, birisinin kendisini böyle ifade etmesini ilk anda garipsiyorsunuz. Yetmişine merdiven dayamış İshak amca devam ediyor: "Buraları Ermeni doluydu. Her pazar günü bu kilisede adım atacak yer bulamazdınız. Bini aşkın kadın erkek, çocuk dolardı buraya. Sonra, özellikle '70'li yıllarda Ermeni aileler bir bir göçmeye başladı Avrupa'ya, İstanbul'a vs. Şimdi burada, kilise avlusunda üç beş yaşlı kalmış, çevrede de üç-beş aile ancak bulabilirsiniz." Yardım eden olup olmadığı şeklindeki soruya İshak amca "Yok be evladım, onlar göçmüş, (Ermenileri kastediyor) İstanbullarda, İzmirlerde düğünlerinde para saçıyorlar, biz burada hastalıktan kıvranıyoruz, eskiden kiliseye yardım ediyorlardı ama artık o da kalmadı. Hemen arkamızda Keldani'lerin de kilisesi var, onlar da bizden farksız.

Şimdi, küçük bir kilisemiz var, aslında evdi biz kilise yaptık, orada ibadet ediyoruz."

İshak amcayla küçük diye tabir ettiği kiliselerini gezerken bir başı kutusuna rastlıyorsunuz, içinden geldiği kadar yardımda bulunuyorsunuz. İyi niyetinizi anlayan İshak amcanın dili daha bir dönmeye başlıyor, derinden bir ah çekerek "Müslümanlar bize çok çekti, burası Kürtlerle birlikte, Ermeni yurduydum. O hergün önünden geçtiğimiz Ulu Cami de Ermenilerin bu bölgedeki en büyük kilisesiymiş, her yerde olduğu gibi onu da cami yapmışlar. Bizim Kürtlerle bir alıp veremediğimiz yok ama müslümanlar bize çok çektiler çok..."

İshak amca'yı anılarıyla başbaşa bırakıp kiliseden ayrılıyorsunuz. Yine Xançeppek sokakları ve Gazi Caddesi, yavaş yavaş şarkınızı mırıldanıyorsunuz:

"Diyarbakır çar köşe / lê dinê lê lê
Dilbera'm tê de dimeşe..."

Proletarya Partisi'nin tohumu Nisan Toplantısı

1971 yılının 10-12 Nisan tarihleri arasında gerçekleşen toplantının gündemini (TİKKP) Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nin o güne kadar çizgisinin sorgulanıp özleştirilmesinin yapılması, sosyalist kurultayın yayın organlarının tartışılması konusuydu.

Toplantıda (PDA) Proleter Devrimci Aydınlik revizyonistleri parlamenter maskeli faşist diktatörlükle, burjuva diktatörlüğünü birbirinden ayırt edemediklerinden parlamenter faşist diktatörlüğün savunucu durumuna düşmüşlerdir.

Türkiye'de faşizmin varlığını anlamak için tek başına parlamentonun varlığına bakmak yetersiz ve yanıltıcıdır. Türkiye'de parlamentonun fonksiyonu faşist generallerin çetinesinin süngüsünün işaretine göre parmak kaldırmaktan ibarettir.

PDA revizyonistlerinin anti Marksist-Leninist faşizm ve faşizme karşı mücadele teorileri HALK SAVAŞI-NI belirsiz bir tarihe bırakıyordu.

Marksist-Leninistler ise feodalizm ve emperyalizmle birlikte faşizmin

Kavganın Günceesi

de kökünü kazıyacak olan mücade-
lenin, temel gücünü köylülerin
oluşturduğunu ve işçi-köylü temel
ittifakına dayanan proletarya ön-
derliğindeki HALK SAVAŞI oldu-
ğunu savunuyorlardı.

Halkın feodalizme ve emperyalizme karşı olduğu gibi faşizme karşı kullanacağı üç silahı vardı: PARTİ, ORDU ve HALKIN BİRLEŞİK CEPHESİ. Halk bütün düşmanlarını bu üç silahıyla yenecektir. İBRAHİM KAYPAKKAYA önderliğindeki ML'ler. Sosyalist kurultayla legal bir parti örgütlenmenin, legal alanlardan yararlanmak olmadığını -legalizme batmak olduğunu- üstelik hali hazırda hiçbir illegal örgütlenme ve faaliyetin olmadığını belirterek reddediler.

Aynı yaklaşımla legal yayın organları üzerine yoğunlaşmanın da yanlışlığını belirterek reddediler.

Marksist-Leninistlerin özetleyerek ortaya koydukları, (ancakDoğru Pe-

rinçek'in önderlik ettiği, revizyonistlerin "izaha muhtaç olduğu gerekçeyle" reddedip oylanmasını engelledikleri) İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşlarının belirleyip, Türkiye halkına rehber bıraktıkları onbir ilkeyi sunuyoruz:

1- Köylük bölgelerdeki faaliyet esas, şehirlerdeki faaliyet talidir.

2- Silahlı mücadele esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

3- İlegal faaliyet esas, legal faaliyet talidir.

4- Ülke çapında düşman bizden güçlü olduğu müddetçe stratejik savunma esasıdır.

5- Stratejik savunma içinde taktik taarruz esas, taktik savunma talidir.

6- Bu dönemde köylerde silahlı mücadele içinde gerilla mücadelesi esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

7- Şehirlerde (büyük şehirlerde) stratejik savunma döneminde kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak esas, diğer örgütlenmeler talidir.

8- Örgütlenmede parti örgütlenmesi esas, diğer örgütlenmeler talidir.

9- Diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esasıdır.

10- Kendi kuvvetlerimize dayanmak esas, müttefiklere dayanmak talidir.

11- Ülkemizde silahlı mücadele şartları vardır.

İbrahim diyor ki

Legal Parti

Revizyonistler, legal bir partinin sayısız yararlar sağlayacağını söylüyordu! Sayısız yararların başında da yine legal bir yayın organı olan, yani egemen sınıfların izniyle çıkan İşçi-Köylü gazetesinin dağıtımını ve satışını geliyordu. Revizyonizmin başı olan bay A.Z., o günlerde bir tartışmada aynen şöyle demişti: "Eğer legal bir parti kurmazsak, bir ay sonra İşçi-Köylü'yü çıkaramayız". Bu bay, İşçi-Köylü'yü sonsuza dek çıkaracağını mı sayıyordu?

Bütün revizyonist klikleri bir araya toplayacak olan "Sosyalist Kurultay", her derdin devası olmuştü. Proletarya hareketinin(!) örgütlenme problemini çözecekti! Bütün "proleter çevreleri" (bu baylar kendileri gibi reformist-revizyonist kliklere artık bu ismi veriyorlardı) birleştirilerek Türkiye çapında devrimci hareketi dağınlıklıktan kurtaracaktı! Ülke çapında örgütlenmeyi sağlarken "Halk savaşı"nın ön koşullarını(!) yaratacaktı. Oysa, halk savaşına hazırlanmanın bir tek yolu vardı: O da önder kadroların önemli bir kısmını köylük bölgelere göndermek, köylüleri silahlı mücadele için gerilla örgütleri içinde örgütlemek, illegal örgütlenmenin ve faaliyetin diğer bütün biçimlerini ve her türlü legal faaliyeti köylük bölgelerdeki silahlı mücadeleye bağlı kılmak, Sosyalist Kurultay gibi saçmalıklarla zaten varolan legalizmi iyice perçinlemek değil.

Sosyalist Kurultay, eğer mümkün olsaydı, bir ihanet kurultayı olurdu. Çünkü sadece, iyice azgınlaşan faşist saldırganların kabaran iştahlarına bütün kadroları tabakta meyva sunar gibi sunmaya yarardı. Silahlı mücadelenin ön koşullarını yaratmaya veya ona önderlik etmeye değil.

Kaldı ki, Sosyalist Kurultay sloganı aynı zamanda boş bir hayaldi. Azgınlaşan gerici saldırılar, çeşitli revizyonist klikleri iyice birbirine düşürmüştü. Devrimci işçi, köylü ve aydın kadrolar, bu klikler arasında şaşkınlık içinde bocalayıp duruyordu. Devrimci kadroları doğru bir çizgi etrafında birleştirmek ve revizyonizmi tecrit etmek, Sosyalist Kurultay gibi bir tartışma toplantısında sağlanamazdı. Bu tür tartışma toplantıları o günlerde sık sık oluyordu ve çekişmelerini kızdırmaktan ileri gitmiyordu. Ancak Marksist-Leninist temeller üzerine kurulmuş sağlam bir çekirdeğin yönettiği devrimci bir pratik ve bu pratikle bir arada yürütülen ideolojik mücadele devrimci kadroları toparlayabilir, revizyonizmi tecrit edebilirdi. Ve bu da bir anda değil, görece uzun bir mücadele sürecinde olabilirdi. Sosyalist Kurultay'ın revizyonist klikler arasında barış isteyen ilkesiz ve pasifist unsurların iştahını kabarttı, o kadar.

Dip Not: Türkiye çapında, devrimci hareketi dağınlıklıktan kurtarma(!) adı altına PDA tarafından 1971 yılında ileri sürülen "sosyalist kurultay" benzeri bir legal parti kurma çalışmaları bugün bazı devrimci çevrelerce sürdürülmektedir.

Faşizmin hüküm sürdüğü Türkiye gibi bir ülkede bunun ne menem bir şey olduğunu ortaya koyan ve doğru tesbitlerde bulunan İbrahim Kaypakkaya'nın bu yazısını yayınlarken "legal parti" başlığını koyarak yayınlıyoruz.

Seçme Yazılar Umud Yayınçılık sf. 280-281

Arjantinli anaların direnişi

3 Nisan 1977 Arjantin'de "Plaza de Mayo" anaları ilk yürüyüşlerini yaptılar.

İlk başlarda evlatları cunta tarafından kaybedilen, onları hiçbir yerde bulamayınca seslerini çığlıklarıyla duyuran topu topu ondört kadındı. Meydanda topluca durmanın yasak olduğu koşullarda, onlar her perşembe aynı alanda buluştular. Her yola başvurup cuntayı rahatsız ediyorlardı. Cuntanın şefleri onları "kaçıklar" "perşembenin delileri" diye aşağılamaya çalıştı. Fakat bütün bu saldırılara rağmen analar hızla çoğaldı. Onların hareketi faşist cuntaya karşı etkili bir muhalefet, eylem halini aldı. 1980 ağustosuna gelindiğinde sayıları 2 bine yükselmişti, bu arada içlerinden 92 tanesi evlatları gibi cunta tarafından kaybedildi. Latin

Amerika'yı çizmeleri altında yıllarca ezen askeri faşist diktatörlükler döneminde, pekçok kayıp analar örgütü kuruldu. Ancak faşist rejimlerin ardından kurulan sözde demokratik hükümetlerde acılarına derman olmadı. Anaların tüm çabalarına rağmen kanlı katiller resmen affedildi.

Kadınlar Birliği kuruldu

1 Nisan 1871 Paris Komünü'nden önce "Kadınlar Birliği" bir Rus kadını Yelizaveta Dimitriyeva tarafından kuruldu. Marx'ın yakın dostu ve I. enternasyonal üyesi olan bu yiğit Rus kadının örgütlediği Kadınlar Birliği, Komün'ün direnişinde önemli bir rol oynadı.

Kadınlar Birliği'nin örgütlediği Kadın Müfrezeler barikatlarda kocalarıyla ve çocuklarıyla kahramanca çarpıştılar. Hem de yaralıların tedavilerini üstlenip yaralıların iyileşmesi için çabalyorlardı.

Barikatlarda yangın çıkarmak için kadınlar bidonlarla gaz getirip erkek yoldaşlarıyla beraber Paris Komünü'nde savaşıyorlardı. Daha sonra kendilerine Petrolcu Kadınlar diye nam saldılar.

Pablo Ruiz PICASSO

Güney İspanya'nın Malaga kentinde doğdu. Yalnızca ressam olmayan Picasso karikatürist, heykel traş, seramikçi, dokumacı, şair ve tiyatro yazarlığı yapmıştır. 92 yıllık yaşamı boyunca bitmek bilmeyen bir enerjiyle çok yönlülüktür picasso.

İkinci dünya savaşı öncesinde "Benim resimlerim düşmana karşı saldırı ve savunma silahıdır..." savaşın başlamasıyla "İşimdi anlıyorum ki düşmana karşı salt sanatla değil tüm varlığımla savaşmak zorunlu olmuştur..." diyerek sanata ve sanatçıya bakışını ortaya koymuştur.

Picasso Fransız Komünist Partisine üye olduğunda ParisNazi işgalinden kurtulmuştu. FKP'ye üye oluşunu 24 Ekim 1944 ki bir söyleyişi şu sözleriyle tamamladı

"Benim KP'ye girişimi, tüm yaşamımın ve çalışmalarımın manuksal bir sonucudur. Ben sürgünde yaşıyorum. Ancak artık sürgünde değilim. Yeniden İspanya'ya dönünceye kadar FKP bana kollarını açtı. Ben şimdi güzel yüzlü Parisli direnişçiler, en büyük bilim adamları, en büyük ozanlar arasındayım. Ben şimdi kadeşlerimin arasındayım." 8 Nisan 1973'te yaşama veda ederken, kendisinden geriye çokşey bıraktı.

Pablo Ruiz PICASSO

Yeşermek Üzere Toprağa Düşenler

İnanmajsın
Kahpekurşunların
Puşt namluların
Onu
Senden ayırdığına
İnanmajsın
Yiğit ve mert
Ve sevimli afacan
Canın ciğerin
yoldaşının
Kan ve pislik kokan
Namert ellerce vurulduğuna
İnanmajsın
İnanmalı ve
"Ölmek var dönmek yok"
"Matem yok ölüürimize"
"Ölüümü gelin belledik devrim yolunda"
"Acılarımızı yüreğimize değil,
Bilincimize gömülmü"
Dizelerini
Onun gibi

Onun öncekiler için okuğudu gibi
Onun kadar sert
Onun gibi mert
Onun kadar heyecanlı
Bir o kadar da ateşli
İnançlı ve inatçı
Sende okumalı,
Ve O'nu
Silahı elinde,
Türküsü dilinde
anmalı
Sana bıraktığı emaneti
Kavganın kızıl bayrağını
Terine toz kondurmadan
Sıkı sıkıya kavrayarak
Gözleriburçlarında, zafer'in
Heybetli bakış
ve sert adımlarla
yürerek
Ve de yeminine bağlı kalarak
YAŞATMALISIN!

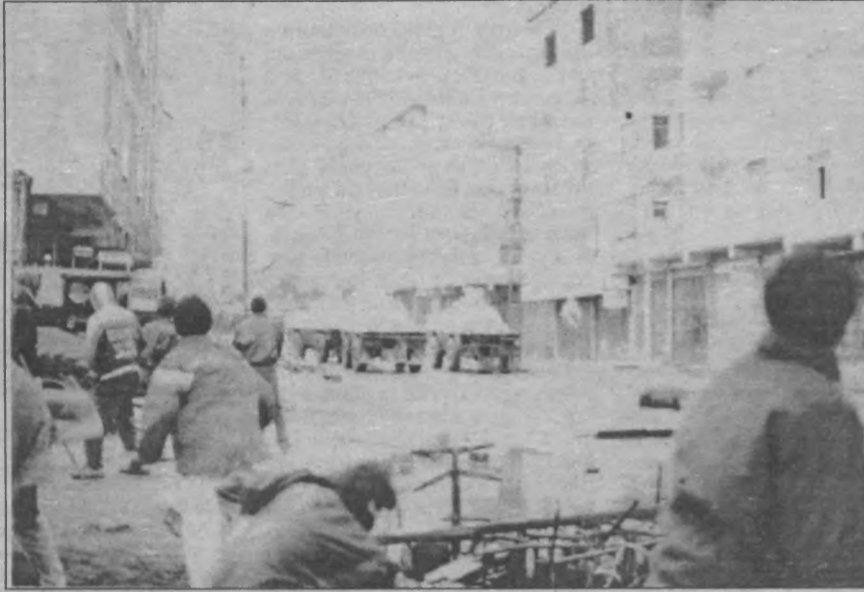

Ali UÇAR (6 Nisan 1983)

Metin KARATAŞ (12 Nisan 1982)
Veysel YILDIZ (6 Nisan 1983)
YAHYA KARA (9 Nisan 1982)
Proletarya Partisi saflarında şehit düştiler. Anıları mücadelemizde yaşayacaktır.

Kavganın ortasında kadın olmak

Zulüm, soykırım, gözyaşı, çürüme
Şatilla'dan bir ana dizlerini dövüyor
zılgullarla
Okyanuslar deliler gibi çırpınıyor
Peru'dan cevap geliyor kutsal topraklara
Mahzunun ölü gövdesini uzatmışlar boyunca
Uzun soluklu bir silahçasına
Kıvılcımlı bir uzun hava
Kıpırtısız dudağında Velâd türküsü
Uzanıp tutacağım türkünün ucunu
duvarlara çarpıp irkiliyorum
bütün yaralarım açılıyor tekrar tekrar
her yanda bir mayın patlıyor
akan mahzunun kanı
Yine acıya çaldı bu mevsimin günleri
ellerimizin üzerine alıp
taşıyamazdık cenazelerimizi
üzerine toprak atamadık mezarların
bir tutam menekşe koyamadık
öldüler miydi
ölen biz miydik ayırdına varamadık

Ne varki
biliyoruz adımızı bilir gibi çalacak
kaçınılmaz
günler kapıları, muştularla da
çalacak
gövdeleri silahtır kuşanılacak
gövdeleri mermidir, namlulara
sıgmaz
ölümleri ölümlere benzemez patlar
düşman mevzilerde

gövdeleri yas değil öfkedir
ve biraz hazan
ve çokca acı
gözlerimden akar kanları
dökülür çelik gibi döğür
zulmü, ihaneti, prangaları
acılarımız silahtır kuşanılacak!

Gazi Mahallesi (Devrim) halkı resmi-sivil faşistlere ve onların saldırılarına karşı yiğitçe direndiler, tarih yazdılar. Bu onurlu direnişte kimler yoktu ki; analar, bacılar, amcalar, dedeler, delikanlılar ve militan kızlar. Hepside "Faşizme karşı tek yumruk, tek barikat" şiarı altında toplanmış diş diş savaşçılarıydı.

Kadınlarımız gündüz erkek yoldaşlarıyla TC'nin faşist cellatlarına taş ve molotof sallarken, gece kollektif yaşam içerisinde hem barikat nöbeti tutuyor, hem de kaybedilen enerjinin yeniden kazanılması için yemek hazırlıyorlardı. Kadınlarımız, kavganın içerisinde daha da güzelleşmişlerdi.

Bir ana gündüz oğlunu faşist saldırıda şehit vermişti, gece ise içi kin dolu, öfke dolu gözlerinde intikam ateşinin yaktığı parıltıyla nöbet tutuyordu barikatta. Kızım dedi bana usulca so-

kularak yanıma ve o şefkatli elleriyle dokunarak; "gün yas tutmak, üzülüp kenara pısmak günü değildir. Gün; savaşmak, bu cellatlara hakettiği cevabı vermektir" dedi. Yorgundum ve uykusuzluk iyice çökmüştü üzerime, fakat ananın sıcakık kavga dolu sözleri güç vermişti hem bana hem de diğer gençlere.

Faşizme ve onun saldırılarına karşı uyanıklaşmış kadınlarımız. Barikat gecesi sivil-faşist sızmalara karşı kimlik kontrolü yapıyordu. Bir ana nasıl olmuşsa olmuş barikatı aşmıştı. Birden bağırmağa başladı; "Bu ne disiplinsizlik, bu ne ciddiyetsizlik, barikatı aşıyorum ve beni kimse aramıyor", gençler anayı yatıştırmağa çalışıyordu; "ana biz seni tanıyoruz, o yüzden aramadık" diyorlardı. Ana ise bağırmağa devam ediyordu; "tanıma manıma olmaz, savaş bu, herkesi aramalısınız" diyordu inatla.

Aşk bile yoğun yaşıyordu kavga ortasında. Sevgililer elele tutuşmuş, diğer ellerinde molo-

tof ve kalaslarla aşkı daha sıcak, daha samimi, daha gerçek hissediyorlardı. Bunu anlamak o kadar da zor değildi belki, çünkü gözlerine bakmak ve o ışıltıyı gecenin karanlığında görmek herşeyi ifade etmek için yeterliydi.

Kavgaya katılmak için kadının erkeği ya da erkeğin kadını zorlaması gerekmiyordu. Faşizme karşı verilen mücadelede gönüller birdi ve kimsenin aklına "sen kadınsın gelemezsin" düşüncesi gelmiyordu. Faşizme karşı verilen kavgada en katı feodal değer yargıları bile alt üst olmuştu.

Şimdi en yakıcı ihtiyacı kazanılan halkın kaybedilmemesidir. Gazi direnişini, kazanımlarını sahiplenmek ve mücadeleyi bir üst boyutta devam ettirmek temel görevlerden biridir. Mücadelemizin güçlü ve etkili olmasını istiyorsak örgütlü güç olmaya gereken alakayı, önemi göstermek zorundayız.

Kadınlarımız ise Gazi Mahallesinde, Ümra-

niye'de, Ankara'da, isyan ateşinin yandığı her yerde olduğu gibi, MLM bilimi ışığında hareket eden ve bu köhnemiş, her yanı pislik, vahşet, zam, zulüm, işkence kokan düzeni yerle bir ederek halk iktidarını kuracak olan yapılanmanın içinde yer almalıdır.

Bugün kurtuluşa giden yolda kadınlar, savaşımın ve erkek sınıf arkadaşları ile hem kendilerini hem de sınıflarını kurtaracaklardır.

Zulme, işkenceye, teslim olmaya karşı direnen her bir kadın kök saldı halkımızın yüreğinde ve bu kadınlar bugün tek tek olsa da bu yarı çöğalmanın garantisidir.

Geriyeye dönmüş yok artık, çünkü kadın; tarihi yaratma kavgasında erkek arkadaşı ile atıldı mücadeleye.

Şimdi daha bir gür sesle haykırmalıyız. "Kadınlar Katılmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadınlar Kurtulamaz."

Açlık ve yoksulluk aileleri depresyona itiyor

Burjuva basından bazen okuruz ve okudukça ürpeririz, lanetler yağdırırız çeşitli adreslere. Uzun zamandır yaşanan fakat son zamanlarda iyice ayyuka çıkan "cınnet geçiren anne çocuğunu boğdu", "Cani anne" vb manşetlerle içi boşaltılarak, nedenlerini ve niçinlerini koymadan yansıtılan haberlerden bahsediyoruz.

Yine son olarak Adana'da bir anne bunalım sonucu biri 3 aylık diğeri 1.5 yaşında iki çocuğunu boğarak öldürdü. Gebze'de ise yine bir anne 6 yaşındaki kızına işkence yaparak komaya girmesine neden oldu ve sonuçta çocuk öldü.

Olaylar; boyalı burjuva basından lanse edilmeye çalışıldığı gibi "deliren anne çocuğunu öldürdü" demogojisinden uzak bir dizi sosya-ekonomik sorunlardan kaynaklı insanların girdiği depresyonla açıklanabilir kabaca.

Türkiye gerçekliğinde egemen sınıfların kadına biçmek istediği misyon ve görevleri bilinmektedir. Hele hele bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde ka-

dın; cinselliği meta olarak kullanılan, üretimden uzak tutulan -tutulsa dahi iliğine kadar sömürülen- feodal değer yargılarının altında korkunç baskı gören bir dizi şekilleniş içinde yer alır.

İşte bu gerçeklikten yola çıkarsak yaşanan olaylarda, rahatlıkla anlayabilir, çözüm noktalarını açığa çıkarabiliriz. Türkiye'de zam, zulüm, işkence, günbe gün artmaktadır. İnsanlar katliamlar boyutunda işsizleştirilmekte ve yoksullaştırılmaktadır. Üretimden uzak, apolitik kadınlarımız ise evlerinde egemen sınıfların dayattığı baskı ve yoksullaştırma politikasını son kertesine kadar yakıcı şekilde yaşamaktadır. Eşi işten atılmakta, çocuğuna bir dilim ekmek dahi bulamamaktadır. Neticesinde bunalıma girmekte ve yanibaşında yeralan savunmasız çocuğuna yönelmektedir. Dikkat edersek toplumumuzda sadece bu olay değil aynı zamanda hırsızlık, sapıklık, fuhuş vb. ahlakal çöküntüler görülmektedir. Bu tür olaylar egemen sınıfların kişiliğizleştirme ve zam-zulüm politikasından kaynaklı neticelerdir.

Halkımızın gücü büyüktür. Faşist TC'nin geniş halk yığınları üzerindeki bu politikasını, ber-teraf etmekte yine bizlerin özgücüne ve önderliklere düşmektedir. Kadınlarımız mutfak, yatak odası arasındaki hapisten kurtulmalı ve halk iktidarının kurulmasındaki kavgada yerini almalıdır. Güzel yarınları kurmak ancak böyle mümkün olur.

Bize bu vahşetleri yaşatan düzeni yerle bir etmek en meşru hakkımızdır.

Kadınlarımızın düşen ise bu vahşetleri yaşamak değil buna karşı sınıf bilinciyle donanımlı militanca Demokratik Halk Devrimi için savaşmaktır.

Emekli olan hayat kadınına patron baskısı

Kadın olmak; belkide dünyanın en zor işi. Hele hele bu kadın hayatını bedenini satarak geçirmek zorundaysa daha da ağırdır yaşamın getirdikleri.

Hiç bir kadın isteyerek, kendi arzusuyla hayat kadınlığı gibi insanlığı ve onurunu aşağılayıcı bir şekillenmenin içinde yer almak istemez. Fakat bilinir ki; Türkiye gerçekliğinde kadın hem cinsel hem de sınıfsal açıdan korkunç bir baskı ve sömürünün içerisinde. Çıkış yolu bulamayan kadınlarımız ise ya bir erkeğe sırtını dayamakta ya da Sadiye Kandemir gibi hayat kadınlığına soyunmaktadır. Türkiye'de fuhuş sektörü hem devlet destekli hem de özel işletmelerle kurumsallaşmakta ve insanlığımız günden güne yokedilmeye, çürütülmeye çalışılmaktadır. Devlet bu tür sektörlerden korkunç bir gelir elde etmekte fakat bu sektörün kurbarlarına yine açlık, yine horlanma ve yine yok sayılma düşmektedir.

Evet Sadiye Kandemir'den bahsetmek istiyoruz. Köhnemiş her yanı pislik ve çürüme kokan bu düzenin çarkları arasında debelenen fakat kendince bir çıkış yolu bulmaya çalışan yılların ezilmiş bir hayat kadını Sadiye Kandemir. Yıllarını fuhuş sektörü içerisinde harcamış, yorgun, bıkkın bir kadınıdır. Yıllarını, insanlığını, güzelliğini ve onurunu kaybettiği bu sektörden emekli olabilmek ve artık hayatının geri kalan kısmını biraz daha rahat yaşayabilmek belkide tüm çabası. Ve sonuçta mahkeme koridorlarında başlayan koşuşturmalar, gitmeler-gelmeler. TC kanunları olarak tanımlıyor, emekli olabilmeye için, fakat kararlı Sadiye Hanım, emekli olmak ve kendini az buçuk kanıtlamak topluma tüm çabası. Sonuçta da belli bir kazanım elde ediyor ve sigorta hakkıyla birlikte emekli de oluyor. Fakat iş o kadar kolay değil. Yasaları delip geçebiliyor fakat ya-

Sadiye Kandemir TC kanunlarını delikten sonra şimdi de patronların kanununu delmeye çalışıyor.

salarla ve düzenin şekillenişinden gıdasını alan patronlarından kurtulmak var daha sırada. Çalıştığı evdeki patronu diğer kadınlara "kötü" örnek teşkil edeceğinden dem vurarak Sadiye Hanımı eve kapatıyor zorla. Şimdi Sadiye Hanım patronlarınca baskı altında tutuluyor ve tecrit ediliyor yaşamdan.

Kadınlarımız artık uyanıp, silkinmeli, kendi özgüçlerinin farklarına varmalıdır. Bilinmelidir ki kadın sorunu insanlık sorunudur. Ve bu sorun ancak insanın insanı sömürmediği, mülkiyet ve kâr kavramlarından uzak bir dünyada gerçekleştirilebilir.

İnsanın insanca yaşadığı, kendisinden ve yaptığı işden utanmadığı, emeğin ve cinselliğin sömürülmediği güzel yarınları kucaklamak, inşa etmek bizlerin elinde. Yeterki Örgütlenelim!

Yaşanılan olaylarda suçlu hemen hazır kadın! Peki kadını buna iten düzeni kim yargılayacak?

Gazetemiz 47. sayısı iki kez toplatıldı!

Haber Merkezi- Hakim sınıfların muhalif, aykırı seslere, devrimci-sosyalist basına tahammülsüzlüğü, tüm "demokratikleşme" çığırkanlıklarına rağmen hızından hiçbir şey kaybetmeden devam etmektedir.

Gazetemiz Özgür Gelecek hakkındaki İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 19 Mart 1995 tarihli toplatma kararı, egemenlerin sınıf kinlerini doyurmamış olacak ki, bu sefer 20 Mart 1995 tarihli, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'nca ikinci kez toplatıldı.

İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'nca toplatılmaya gerekçe olarak gazetemizdeki çeşitli yazılarda, ırk, sınıf, mezhep farkı gözetildiği, halkın isyana teşvik edildiği, bölücülük yapıldığı ve TKP(ML)'nin propagandası yapıldığı gösterilmiştir.

20 Mart 1995 tarihli İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından yapılan ikinci kez toplatmaya ise gerekçe olarak, gazetemizde ki çeşitli yazılarda, yine, ırk, sınıf, mezhep farkı gözetildiği, halkın isyana teşvik edildiği "halkın itaatsizliğe tahrik edildiği" ve TBMM'nin tahrik ve tazyik edildiği gösterilmiştir. Hiçbir baskı ve zor, halkların özgür sesi olan gazetemiz Özgür Gelecek'i susturmadı, susturamayacak... Bu sömürü ve zulüm düzeni varoldukça Özgür Gelecek de varolacaktır. SUSMADIK-SUSMAYACAĞIZ!

Yaşar Kemal'i karalama kampanyası

Haber Merkezi- Burdur Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde açılan bir imza kampanyasında Yaşar Kemal'in düşünceleriyle "zehir" ürettiği iddia edildi. Fakülte Dekanı Prof. Dr. Hüseyin Ayan'ın üniversite senatosu ve fakülte yönetim kurulunun kararı olmadan yürüttüğü kampanyada Yaşar Kemal'i ve düşünce özgürlüğünü savunanların "ihane" içinde oldukları belirtilerek "Bizler, Yaşar Kemal gibi, düşünce sahiplerini demir parmaklıklar arkasında değil, ülke ve millet bütünlüğüne titizlikle bağlı fikir sahiplerinin tavır ve tepkileriyle hak ettikleri manevi mahkumiyet içerisinde görmekten yanayız" denildi. "Ülkesinin ve milletinin bütünlüğünü savunan aydınların çağrı" başlıklı kampanya metni fakülte tepki görürken Fakülte Dekanı Ayan açıklamada kampanyanın Türkiye çapında açıldığını, metnin kendisine Ankara'dan geldiğini ve bu kampanyanın kim-hangi kurum tarafından başlatıldığını bilmediğini öne sürdü.

Adana'da ev baskını

Adana/Özgür Gelecek- Adana'nın Dumlupınar Mahallesi'nde oturan Halil Uzun'un evi gece saat 3 civarlarında terörle mücadele ekiplerince basıldı. Yapılan baskında Halil Uzun, Mahmut Uzun, eniştereli Faik ve anneleri gözaltına alındı. Yapılan baskın esnasında ev darmadağın ve talan edilmiştir. Saldırının nedeni olarak, bu ailenin Gazi Katliamını protesto etmek amacıyla yapılan İnönü Parkındaki basın açıklamasına katılması gösterilmektedir.

Eminönü Belediyesi çiftlik, Ahmet Çetinsaya ağa mı?

İstanbul/Özgür Gelecek- Daha önce de Eminönü'nde çalışan esnafa çeşitli saldırılarda bulunan belediye ve belediye başkanı Ahmet Çetinsaya, son olarak, sendika işyeri temsilcisi olan ve belediye Temizlik İşleri Müdürlüğü'nde şef olarak çalışan Ali Asker Akay isimli memuru hakkını aradığı için açığa aldı. Çetinsaya, bir süre önce de belediye içerisinde MHP kökenli silahlı adamları aracılığıyla çalışanlara gözdağı vererek sindirmeye çalışmıştı.

Akay belediye baskıları bize şöyle anlattı: "Ahmet Çetinsaya göreve gelir gelmez ayağının tozuyla burada geçmiş yönetimin bütün insanlarını potansiyel suçlu gördü. Herkes solcudur, herkes anarşisttir, herkes teröristtir Ahmet Çetinsaya için. Bir de memurun '89 yılından beri sürdürmüş olduğu bir sendikal mücadele var. Ahmet Çetinsaya, bunu bir türlü hazmedemiyor. İşyeri sendika temsilciliğinde asılı olan ve faaliyetlerimizi belirten panoyu indirmeye kalktı. Odalarımızın kapıları geceleri kırılıp, darmadağın ediyor, eşyalar alınıp götürülüyor nereye gittiği belirsiz evraklarımız kayıp ediliyor, almıyor. Bir işçi arkadaşımız Ahmet Çetinsaya tarafından çağırılıp sendikal faaliyete önderlik eden ve sendikal olanların isimlerini verilmesi bunun karşılığında kendisinin orda rahat yaşatılacağı söyleniyor. Arkadaşımız bunu kabul etmeyince, tehdit edilip, açığa alınıyor. Bir arkadaşımıza baskı yapılıyor, arkadaşımız bu baskının sonucu

kalp krizi geçirip ölüyor. Tek tek sendikal memurlar çağırılıp, sendikayı bırakmaları yönünde tehdit ediliyor."

Belediyenin gerici yönetiminin saldırılarının öncesi de var. Nisan '94'te Eminönü Belediyesi'nde 5 yıldan beri kadrolu işçi olarak çalışan İlhan İplikçi, Basın Danışmanı Tokay Gözütok tarafından dövülerek istifaya zorlanıyor. 7 günlük rapor alan İlhan İplikçi Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuş. Ayrıca İçişleri Bakanlığına konuyla ilgili bir yazı da göndermişti. Ayrıca İlhan İplikçi yemek molasında gazete okuduğu için hakkında tutanak tutularak işten atılmakla tehdit edilmişti.

Öte yandan ağır işlerde çalıştırılmaması gereken ve bununla ilgili sağlık raporu olan Eminönü Belediyesi'nde şoför olarak çalışan Doğan Lort belediyede ağır işlere verildiği için kalp krizi geçirerek ölmüş. Ölümünden önce Doğan Lort'a belediyenin trafik işleri müdürü Ayhan Batmaz tarafından şu sözler söylenmişti: "Ya benim verdiğim işi yaparsın, ya da istifa edersin."

Son olarak belediye yetkililerince çalışanlara yönelik düzenlenen bir ankette kimlik dökümü, ayakbağı ve gömlek numarası, sevdiği renk, üye olduğu dernekler vs. gibi insan onurunu rencide eden sorular yer alarak insanlar fişlenmeye çalışılıyor. Zorla 150 kişi istifa ettirilen belediye yönetimi, basın açıklaması yapan memurların bildirisini dinlemeden işçi ve memurlara soruşturma açtı.

30 mart günü saat 12:30'a, be-

Eminönü Belediyesi'nde göreve geldiğinden bu yana sendikal örgütlenme içerisinde olan emekçilere azgıncı saldırı Çetinsaya, yaklaşık 300 kişilik çalışan tarafından protesto edildi.

diye binası önünde bir basın açıklaması yaparak baskıları protesto ettiler. KÇSP dönem sözcüsü Vicdan Baykara'nın da katıldığı ve Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Hıdır Ateş tarafından okunan basın açıklamasına yaklaşık 300 kişilik emekçi memur kitlesi katıldı. Basın açıklaması okunurken sık sık "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Yaşasın Örgütlü Mücademiz!" sloganları atılırken, Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube imzası ile tanınan dövizlerde ise "Eminönü Belediyesi Çetinsaya'nın Çiftliği Degildir", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", "İşçi Kıyımına Son" sloganları yer alıyordu. Polis 1-2 saat önceden yoğun "gü-

venlik" önlemi aldığı gözlemlendi. Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube ve DİSK Genel- İş 3 No'lu Şube imzasıyla yapılan basın açıklamasında, emekçiler, bu baskılar devam ettiği müddetçe üretimden gelen güçlerini kullanacakları uyarısını yaptılar.

Açıklamada baskıların durdurulması, soruşturmanın geri alınması, açığa alınan temsilcinin geri işe alınması, temsilcilik panolarının geri asılması, temsilcilik odalarının geri verilmesi, özlük hakları gaspedilen üyelerin mağduriyetinin giderilmesi ve işçi alacaklarının hemen ödenmesi istendi. Emekçilerin halktan istekleri ise, haklı mücadelelerinde destek ve dayanışma.

TKP(ML)- TIKKO DAVASI SONUÇLANDI

Malatya DGM'sinden altı idam

Malatya/Özgür Gelecek- Yaklaşık iki sene önce beri süren Adana TKP(ML) TIKKO davası 20 martta sonuçlandı.

Adana'da, toprak ağası Arıkan Arıkoğlu'nu öldürdüğüleri ve 10'dan fazla eylem yaptıkları iddia edilen İlhan Kozan, Mustafa Kaya, Sebahattin Kayan, Kemal Özelmali, Mehmet Akatekin ve Mustafa Tolunay, "örgüt üyeliği, anayasa'yı zorla değiştirmeye yönelik eylemler" gerekçe gösterilerek Türk Ceza Kanunu'nun 146/1 maddesi uyarınca idam cezasına çarptırıldı. Mahkeme, daha sonra 59. madde uyarınca cezaların müebbet hapse çevrilmesine karar verdi.

Mahkeme, tutsaklardan Sakine Işık ve tutuksuz yargıla-

nan Ahmet Vurucu'nun, "yasadışı silahlı örgütün şehir elemanları" oldukları iddiasına dayanarak, sanıkların TCK'nun 168/2. maddesi uyarınca 10'ar yıl ağır hapisle cezalandırılmasına karar verdi.

Tutuksuz yargılanan Ali Bulut'a ise, "yasadışı örgüt elemanlarına yardım ve yataklık ettiği" iddia edilerek 4 yıl altı ay ağır hapis cezası verildi.

Mahkeme sonunda, kararın açıklanmasıyla beraber, tutsaklar "Kahrolsun Faşizm!", "Cezalar Bizi Yıldırılmaz!", "Marks, Lenin, Mao; Önderimiz İbo; Savaşıyor TIKKO!" sloganlarını attılar.

Malatya Temsilcimize saldırı

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya temsilcimiz Erdem Arıkan, Malatya DGM'sinde davayı izleyip çıktıktan sonra sivil polisler tarafından öne kesilerek gözaltına alınmak istendi. Polisler "Kİmsiniz?" diyen temsilcimize, "Biz polisiz, emniyete kadar geleceksin" yanıtı verildi. Polislerin kendisini hiçbir yere götürmeyeceğini söyleyen temsilcimiz, sokak ortasında polisler tarafından dövülürken "Basın Özgürlüğümüz Engellenemez!" diye slogan attı. Çevredeki halkın etrafta birikmesi üzerine, polisler tehditler yağdırarak gittiler.

Ertesi gün evine giden temsilcimiz, evinin kapısının kırıldığını, içerideki eşyaların darmadağın edilerek evin aradığını gördü.

26 mart günü ise, bu sefer temsilcimizin eşyaları polis tarafından çalındı.

Çarşafın bile paramparça

edildiği eve, polisler "48 saat içerisinde Malatya'yı terketmezsen seni öldürürüz" diye not bırakmayı ihmal etmemişlerdi.

Temsilcimiz Erdem Arıkan, yaptığı açıklamada "Akrabalarımı da dövere beni sindirmeye çalışıyorlar. Başaramayacaklar." dedi.

HADEP SAYMANI KAÇIRILDI

Bu arada 24 mart günü HADEP Malatya İl Saymanı Murat Köse, evinin biraz ilerisinde polis tarafından kaçırıldı. Köse, bu sırada slogan atarak çevreye kendisini tanıttı. Polis ise, tüm başvurulara rağmen böyle bir şahsı bilmediklerini ve kaçırılmadıklarını söylüyordu. Ancak HADEP ve İHD avukatlarının devreye girmesiyle Köse, ertesi gün yüzü gözü işi olarak serbest bırakıldı.

Hasan Ocak kaybedilmek isteniyor

Haber Merkezi- Hasan Ocak adlı devrimci 21 mart salı günü, Aksaray civarında gözaltına alındı. Daha önce de polis tarafından defalarca gözaltına alınan, işkencelerden geçirilen Hasan Ocak, o gün saat 15.00'de evini arayarak geleceğini söylemiş. Daha sonra Terörle Mücadele Şubesi polislerince gözaltına alındı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü ise, yapılan tüm girişimleri sürekli yanıtı bırakarak Hasan Ocak'ın gözaltında olduğunu inkar ediyor.

Ocak'ın ailesi 30 mart perşembe günü İHD'de yaptıkları basın açıklamasıyla olayı protesto ettiler ve oğullarının bir an önce serbest bırakılmasını istedikler. Yapılan açıklamada: "Oğlumuzu Hasan Ocak'ın başına gelebileceklerden Başbakan, İçişleri Bakanı ve Emniyet Müdürlüğü sorumludur" denildi.

Ayrıca bu basın açıklamasının ardından Gazi ve Alibeyköy'den gö-

zaltına alınanların aileleri ve yakınları da yaptıkları basın açıklamasıyla çocuklarının gözaltına alınmasını protesto ettiler ve bir an önce serbest bırakılmalarını istedikler. Açıklamada şöyle denildi: "Tüm kitle örgütlerini, duyarlı kamuoyunu işkenceye ve işkencilere gözaltında kaybetmelere karşı sesini yükseltmeye, devletin Gazi intikamcılığına dur demeye çağırıyoruz".

Hasan Ocak'ın kaybedilmesini önlemek amacıyla 31 mart günü CHP Fatih İlçe Merkezi'ni işgal eden bir grup tarafından binanın camına "Hasan Ocak Gözaltında Kaybedilemez!" yazılı pankart asıldı. Daha sonra içerideki eşyalarla kapıya barikat kuran göstericiler sık sık "Hasan Ocak Kaybedilemez!" diye slogan attılar. İşgalden 20 dakika sonra polis kapıyı zorla kırıp içerdeki insanlara sandalye ve soparla saldırarak gözaltına aldı.

Futbolda fanatizm öldürüyor

Haber Merkezi- Egemen sınıfların, insanların, emekçilerin duygularını, beyinlerini uyuşturup, toplumsal sorunlarda uzaklaştırmak için kullandığı, Franko faşistinin 3 F diye formüle ettiği, futbol, fuhuş ve faşizm araçlarının ülkemizde yaygınlığı, halkımız üzerinde önemli etkide bulunduğu gibi beraberinde ölümleri de getiriyor.

En son örneği 19 Mart Pazartesi günü, Fenerbahçe taraftarı 17 yaşındaki Osman Gün adlı gencin 4 Galatasaray taraftarı tarafından öldürülmesi.

Olayın kısaca gelişimi şöyle: 19 Mart Pazartesi günü oynanan Fenerbahçe-Galatasaray

maçında, Fenerbahçe'nin galip gelmesi sonucu, Fenerbahçe formasını giyerek, sokağa çıkan ve "En büyük Fenerbahçe" sloganı atan Osman Gün adlı su tesisatçısı genç Galatasaray'lı 4 kişi saldırıyor ve genci feci şekilde dövere ölümüne yol açıyorlar. Öldürenler, öldürülen gencin mahalle arkadaşları olduğu anlaşıyor.

Spor, zihinsel, bedensel gelişimde, insanları birbirine kaynaştırmada ve estetiksel bir zevk olarak kullanıldığı takdirde güzel bir araç ve uğraştır. Ancak, spor böylesi bir seviyeye, sosyalizm ve sınırsız sınıfsız, bir dünya olan Komünizm de mümkündür.

□ ARJANTİN

Arjantin halkı katillerin peşinde

Arjantin'de 1976 ile 1983 yılları arasında süren kirli savaşta 9 bin Arjantinli, ordu tarafından "kaybedildi." O yıllarda işkence merkezi olarak kullanılan, başkent Buenos Aires'teki Mekanize Denizcilik Okulu önünde gösteri yapan analar katillerin yargılanmasını istiyorlar.

Dış Haberler Servisi- 24 Mart günü Mekanize Denizcilik Okulu önünde toplanan Mayo Meydanı Anaları adlı insan hakları örgütünün üyeleri ve destekçileri, 19 yıl önceki cuntayı bir kez daha nefretle andılar.

Beyaz eşarplarla, cunta döneminde işkence merkezi olarak kullanılan okulun önüne gelen analar, hükümetten işkencecilerin listesini istediler.

Ancak, polis saldırarak iki göstericiyi gözaltına alınca çatışma çıktı.

Polis, tazyikli su ve coplarla göstericileri dağıtırken, birçok insan yaralandı. Bu sırada göstericiler ve çevredeki destekçileri "Naziler",

"Katiller" diye bağıryorlardı.

BİR İŞKENCECI ANLATIYOR

"Baygındılar. Giysilerini çıkarıyorduk ve uçuş kumandanı emir verince, kapıyı açıp, çirilçiplak, tek tek aşağıya atıyorduk. Bu kimsenin yalanlamadığı bir öyküdür." Bu sözler, Arjantin ordusunda deniz subaylığı yapmış Alfonso Francisco Scilingo'ya ait. İnsan hakları savunucuları, 1976 ile 1983 yılları arasındaki cunta döneminde, en az 9 bin Arjantinlinin ordu tarafından "kaybedildiği"ni ifade ediyorlar.

Geçtiğimiz ay, Scilingo, iki hafta boyunca TV ve gazetelerle röportajlar yaparak, Arjantin'de günün konusu haline geldi. 28 yaşında teğmenken, Buenos Aires'teki işkence merkezi olarak kullanılan denizcilik okuluna gönderilen Scilingo, buraya getirilenlerin öldürüldüğünü söylüyordu. Scilingo 1977-79 arası burada çalışmıştı. Her çarşamba, tutuklular kamyonlarla Buenos Aires Havalanı'na götürülür ve askeri uçağa konulmuş. Tutsaklar, daha güneşteki bir tutuklama merkezine nakledildiklerini sanırlarmış ve "aşılabilirlermiş". Bu "aşı", onları sersemletirmiş. Uçaktayken bir enjeksiyon daha yapılan tutsaklar tamamen bayılmış. Sonra yaklaşık 4 bin metreden Atlantik Okyanu-

su'na atılırlarmış.

Scilingo'nun tahminlerine göre, kendi bölgesinde bin beş yüz ile iki bin arası insan bu yöntemle "kaybedilmiş". Bunlardan otuzunun katledilmesindeki sorumluluğu da üstleniyor. Scilingo, ilk uçuşunda, Sky Van isimli uçakta 13 kurbanın soydurulmasına ve atılmasına yardım etmiş. İkincisinde, Elektra adlı uçaktan 17 kişinin atılmasına yardım etmiş. İlk uçuşta, yaptıkları, Scilingo'yu "biraz rahatsız etmiş." Bunun üzerine papaza gitmiş. Papaz demiş ki: "Bu Hristiyanca bir ölüm, çünkü onlar acı çekmiyor. Onları ayıklamak gerekir, savaş savaştır."

Bu açıklamalar sonucu, Roman Katolik Kilisesi daha çok teşhir oldu. Kilise, suçluluğun telaşıyla olsa gerek, kirli savaşa göz yuman rahiplerin cezalandırılacağı şeklinde bir açıklama yaptı.

HALK FAŞİSTLERE İNANMIYOR

Her ne kadar burjuva basın katliamları cunta dönemiyle sınırlama taktiğini izlediye de, halkı bu yalanlara inandıramadı. Çünkü, sivil iktidarlar Raul Alfonsin ve Carlos Menem dönemlerinde çıkan af yasalarıyla işkenceciler aklanmıştı. Askeri cunta döneminde ölenlerin sayısı ise kimi insan hakları örgütlerine göre 34 bini buluyordu.

Scilingo'nun açıklamaları ise pek samimi bulunmadı. Çünkü, Scilingo bu açıklama-

ları "emekli olduktan sonra" yaptığını iddia ediyordu. Fakat gerçekte, ordu içindeki klik dalaşı sırasında rütbeleri söküldüğü için bu açıklamaları yapıyor ve kullanıyordu. "Buenos Aires'teki Yasal ve Sosyal Çalışmalar Merkezi Başkanı Emilio Mignone "Bunların olmadığını söyleyecek yüzleri kalmadı" diyor. Emilio'nun kardeşi kaybolanlardan. Yanındaki Alfredo Bravo da arkadaşına katılıyor. Kendisi işkence gören ve hapsedilen eski bir parlamenter.

Mayo Meydanı Anaları adlı örgüt, 18 yıldır çalışıyor. İsimlerini, ilk gösteri yaptıkları meydana almışlar. 83 yaşındaki Maria Adela Antokoletz şöyle konuşuyor: "Bir çok insan birşeyler bilmek istemiyor, gözlerini ve kulaklarını kapatıyor. Fakat bu itiraftan sonra, 'sıkıntılı annelerin çığlıkları' manşetleriyle bizi karalayamayacaklar." Laura Bonaparte ise 70 yaşında. Kirli savaşta üç çocuğunu kaybetmiş. Scilingo için "Onun hikayesi şeytanca, akıl almaz. Bütün hayallerimizi alıp götürüyor. Ben çocuğumun bir gün çıkıp geleceğine inanıyorum." diyor. Örgüt Başkanı Hebe de Bonafini ise ısrarlı: "Kayıp bir mahkumun annesi için oğlunun bir uçaktan atıldığını bilmez yetmez, ancak bunu yapan katillerin demir parmaklıklar ardına konulması bu ülkede pek çok şeyi değiştirebilir."

Pazar kavgası

Dış Haberler Servisi- ABD ile Rusya'nın, İran pazarında daha çok pay sahibi olmak için giriştikleri çekişmeler tüm hızıyla sürüyor. Rusya Dışişleri Bakanlığı Asya Bölümü müdürlerinden Yuri Kotof, ABD'nin İran ile üçüncü ülkeler kanalıyla yaptığı ticaretin 5 milyar dolarlık bir yıllık hacmi olduğunu açıkladı. Kotof "ABD'nin Moskova'ya baskı yapmasının ardında ekonomik çıkarları yatıyor. Projelerimizi engelleyerek pazarı ele geçirmeye çalışıyorlar" dedi. Öte yandan, Amerikan petrol şirketi Conoco'nun, İran ile 4 yıl sürdüğü görüşmelerin eski Başkan George Bush ve Başkan Clinton tarafından bilindiği açıklandı. ABD'li Senatör Alfonse D'Amato, Senato Bankacılık Komitesi'nde yapılan oturumda "Her iki yönetim de şirket ile İran arasında görüşmelerin sürdüğünü biliyordu ve Conoco'ya 'Bu işten vazgeç' demediler" ifadesini kullandı.

Adams-Clinton görüşmesi

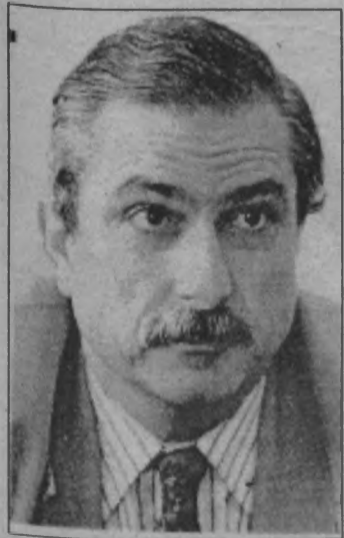
Dış Haberler Servisi- İrlanda Cumhuriyeti Ordusu (IRA)'nın siyasi kanadı Sinn Fein'in lideri Gerry Adams, Clinton'la kısa bir görüşme yaptı. Amerikan Kongresi'nde verilen bir yemek sırasında gerçekleştirilen görüşme sırasında Clinton bir ara yumruğunu sıkarak "Bu işi başaracağız" derken, Adams görüşmeyi "samimi" olarak niteledi. Yemeğe çoğu İrlanda kökenli kongre üyelerinin davet edilmesi dikkat çekti. İngiltere'nin IRA'yı "terörist örgüt" olarak nitelemesine rağmen, geçtiğimiz yıl Clinton Adams'ın ABD'ye girişine izin vermişti. Son olarak, Adams'ın ABD'de bağış toplamasına da izin verilmesi İngiltere tarafından büyük tepkiyle karşılandı. Clinton'un bu stratejiyi İngiltere ile rekabetin yanı sıra, 1996 ABD başkanlık seçimleri öncesi İrlanda kökenli Amerikalıların desteğini kazanmak amacıyla izlediği tahmin ediliyor.

Ahmed Humeyni Öldü

Dış Haberler Servisi- İran molla devriminin lideri Ayetullah Humeyni'nin hayatta kalan tek oğlu Ahmed Humeyni, 17 Mart günü öldü. Ölümünden 6 gün önce kalp krizi geçiren hastaneye kaldırılan Humeyni için, resmi IRNA haber Ajansı "Humeyni ülkeyi derin bir üzüntüye boğarak cennet mekanına gitti" ifadesini kullandı. Ayetullah Humeyni'nin diğer oğlu Mustafa Humeyni, 1977 yılında Irak'ın Necef kentinde sürgündeyken ölmüştü.

Türkiye-Cezayir karşılaştırması

Dış Haberler Servisi- İngiliz The Economist dergisi, Türkiye ile Cezayir'i karşılaştırdı. Dergide "Her iki ülkede de yolsuzluklarla yıpranmış zayıf hükümetler işbaşında. Her iki ekonomi de dökülüyor. IMF'den para koparabilmek için her iki hükümet de ekonomik acı reçete uygulayarak yoksul kitleleri eziyor ve işsizliği tırmandırıyor." yorumu yapıldı. Bütün bu yorumlara rağmen, The Economist, Cezayir'de askeri diktatörlük olduğunu açıkça ifade ederken, Türkiye'de demokrasi olduğunu iddia etti.

Katillerden biri. Alfredo Francisco Scilingo. Geçtiğimiz ay insanları nasıl yok ettiklerini anlatan Scilingo, Arjantin'de günün konusu oldu.

Kırım'da gerginlik

Dış Haberler Servisi- Ukrayna Parlamentosu, özerk Kırım Cumhuriyeti'nin anayasasını feshetti ve Devlet Başkanı Yuri Meşkov'u görevden aldı. Anayasanın feshine gerekçe olarak "ayrılıkçı öğeler içermesi" gösterildi. 18 Mart akşamı alınan fesih kararının ardından, Ukrayna özel birlikleri Simferopol'deki Kırım Parlamentosu'nu kuşattı. Kuşatma sabah saatlerinde kaldırıldı. Kırım Parlamentosu'nda 18 martta yapılan olağanüstü oturumda bir konuşma yapan Meşkov, Ukrayna'nın işgale hazırlandığını ima etti. Ukrayna içişleri bakanlığı ise özel birliklerin bölgeye gönderildiğini doğruladı, ancak amaçlarının "Kırım polisi ile kabaran suç dalgasına karşı işbirliği yapmak" olduğunu iddia etti. Son olaylar yüzde 60'ı Ruslardan oluşan ve Moskova yanlısı Kırım egemenleri ile Ukrayna egemen sınıfların arasındaki dalaşın ürünü olarak değerlendiriliyor.

UNESCO'dan itiraf

Dış Haberler Servisi- UNESCO, yüksek okul ve üniversitelerin durumu ile ilgili bir rapor yayınladı. Rapor, kurumun başkanı Frederico Mayor tarafından, "Yüksek Eğitimde Değişim ve Gelişme Politikaları" adıyla hazırlandı. Raporda, özellikle "gelişmekte olan ülkelerdeki" öğrenci sayısında büyük artış olduğu ve bu sayının 1970 yılında sadece 7 milyonken, 1991 yılında yüksekökol ve üniversite öğrencilerinin sayısının 30 milyona yükseldiği kaydedildi. "Gelişmiş ülkelerde" nüfusun yarısının yüksek eğitimden geçtiği saptanırken, "az gelişmiş ülkelerde" bu sayının nüfusun onda birinden az olduğu belirtildi. Raporda, "yoksul ülkelerdeki" özel üniversitelerin çoğaldığına ancak tüm üniversitelerden mezun olamayan öğrenci sayısının arttığına dikkat çekildi. Mayor, Paris'te yaptığı bir açıklamada "Cahil insanlarla ancak istikrarsız demokrasiler kurulabilir" dedi.

Cezayir'de iç savaş kızıyıyor

Dış Haberler Servisi- Londra'da Arapça yayınlanmakta olan El Hayat gazetesi, Cezayir'de ordu birlikleri tarafından FIS militanlarına karşı yapılan son operasyonlarda her iki taraftan toplam 2 bin 500 kişinin öldüğünü belirtti. Sadece Ain Defla bölgesinde yaklaşık bin kişi katledildi. Cezayir devleti operasyonlar ve ölü sayısı hakkında hiçbir açıklama yapmazken, Cezayir gerici basını ordu şakşakçılığını sürdürüyor.

IRAK

Kürt savaş ağaları petrole oynuyor

Dış Haberler Servisi- En son 21 aralıkta ateşkesin bozulmasıyla Kürdistan Yurtseverler Birliği (YNK) ile Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) arasındaki çatışmalar yoğunlaştı. Ağır silahların da kullanıldığı çatışmalarda başta Hewler olmak üzere Şaglaw, Erbil, Rewanduz ve İran sınırındaki Penjawin kentleri harabeye dönerken, yaklaşık bin sivil hayatını kaybetti.

Çatışmaların şiddetlenmesi ile birçok insan, yağmur-çamur demeden evini-tarlasını terketmek zorunda kaldı. Bombalamalardan dolayı çocukların yoğun olarak yaralandığı ve sakat kaldığı bildirilirken, hastanelerde tedavi için gerekli ilaç ve ekipmanların olmadığı insan hakları savunucuları tarafından ifade ediliyor. Savaşın durdurulması halinde parlamento binasının önünde kendilerini yakacaklarını bildiren 45 aydın ve sanatçının yanı sıra, Hewler kentinde yapılan 200 bin kişilik yürüyüş halkın içinde bulunduğu durumu yeterince açıklıyor.

SAVAŞIN NEDENİ

Savaşın en kızıştığı bölge, Talabani güçlerinin geçtiği aralıkta aldığı Erbil kenti çevresi. Barzani'nin güçleri ise kentin çevresini kuşatarak havan yağdırıyor, topyekün saldırı için fırsat kolluyor.

1992'de, Kürtler "özerk hükümet" için seçimlere gittiklerinde, sandıktan Barzani'nin KDP'si ve Talabani'nin YNK'sinin koalisyonu çıktı. Geçtiğimiz mayıs ayında da,

iki savaş ağasının toprak anlaşmazlığı yüzünden savaş çıkmıştı. 1994 Kasım'ında, önümüzdeki mayıs ayında yapılacak seçimler için her iki taraf da ateşkes yaptığında, 2 bin Kürt ölmüştü. Fakat Talabani'nin ordusu koalisyon hükümetinin başkenti Erbil'i işgal edince ve Barzani'nin parlamenterleri ile bakanlarını atınca, tekrar savaş çıktı.

Barzani, Talabani'yi Kürtlerin kasaından 14 milyar dolar çalmak suçuyla itham ediyor. Bağdat'la işbirliği yapan tüm Kürtlere de "cahş", yani eşek diye hitap ediyor. Talabani ise Barzani'nin Irak'tan gizlice Kürt toprakları üzerinden günlük 10 bin varillik dizel yakıtını Türkiye'ye geçirdiğini, bunun petrol haracını cebine indirdiğini söylüyor. İki tarafın söylemlerinden her iki tarafın Irak'la işbirliği yaptığı ve Barzani'nin mantığına göre kendisinin de "cahş" olduğu ortaya çıkıyor.

Talabani'nin YNK'sı, ağırlıklı olarak şehirli entellektüellerden ve solcu geçinenlerden oluşuyor. Ancak, YNK, Barzani'nin aşiret reisliği ile KDP başkanlığına karşı, yine feodal unsurları kullanıyor ve bu temelde rekabet ediyor.

Bugün KDP ile YNK arasındaki çatışmaların kökenleri daha eski bir geçmişe dayanıyor. En son çeşitli emperyalist ülkelerin onayıyla "Özerk Kürt Bölgesi"nin esas omurgasını oluşturan bu iki güç, Saddam tehdidinden dolayı ateşkes yapmışlardı.

DIŞ ÇELİŞKİLER

Kuşkusuz, Irak Kürdista-

KDP lideri Mesud Barzani. Talabani tarafından günlük 10 bin varil petrolün vergisini iç etmekle suçlanıyor.

YNK lideri Celal Talabani. Barzani tarafından 14 milyar doları iç etmekle suçlanıyor.

n'da yaşananlar sadece iç çelişkilerle sınırlı değil. Bölgesel güçlerden İran, Irak, Türkiye ve Suriye'nin yanı sıra ABD, İngiltere, Rusya ve Almanya gibi emperyalist güçlerin de bölgede çıkarları var.

Emperyalist devletler, bugünkü koşullarda mevcut sınırların değişmesinden yana değiller. "Bağımsız" bir Kürt devletinin kurulmasından ziyade, bir takım kültürel ve özerklik haklarının mevcut sınırlar içerisinde verilmesinden yanalar. Bu nedenle, bölgede bulunan "Çekiç Güç", çatışmalara müdahale bir yana, körüklemektedir. Çünkü tek bir kliğin güçlenmesi, emperyalistlerle pazarlık gücünü artıracaktır.

Bölge devletleri İran, Irak, Suriye ve Türkiye kendi sınırları içerisinde de Kürt sorunuyla karşı karşıya kaldık-

ları için, Kürtler arasında istikrar sağlanmasını istemektedirler. Bu nedenle bir yandan çeşitli yardımlarda bulunmakta (örneğin TC, Kızılay aracılığıyla 10 milyon doların üzerinde yardım veriyor), diğer taraftan da çelişkileri kullanmaktadırlar.

İran, geçmişten beri KDP'yi desteklemektedir. Son çatışmalar sırasında İslamcı peşmergelere yoğun destek sunan İran, kendi sınırının hemen ötesini bu peşmergelere peşkeş çekerek bir "güvenlik bölgesi" oluşturmayı planlıyor.

İrak'a uygulanan ambargonun Fransa liderliğinde yumuşatılmaya ve kaldırılmaya çalışıldığı, dahası faşist Saddam yönetiminin gittikçe sağlamlaştırıldığı da düşünülürse, önümüzdeki sürecin barıştan ziyade daha fazla savaş getireceği olasılığı kuvvetlenmekte.

Talabani ve Barzani, emperyalistlerle ve piyonlarıyla işbirliği yaparak, bu işbirliğinin karşılığı olarak arpalık alıyorlar. Bu arada olan mazlum Kürt ulusuna oluyor. Çatışmalar her yıl binlerce can alıyor.